

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

van

DONDERDAG 1 OKTOBER 2009

Namiddag

COMMISSION DE LA JUSTICE

du

JEUDI 1 OCTOBRE 2009

Après-midi

De vergadering wordt geopend om 14.04 uur en voorgezeten door de heer Bert Schoofs.
La séance est ouverte à 14.04 heures et présidée par M. Bert Schoofs.

01 Question de M. Georges Gilkinet au secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice sur "la publicité pour les jeux de hasard interdits via les maillots de joueurs de l'Olympique lyonnais" (n° 14639)

01 Vraag van de heer Georges Gilkinet aan de staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie over "de op de shirts van spelers van Olympique lyonnais aangebrachte reclame voor verboden kansspelen" (nr. 14639)

01.01 **Georges Gilkinet** (Ecolo-Groen!): Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'État, voici un peu de sport dans ce parlement, bien que ce soient les Communautés qui sont compétentes en cette matière.

Peut-être aurez-vous eu l'occasion de regarder le match disputé le 25 août dernier entre l'Olympique lyonnais et Anderlecht, match retour des barrages de qualification de la Ligue des Champions. Les maillots de l'Olympique lyonnais arboraient de la publicité pour le site de paris en ligne BetClick, site pour lequel la publicité est absolument prohibée en Belgique, si l'on en croit la législation sur les jeux de hasard que nous avons d'ailleurs modifiée juste avant les vacances.

Tout comme certaines associations de consommateurs, je m'étonne de ce contournement de la loi et je m'interroge aujourd'hui sur les raisons pour lesquelles aucune disposition n'a été prise préalablement au match, dès lors qu'il était connu dans la matinée que ce club envisageait de porter ces maillots interdits en France.

Monsieur le secrétaire d'État, confirmez-vous le caractère illégal de ces maillots portés en Belgique par les joueurs de l'Olympique lyonnais le 25 août dernier? Pourquoi l'usage de ces maillots n'a-t-il pas été interdit a priori, dès lors qu'il était connu que c'était l'intention du club? Quelles sanctions ce club encourt-il pour cette violation de la loi belge? Quelles démarches avez-vous engagées pour rendre ces sanctions effectives? Quelles initiatives avez-vous prises pour que pareille situation ne se reproduise pas?

01.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Monsieur le président, monsieur Gilkinet, en ce qui concerne votre première question, en vertu de l'article 64, 2° de la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs, cette publicité est illégale.

La Commission a rédigé, le 27 août dernier, un procès-verbal à charge de l'Olympique lyonnais, de la société BetClick.com et de l'Union Royale belge des sociétés de Football Association, du chef de publicité illégale pour les jeux de hasard. Ce procès-verbal a été adressé au parquet fédéral.

En ce qui concerne votre seconde question, le club de Lyon ne joue pas en France avec des maillots faisant de la publicité pour cet opérateur maltais puisque la législation française l'interdit.

La Commission des jeux de hasard n'a été informée téléphoniquement que très peu de temps avant le début du match, à tel point qu'aucune enquête préalable sérieuse ne pouvait être entreprise. Pour pouvoir intervenir de façon efficace, il faut préalablement disposer d'un dossier.

Vos troisième et quatrième questions sont jointes. Le procès-verbal a été envoyé au parquet fédéral. En cas

de condamnation, le club pourrait encourir une peine sur la base de l'article 64, 2° de la loi sur les jeux de hasard.

Cet article stipule que "les auteurs des infractions aux dispositions des articles 54, 60 et 62 seront punis d'un emprisonnement de 1 mois à 3 ans et d'une amende de 26 francs à 25 000 francs, ou d'une de ces peines. Sera punie de la même peine: (...) toute personne qui, par tout moyen, fait de la publicité ou s'occupe du recrutement de joueurs pour un établissement de jeux de hasard prohibé par la loi (...)".

À votre cinquième question, je puis répondre qu'à côté des poursuites pénales, le ministre de la Justice envisage d'introduire des procédures en cessation de cette publicité devant les tribunaux. En cas de violation de la décision rendue par le tribunal, des astreintes seront demandées. Des dossiers administratifs seront soumis par l'organe compétent.

Je peux vous faire savoir, par exemple, qu'une citation a été notifiée au club de football Club Brugge, à Unibet et à l'URBSFA pour avoir fait de la publicité pour un établissement de jeux de hasard prohibé par la loi belge. L'audience introductive aura lieu le 8 octobre 2009 au tribunal de commerce de Bruges.

01.03 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen!): Monsieur le secrétaire d'État, je vous remercie de votre réponse. La lenteur de la réaction m'étonne un peu. L'information selon laquelle cette publicité figurait sur les maillots du club en question a été diffusée sur des sites internet au début de l'après-midi qui précédait le match. Il aurait peut-être fallu agir plus tôt.

Maintenant, j'entends que le parquet est chargé de l'enquête; ce dossier ne vous concerne donc plus. J'espère qu'elle pourra aboutir et que la loi sur la publicité pour les jeux de hasard sera respectée à l'avenir.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Vraag van mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de minister van Justitie over "het systeem van elektronisch toezicht" (nr. 14202)

02 Question de Mme Sabien Lahaye-Battheu au ministre de la Justice sur "le système de la surveillance électronique" (n° 14202)

02.01 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de minister, het is lang geleden dat we in dit Parlement de kans hadden om u te ondervragen en bijvoorbeeld te spreken over het actuele thema van het elektronisch toezicht. Eind mei, hebt u gezegd dat u zou onderzoeken of het systeem van het elektronisch toezicht ook kan worden toegepast voor personen in voorlopige hechtenis. Op zich is dat een goede zaak maar volgens mij is er meer nodig. De justitiehuzen blijven belast met de begeleiding en de dossieropvolging van daders met een enkelband. De louter technische controle zou volgens mij beter worden overgelaten aan een andere partner. Waarom zou men niet, zoals men dat doet in Groot-Brittannië, privébewakingsbedrijven laten instaan voor de controle, uiteraard onder strikte voorwaarden door de overheid vastgelegd. Die firma's zouden kunnen nagaan waar de veroordeelde onder elektronisch toezicht zich precies bevindt en of de uurroosters worden gerespecteerd. Op die manier zou men ook dag en nacht kunnen controleren, wat vandaag niet het geval is. Misschien kan in dat systeem ook de fysieke controle van gedetineerden onder elektronisch toezicht worden verbeterd. Momenteel weet men wel waar de veroordeelde is maar niet wat hij of zij uitspookt.

Tot slot heb u in deze commissie op mijn eerdere vraag over het elektronisch toezicht geantwoord dat "eind 2008 aan het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie een onderzoek was toegekend om de toepassing van gps in ons land verder te bestuderen en na te gaan welke categorieën van veroordeelden met deze manier van werken beter kunnen worden gevolgd". Tevens zouden de technologische ontwikkelingen binnen het gps-systeem op de voet worden gevolgd en zou worden uitgekeken of in de toekomst een positieve wending aan het systeem kan worden gegeven.

Hoeveel veroordeelden staan er momenteel onder elektronisch toezicht? Hoeveel wachtenden zijn er? Wat is de stand van zaken in het onderzoek naar het uitbreiden van het elektronisch toezicht tot de mensen in voorlopige hechtenis? Wat is uw visie op een eventuele gedeeltelijke privatisering van het elektronisch toezicht? Kan bijvoorbeeld een proefproject worden overwogen? Overweegt u maatregelen om de fysieke controle van gedetineerden onder elektronisch toezicht te verbeteren? Zijn er al resultaten bekend van het onderzoek dat door het Nationaal Instituut zou worden gevoerd?

02.02 Minister **Stefaan De Clerck**: Op 25 september 2009 stonden er volgens het Nationaal Centrum voor Elektronisch Toezicht 968 personen onder elektronisch toezicht. We blijven rond het cijfer 1 000 hangen en dat is toch een succes. Op diezelfde datum stonden er volgens het registratiesysteem SIPAR van de justitiehuisen nog 491 personen op een wachtlijst voor aanstelling van een justitieassistent met het oog op een begeleiding in het kader van elektronisch toezicht.

Het onderzoek van het NICC bevindt zich in een eindfase. Naast een situatieschets van het elektronisch toezicht in binnen- en buitenland, werd er per taalrol een rondetafelgesprek georganiseerd. Daarnaast ging men bij de besluitvormende instanties, met name de onderzoeksrechters, de raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling, na voor welke concrete situaties zij een elektronisch toezicht als alternatief voor de voorlopige hechtenis zien, op basis van de huidige dossiers. Momenteel wordt er rond de kenmerken van de personen in voorlopige hechtenis een kwantitatieve analyse uitgevoerd. Het eindrapport verwacht ik vóór het einde van het jaar.

In verschillende deelaspecten kan men privatisering overwegen. De plaatsing van het toezichtsmateriaal, bijvoorbeeld. Dat is de controle op zich, de technologie om te weten wie waar correct verblijft, of de controle ter plaatste. In elk geval moeten de justitiehuisen de centrale speler zijn en moet de dienstverlening op hun draagkracht worden afgestemd. Zij bepalen het beschikbaar aantal toezichtboxen.

Privatisering moet kunnen voor bepaalde onderdelen. Wij bevragen op dit moment de markt. Wat kunnen de marktspelers ons aanbieden en tegen welke kwaliteitsvereisten? Welke kennis hebben zij van het controlesysteem? Welke prijzen hanteren zij?

Een proefproject gedurende de lopende aanbestedingsprocedure overweeg ik nu niet. Er loopt nu een aanbestedingsprocedure, wij proberen tot een nieuw contract te komen.

De fysieke controle van gedetineerden onder elektronisch toezicht is slechts een deel van het verhaal. Het huidige systeem van elektronisch toezicht als strafuitvoeringsmodaliteit is gebaseerd op het responsabiliseren van de veroordeelden. Naast de fysieke controle is ook de begeleiding van cruciaal belang, met het oog op de re-integratie van de betrokkenen. Kortom, bij elektronisch toezicht moeten begeleiding en controle met elkaar in evenwicht zijn.

Wat de fysieke controle betreft, wacht ik de resultaten van de bevraging van de markt af om met kennis van zaken te kunnen oordelen over eventuele nieuwe en realistische technologische mogelijkheden die een meerwaarde kunnen betekenen in dit systeem.

Ook op uw laatste vraag moet ik antwoorden dat de aanbestedingsprocedure loopt. Wij wachten daarop. De firma's zullen over alle onderdelen in detail worden bevroegd. Ik hoop de procedure zo vlug mogelijk te kunnen afsluiten.

02.03 **Sabien Lahaye-Battheu** (Open Vld): Dank u, mijnheer de minister. Ik heb de cijfers genoteerd die u hebt gegeven. Ze zijn volgens mij hoopvol. Vooral het feit dat het aantal wachtenden vermindert, is belangrijk.

Inzake het NICC zegt u dat het onderzoek dit jaar afgerond moet zijn. Ik zal dit verder opvolgen. Het is belangrijk dat u erkent dat er kan worden overwogen bepaalde aspecten te privatiseren. Hiermee maakt u volgens mij een belangrijke opening.

Ten slotte, u zei dat elektronisch toezicht niet alleen fysieke controle inhoudt maar ook begeleiding. Daar ben ik het volledig mee eens. Doch, ik meen dat vandaag vooral het aspect begeleiding wordt onderstreept en wordt uitgevoerd, maar dat men op het vlak van fysieke controle een tandje moet bijsteken.

Voorzitter: Sabien Lahaye-Battheu.
Présidente: Sabien Lahaye-Battheu.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

03 **Samengevoegde vragen van**

- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "het uitblijven van de verhoging van de maximum leeftijd tot op dewelke minderjarigen in een gesloten instelling geplaatst kunnen worden" (nr. 14456)

- de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "de aanpak van zware jeugdcriminelen" (nr. 14457)

03 Questions jointes de

- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "le non-relèvement de l'âge maximum jusqu'auquel des mineurs peuvent être placés dans un centre fermé" (n° 14456)

- M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "le traitement réservé aux grands délinquants juvéniles" (n° 14457)

De **voorzitter**: Als ik goed ben ingelicht is alleen de heer Laeremans aanwezig en bijgevolg is hij de enige die thans zijn vraag zal stellen over deze aangelegenheid.

03.01 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, ik dacht dat ook de heer Terwingen een samengevoegde vraag had, maar misschien werd deze reeds gesteld in de plenaire vergadering.

Mijnheer de minister, mijn vraag betreft de fameuze hamermoord op Gwen Vangestel, in Hasselt, die werd gepleegd door de dochter van vijftien jaar, enerzijds, en de zeventienjarige vriend van de dochter. De oudste verdachte zal door de jeugdrechter naar alle waarschijnlijkheid uit handen worden gegeven en als een volwassene worden berecht. Kunt u ter zake al iets meer vertellen? Werd daaromtrent reeds een beslissing genomen?

Voor de jongste verdachte liggen de zaken natuurlijk anders. Zij is geen zestien jaar en kan daardoor niet uit handen worden gegeven. Zij zal dus door de jeugdrechter worden berecht.

Merkwaardig is dat minderjarigen die door de jeugdrechter worden berecht en naar een gesloten instelling worden verwezen, slechts tot hun twintigste levensjaar kunnen worden vastgehouden. Nadien volgt automatisch de vrijlating.

Zoals wij allen weten, is het jeugdrecht onder minister Onkelinx op heel wat facetten nog lakser en soepeler gemaakt. Het is sinds de wet-Onkelinx moeilijker om jongeren op te sluiten. Een van de weinige, positieve evoluties van de wet-Onkelinx was echter precies dat jongeren tot hun drieëntwintigste jaar konden worden opgesloten. Ook kon een plaatsingsmaatregel die jongeren kregen opgelegd, tot het drieëntwintigste levensjaar worden verlengd.

Nu blijkt dat van het voorgaande nooit werk is gemaakt. Het fameuze artikel 7 van voornoemde wet heeft nooit uitvoering gekregen. Er is ter zake nooit een akkoord met de Gemeenschappen gevonden. Waarschijnlijk werd ook niet naar een akkoord gezocht. Nadien zou de materie zelfs gewoon zijn vergeten.

Mijnheer de minister, kunt u ons inlichten over de redenen voor het uitblijven van de uitvoering van voormelde bepaling? Wat was het standpunt van de Gemeenschappen? Werden zij ooit echt gevraagd om een standpunt? Werd er een poging gedaan om het standpunt uit te werken?

Ten tweede, welke initiatieven hebben minister Onkelinx, minister Vandeurzen en uzelf genomen om artikel 7 in uitvoering te brengen?

Bent u misschien tegenstander van de leeftijdsverhoging in kwestie? Zo ja, waarom bent u tegenstander? Waarom is de leeftijdsverhoging er onder uw beleid nog niet gekomen?

03.02 Minister Stefaan De Clerck: Mevrouw de voorzitter, artikel 7, ten zevende van de wet van 2006 voorziet in de mogelijkheid voor een rechter om de maatregelen die worden genomen ten aanzien van de jongeren te verlengen tot 23 jaar. Deze maatregelen hebben uiteraard alleen betrekking op feiten die de minderjarige heeft gepleegd voordat hij 18 jaar werd.

Dit artikel is inderdaad nog niet in werking getreden. Zonder bijkomende KB treedt de bepaling in principe in werking op 1 januari 2011. De definitieve inwerkingtreding van de jeugdbeschermingwetten van 2006 was eerst voorzien op 1 januari 2009, maar deze datum werd vervangen door de wet inzake diverse bepalingen van 24 juli 2008. Dat is nu dus 1 januari 2011. Er is voor zover ik weet geen andere datum bepaald.

Een grote meerderheid van de leden van het Parlement was in 2006 voorstander van een verhoging van de maximum leeftijd tot 23 jaar. U weet dat vandaag de maatregelen kunnen worden verlengd tot de leeftijd van 20 jaar. De gevolgen van deze verlenging hebben rechtstreeks betrekking op de Gemeenschappen, aangezien zij deze maatregelen zullen moeten financieren in het raam van hun bevoegdheden.

Uit de verschillende vergaderingen die hebben plaatsgevonden voor de verkiezingen van juni 2009 tussen mijn kabinet en het kabinet van de bevoegde ministers op het niveau van de Gemeenschappen, blijkt dat de Gemeenschappen momenteel niet klaar zijn om deze bijkomende last te dragen.

Het is geweten dat het gebrek aan middelen bij de Gemeenschappen al door menig actor op het veld werd aangetoond, te beginnen bij de jeugdmagistraat. Ook al denk ik dat een verlenging van de maatregelen in bepaalde gevallen een goede tot zeer goede zaak zou zijn, meen ik dat dit niet ten koste mag gaan van de kwaliteit van het ten laste nemen van minderjarigen die momenteel door de magistraten worden toevertrouwd aan de verschillende diensten van de Gemeenschappen. Die afweging is daar manifest aanwezig.

Deze kwestie moet worden overlegd met de nieuwe ministers van de Gemeenschappen. Het is niet aan mij om hun standpunt mee te delen, te meer er nog geen enkel bespreking over dit specifieke punt heeft plaatsgevonden. Ik kan u wel zeggen dat dit punt zal worden ingeschreven in het kader van de verschillende gesprekken die ik wens te voeren inzake de problematiek van de jeugddelinquenten. Het is trouwens ook niet mijn taak om commentaar te geven op initiatieven die door mijn voorgangers werden genomen.

Er is ook nog een vraag van de heer Landuyt. Ik weet niet in welke mate ik daarop nog moet antwoorden. Het colloquium waarnaar hij verwijst, heeft het structureel gebrek aan middelen ook reeds aangekaart, net als de noodzaak om op alle niveaus, zowel op het niveau van de preventie als op het niveau van de sanctie en door alle actoren, sociale diensten, Justitie, politie, overleg te plegen. Dit wens ik aan te moedigen in het licht van toekomstige gesprekken.

Over de uithandengeving wil ik ook nog twee zaken zeggen. De uithandengeving blijft een uitzonderlijke beslissing die alleen kan worden genomen indien de rechter meent dat de beschikbare middelen geen passende maatregel zijn. Indien het meisje waarover u spreekt 16 jaar was, zou de uithandengeving slechts een ultieme oplossing voor de rechter zijn geweest die eerst alle andere maatregelen, voorzien in de wet, had moeten overwegen.

Niets staat ons toe te zeggen dat de minderjarige het voorwerp van een dergelijke beslissing zou uitmaken indien ze 16 of ouder was.

De leeftijd van 16 jaar, de leeftijd vanaf dewelke de rechter de minderjarige uit handen mag geven, werd vastgelegd na moeilijke debatten in 2006. U herinnert zich ongetwijfeld nog dat sommigen zelfs wensten dat deze mogelijkheid werd geschrapt. Ik vind niet dat door één enkel geval alle eerder genomen beslissingen opnieuw in vraag moeten worden gesteld.

Volgens de huidige wetgeving zou deze jongedame gevolgd kunnen worden tot ze 20 jaar is. Indien het nieuwe artikel 37, § 3, derde lid van toepassing wordt, zal ze kunnen worden vervolgd tot ze 23 jaar is. Ik hoop dat er een moment komt dat het kan tot 23 jaar. Ik zal daarover verder overleg plegen met de Gemeenschappen.

03.03 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil verwijzen naar de wet zelf, die er niet alleen door minister Onkelinx of op initiatief van minister Onkelinx is gekomen, maar ook is goedgekeurd door een meerderheid in dit Parlement. Ze is niet goedgekeurd door ons, want wij vonden ze veel te laks, maar wel door alle andere partijen of de meeste andere partijen.

Het komt de minister dan niet toe om te interpreteren en te zeggen dat het niet gaat uitgevoerd worden. De minister moet een wet uitvoeren. Hij moet desnoods de Gemeenschappen echt op hun verantwoordelijkheid wijzen en niet te gemakkelijk de paraplu omhoog steken en zeggen dat ze geen geld hebben. Dan moet er maar een oplossing worden gevonden. Het is een federale wet. Dan moet er maar een stuk federale verantwoordelijkheid of financiering daarvoor worden uitgetrokken.

Het is echter echt noodzakelijk. Het voorbeeld van Hasselt toont aan hoe schrijnend het is. Het zou toch nogal straf zijn als die jonge kerel, de dader, wordt veroordeeld tot pakweg 10 à 15 jaar en daarvan 7 à 8

jaar moet zitten, terwijl de echte aanstookster, die eigenlijk een erger vergrijp heeft gepleegd want zij heeft haar moeder vermoord of laten vermoorden, zij mag dus niet lichter gestraft worden, op haar 20 jaar zou kunnen gaan vliegen en de indruk wekken dat het allemaal zo erg niet is. Dat is zeer onrechtvaardig.

Mijnheer de minister, ik vraag u dus ten eerste om deze wet in uitvoering te brengen, om de wil van hetgeen hier in het Parlement is goedgekeurd uit te voeren.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

03.04 Bruno Stevenheydens (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, welke volgorde van vragen wordt gehanteerd?

De **voorzitter**: De agenda wordt gevolgd tenzij bij samengevoegde vragen en een vraagsteller niet aanwezig is.

03.05 Bruno Stevenheydens (Vlaams Belang): Oké, maar ik heb mij gehaast vanuit een andere commissie. Ik heb een vraag, nummer 4, die nu tijdelijk wordt overgeslagen. Omdat die vraag als vierde geagendeerd staat, heb ik mijn agenda voor de rest van de namiddag ingevuld.

De **voorzitter**: Mevrouw Smeyers en de heer Van Hecke worden gecontacteerd. Ik verwacht hen ieder ogenblik. Zodra u voltallig bent, wordt de vraag gesteld.

03.06 Bruno Stevenheydens (Vlaams Belang): Ik wou duidelijkheid of u niet wacht met deze vraag tot op het einde van de vergadering want dan ben ik al verdwenen.

04 Questions jointes de

- M. Xavier Baeselen au ministre de la Justice sur "la dénonciation de l'accord de coopération entre le ministre de la Justice et les Communautés" (n° 14491)
- Mme Clotilde Nyssens au ministre de la Justice sur "le financement du stage parental" (n° 14577)
- M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "la résiliation de l'accord de collaboration conclu avec les Communautés en matière de stages parentaux" (n° 14595)
- M. Ronny Balcaen au ministre de la Justice sur "la dénonciation de l'accord de coopération avec les Communautés portant sur l'organisation et le financement du stage parental" (n° 15079)

04 Samengevoegde vragen van

- de heer Xavier Baeselen aan de minister van Justitie over "de opzegging van het samenwerkingsakkoord tussen de minister van Justitie en de Gemeenschappen" (nr. 14491)
- mevrouw Clotilde Nyssens aan de minister van Justitie over "de financiering van de ouderstage" (nr. 14577)
- de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de opzegging van het samenwerkingsakkoord met de gemeenschappen inzake de ouderstage" (nr. 14595)
- de heer Ronny Balcaen aan de minister van Justitie over "de opzegging van het samenwerkingsakkoord met de Gemeenschappen inzake de organisatie en de financiering van de ouderstage" (nr. 15079)

04.01 Xavier Baeselen (MR): Madame la présidente, monsieur le ministre, vous avez dénoncé l'accord de coopération qui liait le fédéral et les entités fédérées pour l'organisation et le financement des stages parentaux.

Je voudrais souligner que, lors de la réforme de la loi sur la protection de la jeunesse, le stage parental avait été présenté comme l'innovation la plus importante. La mise en place de ce stage allait permettre de sensibiliser tant les jeunes adolescents délinquants que leur entourage avec une prise en charge de 30 heures de stage et 20 heures d'accompagnement psychosocial et administratif.

Cette avancée, présentée comme fondamentale, de la loi sur la protection de la jeunesse est maintenant jetée aux oubliettes puisque l'État fédéral a dénoncé cet accord de coopération. Je suppose qu'il a dû constater qu'au niveau des Communautés cette mesure ne faisait pas l'objet d'un enthousiasme important. Il n'en reste pas moins que c'est regrettable; en effet, cela vide en partie et en substance la réforme de la loi sur la protection de la jeunesse.

Monsieur le ministre, quelles sont les raisons profondes de cette dénonciation? Qu'envisagez-vous comme réforme complémentaire, dans les mois à venir, en matière de la loi sur la protection de la jeunesse? Quels sont les montants effectivement versés à ce jour aux trois Communautés en rapport avec ledit accord?

04.02 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, u hebt klaarblijkelijk besloten om het samenwerkingsakkoord met de Gemeenschappen inzake de zogenaamde ouderstage op te zeggen. Dat roept natuurlijk vragen op.

Wat is de reden hiervoor? Is het juist dat het systeem niet goed functioneerde? In Vlaanderen zijn er blijkbaar stemmen opgegaan dat het toch zijn nut had. In hoeverre ligt een eventuele gebrekkige wettelijke formulering aan de grondslag? Misschien kunnen we aan de wet sleutelen en het probleem verder oplossen, zodat er in de praktijk minder problemen zijn.

Wilt u die wet eventueel aanpassen, mijnheer de minister, zodat de ouderstage nog voldoende effect kan sorteren?

Is het uw bedoeling dat de Gemeenschappen uiteindelijk zelf de ouderstage geheel zouden financieren? Zet u hen met deze maatregel niet wat onder druk?

Indien u zou beslissen om die ouderstage definitief te beëindigen, zult u dan ook overgaan tot afschaffing van de artikelen die erop betrekking hebben, namelijk de artikelen 29bis en 45bis van de wet van 8 april 1965?

Indien dat allemaal zijn beslag zou krijgen en de ouderstage wordt geëuthanaseerd vooraleer ze volledig tot leven is kunnen komen, in welke alternatieve maatregelen voorziet u dan om ouders van delinquente jongeren ter verantwoording te roepen? Alleen het systeem van de ouderstage afschaffen, zal volgens mij niet veel zoden aan de dijk zetten in de bestrijding van criminaliteit bij jongeren en het betrekken van hun ouders daarbij.

04.03 Ronny Balcaen (Ecolo-Groen!): Madame la présidente, monsieur le ministre, la dénonciation de l'accord de coopération relatif au financement et à l'organisation du stage parental suscite une série de questions.

Si des critiques sérieuses ont été émises sur l'inscription du dispositif de stage parental dans la loi du 8 avril 1965 réformée, notamment dans le secteur de l'aide à la jeunesse, les travailleurs sociaux chargés de la mise en œuvre de cette mesure ont effectué un travail de qualité qui trouverait certainement mieux sa place dans une politique de soutien à la parentalité. En Communauté française, après un démarrage plutôt lent, de nombreux juges de la jeunesse ont adopté la mesure, même si nous ne sommes pas parvenus à atteindre les quotas prévus par l'accord de coopération. Ils sont aujourd'hui dans l'incertitude concernant l'évolution de la mesure.

Monsieur le ministre, quelles sont les raisons qui vous amènent à remettre en cause le financement du stage parental? Les comités d'accompagnement se sont très peu réunis et l'évaluation qualitative n'a pas été réalisée. Sur quels éléments vous basez-vous pour remettre en cause l'accord de coopération?

Comptez-vous bien financer la mesure jusqu'au 1er avril 2010, ce qui semble être une interprétation correcte de l'article 7 de l'accord de coopération, ou comptez-vous interrompre le financement à la fin de cette année civile?

J'ai vu que vous souhaitiez mener une réflexion globale sur la coopération entre l'État fédéral et les Communautés. Êtes-vous disposé à réorienter le financement consacré au stage parental vers d'autres mesures non financées ou sous-financées? Je pense notamment à l'accompagnement éducatif intensif qui est très souvent mis en avant par les juges de la jeunesse.

Si votre opposition au stage parental est motivée par des questions d'opportunité de l'organisation d'une telle mesure, doit-on s'attendre à une démarche de votre part pour retirer le stage parental de l'arsenal des mesures mises à la disposition du juge?

04.04 Minister Stefaan De Clerck: Mevrouw de voorzitter, ik wil eerst even kort lezing geven van de brief die ik heb geschreven.

J'ai adressé une lettre aux Communautés dont voici le contenu: "Le *Moniteur belge* du 13 juillet 2007 a publié la loi d'assentiment de l'accord de coopération signé entre l'État fédéral, la Communauté flamande, la Communauté française, la Communauté germanophone et la Commission communautaire commune, portant sur l'organisation et le financement du stage parental. Cet accord de coopération a produit ses effets à dater du 2 avril 2007.

Selon les termes de l'accord, à l'article 7, il a été conclu pour une durée de trois années à partir de son entrée en vigueur. Il est également précisé qu'au terme de cette période, l'accord est implicitement renouvelé annuellement sauf s'il est dénoncé par l'une des parties dans un délai minimal de neuf mois avant l'expiration de chaque période en cours par lettre recommandée aux autres parties.

Ce même accord prévoit, dans son article 6 § 1er, pour l'année 2009 que le financement sera limité à chaque stage parental offert à hauteur de 2.286 euros. À partir de janvier 2010, le calcul de la charge de travail aura lieu annuellement en fonction du nombre réel de stages parentaux sur l'ensemble de l'année civile précédente.

L'accord prévoit enfin le principe d'une évaluation quantitative – qui aurait dû avoir lieu chaque mois de février. Or l'évaluation formelle n'a pas été réalisée. Il ressort cependant des chiffres en ma possession que le stage parental est une mesure à laquelle les juges de la jeunesse recourent très peu.

Lors du congrès des 23 et 24 mars 2009 sur la délinquance juvénile et la recherche de solutions adaptées, une large majorité d'intervenants a remis en question le fait que le stage parental soit une réponse adaptée au problème des mineurs délinquants. Cette mesure semble utile en tant qu'aide et non en tant que sanction, comme le prévoit actuellement la loi.

Par la présente et par l'application de l'article 7 de l'accord, je dénonce ledit accord avec effet au 2 avril 2010. Je souhaite que nous puissions entamer dans les meilleurs délais une réflexion globale quant aux modalités de la coopération entre l'État fédéral et les Communautés en matière de prise en charge des mineurs délinquants."

Je tiens à souligner que cette dénonciation n'a suscité aucune réaction négative chez les ministres communautaires compétents. Peut-être étaient-ils en campagne électorale!

Il semble en outre que les Communautés n'aient pas l'intention de financer elles-mêmes cette mesure, ce qui est une autre indication.

Les sommes versées aux Communautés pour financer ces stages parentaux s'élèvent à 2 344 000 euros par an, pour quelques dizaines de situations. Aucun euro n'a été déboursé par les Communautés. Cet argent provient du fédéral.

Ik wacht af wat de begroting 2010 mij geeft. Dit zijn tijden van besparing. Ik ben nu aan het onderhandelen en kan niet anticiperen op de beschikbare bedragen. Dat debat wordt heel grondig en heel hard gevoerd.

Collega Schoofs vraagt of ik van plan ben om de bepaling op te heffen die de ouderstage instelt als bijkomende maatregel van een rechter. Dat maakt voor het ogenblik geen deel uit van mijn aanpak. Ik ben niet zinnens om die wetgeving te wijzigen. Als minister van Justitie ben ik van oordeel dat deze maatregel onvoldoende efficiënt is gebleken. Bijgevolg lijkt het mij niet opportuun dat de federale Staat deze maatregel nog verder financiert. Indien ik alle maatregelen die niet door de federale Staat worden gefinancierd, uit de wet zou schrappen, dan blijven er voor de rechters niet veel maatregelen meer over. De wetgeving blijft een kader, de financiering is een ander element. De praktijk volgt niet altijd de wet.

De federale Staat blijft de herstelgerichte maatregelen van Justitie voor minderjarigen, de bemiddeling en het herstelgerichte groepsoverleg financieren. Dat betalen wij. Op dit ogenblik wordt dat niet in vraag gesteld. Voor het overige zijn de Gemeenschappen vrij om te bepalen of ze al dan niet de diensten financieren die ouderstages organiseren.

U stelt mij vragen over de hervorming. Ik heb reeds gezegd dat deze materie drie jaar geleden grondig werd hervormd. Ik ben niet van plan om nu opnieuw een grondige hervorming van die wetgeving door te voeren. De wetten van 2006 moeten op bepaalde technische vlakken worden gewijzigd. Een werkgroep zou mij

tegen 2010 concrete voorstellen moeten formuleren. Ik ben van mening dat er voor een verbetering van de tenlasteneming van jeugddelinquenten een beter overleg noodzakelijk is tussen de interveniërende partijen en de betrokken instanties. Ik ben niet zinnens om die wetgeving fundamenteel te wijzigen, of in functie van die ouderstage een wetswijziging “à la carte” door te voeren. We moeten die wet verder zijn effect laten sorteren.

04.05 Xavier Baeselen (MR): Monsieur le ministre, je prends acte de votre réponse. Je suppose que Mme Onkelinx, lorsqu'elle nous a présenté cette mesure, ne l'a pas inventée seule. Cette idée devait être soutenue par un certain nombre d'acteurs, s'inspirant d'ailleurs d'expériences concluantes, notamment en France et en Angleterre. Apparemment, dans notre pays, nous ne sommes pas capables de faire fonctionner une mesure qui est en vigueur dans d'autres pays.

On prétend que cette mesure ne produisait pas d'effets sur le terrain ou qu'on n'a pas pu en démontrer l'utilité mais les juges de la jeunesse n'y ont pas beaucoup recouru; il est donc difficile d'admettre qu'elle ne présente aucun intérêt.

Je prends également note du fait que la loi sur la protection de la jeunesse ne fera l'objet d'aucune réforme. Je crois comprendre que les montants consacrés au stage parental passeront à la trappe. Si je vous ai bien entendu, je ne pense pas que vous ayez introduit une demande spécifique pour affecter ces montants à une autre mesure.

Je regrette que cette mesure, qui était un élément important de la loi sur la protection de la jeunesse, tombe en désuétude, alors qu'elle présente une utilité puisqu'elle est d'application dans d'autres pays.

04.06 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, uw argumenten in verband met de begroting stemmen mij niet meteen optimistisch. Wij weten allemaal wat er op ons afkomt; dat zal binnen twee weken volledig duidelijk zijn. U zult allicht ruimte hebben om andere zaken eventueel aan te pakken, omdat de ouderstage allicht het stiefmoederlijk behandelde broertje zal worden. In de praktijk zal dit dan misschien ertoe aanleiding geven dat dit minstens voor een tijd onwerkbaar bepalingen worden, als de Gemeenschappen dit niet overnemen. Het systeem zal dus mogelijk langzaam doodbloeden. We zullen zien welke duit de Gemeenschappen nog in het zakje willen doen.

In elk geval, zeker na wat ik de afgelopen weken op straat heb zien gebeuren in Brussel, reageerde menige kiezer door mij te vragen of die jongeren dan geen ouders hebben. Ik ben ervan overtuigd dat een systeem op poten moet worden gezet dat die ouders wel degelijk zeer strikt begeleidt. Ik wil het woord “sanctie” niet meteen in de mond nemen, maar het is voor mij ook geen taboe. Men moet nadenken over een systeem waarbij, naast de jeugdige delinquenten, ook de ouders worden geresponsabiliseerd. Wanneer dit systeem niet werkbaar blijkt, zal er een ander systeem moeten komen en daarin zal uiteindelijk toch geld moeten worden gepompt door de federale Staat of door de Gemeenschappen. Wat mij betreft door de Gemeenschappen alleen, maar dan wel als zij de volledige bevoegdheid naar zich toe mogen trekken. Dat is mijn standpunt.

04.07 Ronny Balcaen (Ecolo-Groen!): Monsieur le ministre, ce qui se passe actuellement avec le stage parental doit certainement nous interpeller quant à l'applicabilité de certaines mesures qui sont parfois adoptées dans des contextes émotionnels importants. On voit ici combien il a été difficile d'appliquer la mesure, qu'elle a fait l'objet de bien des réticences sur le terrain, même si elle produit sans doute aujourd'hui des effets positifs, à envisager dans un autre contexte que celui de la loi de 1965.

Dans le cas présent, la mesure était assurée d'un financement complet, et elle était donc appliquée. Ce ne sera plus le cas à l'avenir. Voilà qui nuit à la viabilité et l'efficacité de la loi de manière générale.

Sans faire pour autant excès d'optimisme, j'entends que vous ne fermez pas tout à fait la porte à une réorientation du financement. J'espère vraiment qu'une partie des sommes au moins pourra être réorientée vers des mesures réclamées par les juges de la jeunesse, mesures alternatives à l'enfermement, permettant de mettre en œuvre des démarches bien plus en amont que l'enfermement.

J'ai également un peu de mal à comprendre la logique qui tendrait à maintenir cette mesure dans la loi à partir du moment où j'entends les principaux responsables politiques avouer qu'elle semble être inefficace.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw Sarah Smeyers aan de minister van Justitie over "de vooruitgang in de bouw van nieuwe gevangenissen" (nr. 14422)
- de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "zijn verklaring inzake de timing en financiering van de bouw van nieuwe gevangenissen" (nr. 14529)
- de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de uitvoering van het masterplan voor het gevangeniswezen" (nr. 14594)
- mevrouw Martine De Maght aan de minister van Justitie over "de mogelijke oprichting van een penitentiare inrichting op het grondgebied van de stad Aalst" (nr. 14646)
- mevrouw Martine De Maght aan de minister van Justitie over "de mogelijke ontwaarding van omliggende eigendommen en het mogelijke aansnijden van open ruimte ten gevolge van de inplanting van een penitentiare inrichting te Hofstade" (nr. 14896)
- de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "de nieuwe gevangenis in Beveren" (nr. 14919)
- de heer Bruno Stevenheydens aan de minister van Justitie over "de bouw van een nieuwe gevangenis in Beveren" (nr. 14948)
- de heer Stefaan Van Hecke aan de minister van Justitie over "de geplande gevangenis in Beveren" (nr. 15111)
- mevrouw Carina Van Cauter aan de minister van Justitie over "de nieuw te bouwen gevangenis te Melsele" (nr. 15188)

05 **Questions jointes de**

- Mme Sarah Smeyers au ministre de la Justice sur "l'avancement de la construction de nouvelles prisons" (n° 14422)
- M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "ses déclarations concernant le calendrier et le financement de la construction de nouvelles prisons" (n° 14529)
- M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "l'exécution du masterplan pour les établissements pénitentiaires" (n° 14594)
- Mme Martine De Maght au ministre de la Justice sur "l'éventuelle implantation d'un établissement pénitencier sur le territoire de la ville d'Alost" (n° 14646)
- Mme Martine De Maght au ministre de la Justice sur "les risques de dévaluation de propriétés riveraines et d'empiètement sur l'espace ouvert résultant de la construction d'un nouvel établissement pénitencier à Hofstade" (n° 14896)
- M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "la construction d'une nouvelle prison à Beveren" (n° 14919)
- M. Bruno Stevenheydens au ministre de la Justice sur "la construction d'une nouvelle prison à Beveren" (n° 14948)
- M. Stefaan Van Hecke au ministre de la Justice sur "la nouvelle prison prévue à Beveren" (n° 15111)
- Mme Carina Van Cauter au ministre de la Justice sur "la construction d'une nouvelle prison à Melsele" (n° 15188)

De **voorzitter**: Er zijn momenteel drie vraagstellers aanwezig: de heren Schoofs, Stevenheydens en Van Hecke. Mijnheer Schoofs, u bijt de spits af.

05.01 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag is in feite eerder kort.

Ik wens heel het masterplan Gevangeniswezen hier niet opnieuw te herkauwen en door te nemen. Wij weten allemaal dat heel het plan staat of valt met de locaties die worden gekozen en aangeduid om die nieuwe gevangenissen met extra capaciteit op te trekken en niet de renovatie van de bestaande gevangenissen.

Mijnheer de minister, in hoeverre ligt de uitvoering op schema? Ik zal mijn collega Stevenheydens niet in de wielen rijden omdat er een concrete locatie is genoemd, maar welke locaties hebt u aangeduid in Vlaanderen, Brussel en Wallonië? Welke tijdslijn stelt u voorop om dit allemaal rond te krijgen? Wat is het budget, de meerjarenplanning inbegrepen?

05.02 Bruno Stevenheydens (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil het meer bepaald hebben over de gevangenis die er zou moeten komen in Melsele, deelgemeente van Beveren, op een kmo-gebied langs de E17. Omdat hierover reeds gesprekken werden gevoerd met het

gemeentebestuur zou ik een aantal vragen willen stellen. Wij hebben mekaar trouwens dinsdagavond in een commissie mogen ontmoeten.

Deze bestemming werd gevonden nadat eerdere locaties in Puurs en omgeving van Antwerpen niet haalbaar bleken te zijn. Ik heb begrepen dat de locatie Antwerpen, meer bepaald het Justitiepaleis, wordt weerhouden als alternatief voor de verouderde gevangenis in Antwerpen-stad.

Mijnheer de minister, kunt u toelichting geven bij de voortgang van de zoektocht naar bestemmingen voor nieuwe gevangenissen in het algemeen? Er bestaat toch wel enige verwarring rond het gebruik van het begrip "nieuwe gevangenis". Dit kan een bijkomende gevangenis zijn zoals in Beveren die bovenop het aantal bestaande gevangenissen komt. Een nieuwe gevangenis kan echter ook dienen als vervanging van de verouderde instellingen. U noemt zelf het aantal van zeven nieuwe gevangenissen: twee voor de psychiatrische gevallen, een in Wallonië als alternatief voor de jeugddelinquenten die momenteel in Everberg zitten, een voor de verouderde instelling in Dendermonde – dat is dan wel een nieuwe gevangenis, maar is geen bijkomende gevangenis –, een in de regio Charleroi en een in de regio Brussel. Het is mij onbekend of het hier zal gaan om een bijkomende gevangenis dan wel een vervanging. Er wordt ook nog gezocht rond Antwerpen, waarbij men in Beveren is terechtgekomen. Ik deel uw optimisme niet dat die zeven nieuwe gevangenissen zullen volstaan om het aantal cellen van 8 500 te kunnen opkrikken naar 10 200 omdat er op termijn een aantal verouderde instellingen zal verdwijnen.

Over de locatie Beveren wil ik zeer duidelijk zijn, zodat u mij in die zin ook kunt antwoorden. Wij staan positief, vanuit de oppositie, zowel in het Parlement als plaatselijk, tegenover de locatie in Beveren. Echter, net zoals er vragen worden gesteld in uw kabinet en zoals er vragen worden gesteld in het gemeentebestuur, is het logisch dat de oppositie vragen stelt. Wij willen wel mee de verantwoordelijkheid nemen om het dossier van die gevangenis goed te doen verlopen, mits er uiteindelijk over de inhoud en over de invloed op het lokaal bestuur vragen kunnen worden gesteld.

Ik heb twee vragen betreffende die locatie. Er zijn namelijk meer aangewezen locaties, ook op het grondgebied van Beveren. Ik noem onder meer de militaire domeinen, die voor de mobiliteit dan misschien iets minder goed gelegen zijn. Is er daaraan gedacht?

De beste locatie is het havengebied in Beveren, waar een terrein vrij ligt dat nooit ingenomen kan worden door kmo's. Op dat vlak is de situatie anders dan in Melsele, waar het terrein eigenlijk wel voorbestemd was voor kmo's. Het terrein in het havengebied is ook zeer goed inzake mobiliteit. Het ligt daar al tientallen jaren braak. Op verschillende terreinen is er daar een goed aangesloten gebied van 9 hectaren om een gevangenis te realiseren. Uiteraard is Justitie daarvan op de hoogte. Waarom heeft men daar niet aan gedacht? Of, als er wel aan gedacht is, waarom werd die mogelijkheid dan niet benut?

05.03 Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen!): Mijnheer de minister, ik heb de indruk dat uw masterplan gevangenissen meer en meer op een soap begint te lijken, met elke week een nieuwe episode van de vraag "waar bouw ik een gevangenis?". Dat wijzigt nogal eens. Recent hebben we vernomen dat u uw oog hebt laten vallen op Beveren. In Oost-Vlaanderen had u eerst uw oog laten vallen op Dendermonde, waar er problemen waren met een RUP, en vervolgens hoorden we Aalst opduiken. We krijgen dus steeds nieuwe plaatsnamen. Ik wil dus graag wat duidelijkheid, vooral over deze nieuwe locatie.

Ten eerste, hoe concreet zijn de plannen voor Beveren? Bent u zeker van deze locatie? Ik wil toch wijzen op de andere problemen die zijn opgedoken. In Dendermonde was er een probleem met een ruimtelijk uitvoeringsplan. Ik hoor dat er ook in Aalst problemen zijn met de bestemming van het gebied dat belangrijk is voor het leefmilieu.

Ten tweede, welk overleg werd er gepleegd met de lokale overheden? Ik heb na het indienen van de vraag gezien dat u ook naar de gemeenteraad bent gegaan in Beveren om uitleg te geven. Hebt u daarin steun van de lokale overheid?

Ten derde, volgens uw verklaringen in de pers zou de gevangenis al tegen 2012 moeten kunnen worden gerealiseerd. Acht u deze timing nog realistisch gelet op alles wat misschien nog moet gebeuren qua ruimtelijke ordening en het opstarten van de bouw?

Ten vierde, zal voor de bouw worden gekozen voor een PPS-constructie? Zo ja, hoe zal die er dan precies uitzien? Wat is de geraamde kostprijs? Dat hangt natuurlijk ook samen met de capaciteit van de gevangenis

in Beveren.

05.04 Minister **Stefaan De Clerck**: Mevrouw de voorzitter, collega's, in verband met het bouwen van de gevangenissen wil ik even enkele zaken hernemen.

Het eerste luik omvat zeven nieuwe gevangenissen, bijkomende capaciteit dus.

Anderzijds moeten acht bestaande gevangenissen tegen 2016 worden vervangen door zes nieuwe gebouwen. De acht worden dus gereduceerd tot zes. Zo worden bijvoorbeeld de drie Brusselse gevangenissen samengevoegd tot een grote, nieuwe Brusselse gevangenis.

Het gaat dus om zeven gevangenissen plus acht te reduceren tot zes nieuwe gebouwen, hetzij dertien gevangenissen.

De eerste zeven zijn volgens het masterplan van december 2008 tegen 2012 te realiseren, de andere zijn tegen 2016 te realiseren. De eerste zeven omvatten de twee psychiatrische instellingen in Gent en Antwerpen. Dat verloopt via de normale procedure. De architecten zijn bezig met het ontwerp. Voor Gent is de bouwaanvraag quasi ingediend. Voor Antwerpen is men in volle voorbereiding. Het derde dossier wordt door de Regie der Gebouwen voorbereid, namelijk in Achêne voor jongeren. Dat zijn de eerste drie.

De vier andere van de eerste serie maken het voorwerp uit van een publieke oproep in het kader van een DBFM (*design, build, finance and maintenance*).

Dat wil zeggen dat consortia zijn opgeroepen. Zij dienden zich tegen 10 september 2009 aan te melden. Dertien consortia hebben zich ook aangemeld om in Vlaanderen en/of Wallonië vier gevangenissen op te trekken. De jurering van de aanmeldingen is nu bezig.

De oproep heeft echter betrekking op vier sites. Voor Wallonië is er geen discussie, namelijk Sambreville en Leuze-en-Hainaut. In Vlaanderen waren Dendermonde en Puurs weerhouden. Voor Dendermonde heeft de Raad van State de schorsing van de procedure uitgesproken. Voor Puurs is er een analyse om redenen van volksgezondheid, namelijk stralingsgevaar, gips en het gevaar dat een en ander in lengten van jaren een effect zal blijven hebben op allen die er werken of verblijven.

Het gevolg is dat, rekening houdende met de lopende procedure en de selectie, die volop bezig is om tot de aanduiding van de consortia voor de vier sites te kunnen komen, de termijn nu "dringend" is geworden en het ook opportuun is om de sites aan te duiden. Indien de sites worden weerhouden, kunnen zij onmiddellijk aan het werk van de gekozen consortia worden gelinkt. De geselecteerde consortia kunnen vervolgens studies verrichten van de sites die wij definitief aanduiden.

Voor Vlaanderen is de zoektocht ook aan de gang. Door de problemen in Dendermonde en Puurs is dan de naam Aalst gevallen, omdat in Aalst een hele, grote, blauwe zone voor overheidsinvesteringen en -infrastructuur bestaat. Er is overleg met het stadsbestuur van Aalst en er zijn ter zake ook volksvergaderingen georganiseerd. Voor Beveren is er deze week een vergadering met het college van burgemeester en schepenen en de gemeenteraad geweest. Er komt in de loop van oktober 2009 ook nog een volksvergadering. Ook is aan de betrokken gemeentebesturen expliciet de vraag gesteld of zij akkoord gaan.

Vanuit Justitie en vanuit de Regie der Gebouwen is er interesse.

Ik heb nu ook met de Waalse en met de Vlaamse regering contact opgenomen om hun steun te vragen. Immers, als wij een keuze maken, willen wij bij de tenuitvoerlegging worden gesteund. Ik wil ook de steun van de lokale besturen. Het gaat immers over een soort partnership.

Nu moet alles nog worden bepaald. Er is immers een consortium aangeduid en er is mogelijk een bouwgrond. Hoe een ontwerp wordt gerealiseerd en een selectie wordt gemaakt, de architectuur, de landschapsarchitectuur, het concept en alle elementen van de concrete realisatie, zijn het voorwerp van begeleiding door een stuurgroep die zich met het dossier moet inlaten.

Dat is volop bezig. De dertien consortia zijn er, de jury is al voor een eerste keer samengekomen en zal een oordeel uitspreken. Het is nu aan mij om in de maand oktober, hopelijk met een principieel positief standpunt

van Beveren en Aalst, te kunnen zeggen dat dit de twee sites zijn waarop de studies van de geselecteerde consortia kunnen verder werken. Het is de bedoeling dat per site drie tot vijf van de dertien consortia worden geselecteerd, die dan hun concept ontwikkelen en hun voorstel formuleren. De jury kiest daaruit en de stuurgroep kan mee beoordelen welke van de ontwikkelde visies wordt verkozen. Dat zou tegen het einde van het jaar klaar moeten zijn.

Het is dus de bedoeling om nog in 2009 over te gaan tot de keuze van de site, van de groep enzovoort, om de plannen vanaf 2010 te concretiseren. We zitten in een schema dat loopt tot 2012, als alles normaal verloopt. Als de steun van de gemeenten er komt, blijf ik in principe op schema om die gevangenissen te realiseren.

Zijn er andere locaties? Er zijn altijd andere locaties. Telkens iets in de krant verschijnt, krijg ik gemiddeld zes tot zeven brieven van eigenaars, geïnteresseerden en ontwikkelaars die ook gronden willen aanbieden. Ik voeg dat allemaal in een groot dossier en wij antwoorden daarop, maar er is op een bepaald ogenblik in het verleden een keuze gemaakt. Er is nu een verfijnde nieuwe keuze. Is dat de perfecte keuze? Ik denk dat het een goede keuze is, maar er is altijd wel een alternatief mogelijk.

Het militair domein op het grondgebied van Beveren is op een bepaalde manier aantrekkelijk. Het is van de overheid, maar het is minder goed op het vlak van de circulatie. Er is altijd wel een voor- en een nadeel. De huidige site in Beveren is goed gelegen, dicht bij de autostrade. Het is een kmo-zone, die moet worden omgezet, maar ik denk dat het een goede locatie is, die gemakkelijk is te ontsluiten. Er zijn altijd alternatieven, maar ik probeer op een bepaald ogenblik toch tot een vastgelegde keuze te komen. We kunnen altijd blijven twifelen. Ik denk dat het moment is gekomen om door te gaan en om te kijken hoe de opportuniteit om op korte termijn die gevangenis te realiseren, in samenwerking met lokale besturen, kan worden afgewerkt.

05.05 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik stel vast dat de definitieve vastlegging van de locaties nog steeds niet is gebeurd. De consortia zijn er dan wel, maar u zegt dat u ook alternatieven aangeboden krijgt. Misschien zult u in de komende tijd toch naar deze alternatieven moeten uitwijken, wie weet.

U krijgt uiteraard het voordeel van de twijfel. Het duurt vier jaar om een gevangenis te bouwen en men kan niet tot op de dag vastleggen wanneer de eerste steen wordt gelegd. Dat begrijp ik. Op lange termijn zeg ik oké, maar over het budget is er weinig nieuws.

05.06 Minister Stefaan De Clerck: DPFFS. Finance ook. Finance wil zeggen dat er wordt geprefinancierd door die consortia. Op het ogenblik dat de sleutel op de deur wordt afgegeven, start de betaling gedurende vijftientig jaar. Met andere woorden, dit is voor de begroting 2012 of als dat per hypothese 1 januari 2013 zou zijn, voor de begroting 2013. Vijftientig jaar na mekaar moet dan in de financiering worden voorzien. Dit is de keuze die werd gemaakt.

Ik wacht niet zodanig op studies van andere sites, maar wel op een engagement van de lokale besturen. Ik vind dat ik geen keuze kan opdringen: ik wil geen voldongen feiten en zeggen waar het moet. Ik wil een engagement van een lokaal bestuur waarin men zegt dat men principieel akkoord gaat met een gevangenis op het grondgebied en om als partner betrokken te worden bij de realisering van dit project dat een economisch belang heeft, dat voor tewerkstelling zorgt, dat geen hinder meebrengt, dat geen onveiligheid meebrengt, dat architecturaal goed kan zijn, dat landschappelijk moet ingeplant zijn, dat inzake mobiliteit moet ontsloten zijn et cetera. Daarvoor is een lokaal bestuur nodig als partner. Daarop wacht ik, niet meer op de vraag van andere sites.

05.07 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Een lokaal bestuur als partner, geen probleem. Wanneer u echter blijft geconfronteerd worden met het nimby-syndroom – not in my backyard – zult u uiteindelijk toch zelf door de zure appel moeten heenbijten. Het siert u dat u overleg wilt voeren, maar uiteindelijk moeten die nieuwe gevangenissen er komen. U kunt steun vinden bij het Vlaams Belang. Komt u eens in Beringen kijken: ik bied u ook een alternatief aan. De lokale burgemeester zal het misschien niet zo leuk vinden, maar we moeten het algemeen belang dienen. Ik hoop dat u uiteindelijk die knoop zult doorhakken, ook indien u een locatie vindt waarmee de lokale overheid misschien minder akkoord gaat.

Dan het nieuwe principe DBFM. Hopelijk werkt dat. Ik weet niet hoe vaak het al is toegepast, maar hoop dat het niet dezelfde weg opgaat als de publiekprivate samenwerking waarover men in Vlaanderen zoveel lof

heeft gezongen, terwijl men achteraf heeft moeten vaststellen dat het systeem toch serieuze mankementen vertoonde. Dit is weer een nieuw systeem. Ik hoop dat men het niet onmiddellijk uitroept tot heilige koe en het ook kritisch bekijkt. Ik zal dat in elk geval doen. Ik weet wat dat nieuwe principe inhoudt, maar ik zal eens kijken hoe dat heeft gewerkt in het verleden. Als we dat avontuur nu aangaan, zou het kunnen dat we weer eens voor onaangename verrassingen komen te staan. Ik houd daar een slag om de arm, om u volledig het voordeel van de twijfel te geven.

05.08 Bruno Stevenheydens (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, met die zeven nieuwe instellingen wilt u het aantal cellen optrekken van 8 500 tot 10 200. Een aantal van die nieuwe gevangenissen is echter niet bijkomend, maar dat zijn gevangenissen als alternatief voor verouderde instellingen die dan worden gesloten. Wordt het aantal cellen die verdwijnen dan afgetrokken van die 10 200? Of schuift u die aftrekking op naar de verre toekomst?

Brussel en Dendermonde worden hiervan immers niet afgetrokken.

05.09 Minister Stefaan De Clerck: De zeven waarvan ik spreek zijn bijkomende capaciteit.

05.10 Bruno Stevenheydens (Vlaams Belang): Sommige van die zeven dienen echter om verouderde instellingen te sluiten. Daar worden dus cellen gesloten. U moet de optelsom dus anders maken. Het is niet correct om van 8 500 naar 10 200 te gaan, want u moet de bestaande cellen in Dendermonde daarvan op termijn aftrekken.

05.11 Minister Stefaan De Clerck: Ik verwijs nogmaals naar het plan dat werd goedgekeurd en dat in deze commissie uitgebreid werd toegelicht. Ik heb daarover reeds veel gesproken. De zeven zijn in principe bijkomende capaciteit. De acht zijn vervangende capaciteit. Dit is het schema.

U blijft doordrammen op Dendermonde. U moet kijken naar het plan van december 2008, goedgekeurd door de regering. Daarin staan details over welke plaatsen waar te realiseren zijn. Ik stel voor dat dit nog eens bovengehaald wordt, als u dat wilt. Dat is hier toegelicht, met slides en alles erop en eraan. Het is nog steeds in dat schema dat wij verder functioneren.

05.12 Bruno Stevenheydens (Vlaams Belang): Ik heb ook nog uw antwoord van daarnet gelezen. Daarom heb ik die bedenking.

Ik kom aan mijn andere bedenking. Ik heb u duidelijk gevraagd naar het alternatief van het havengebied in Beveren. Ik begrijp dat u niet voor elk aangereikt alternatief een antwoord kunt geven, maar dat is een gigantisch groot gebied waar sommige terreinen die zeer geschikt zijn reeds jaren braak liggen. Die vraag is aan Justitie gesteld. Ik zou graag concreet het antwoord weten. Waarom overweegt u die locatie niet?

05.13 Minister Stefaan De Clerck: Ik ga niet blijven rondhollen om te kijken waar het kan. Wij hebben nu een bepaalde site, in overleg met de gemeente Beveren. Wij moeten ook nog kijken naar Antwerpen, waarover volgens mij ook een vraag is gesteld. Wij moeten nog kijken naar een definitieve site ter vervanging van Antwerpen. Dat is de tweede categorie, tegen 2016.

05.14 Bruno Stevenheydens (Vlaams Belang): U antwoordt naast de kwestie.

05.15 Minister Stefaan De Clerck: Ik antwoord niet naast de kwestie. U begrijpt het niet. Ik probeer het u uit te leggen.

Ter vervanging van Antwerpen, de tweede categorie van de acht die moeten worden vervangen, moeten wij nog een site in Antwerpen vinden. De vraag is nog waar dat zal zijn. Zal dat Antwerpen zelf zijn? Het zal wellicht niet de achterkant van de rechtbank zijn. Daar is echter nog geen keuze gemaakt. Dat is tegen 2016.

Dat belet niet dat ik, in overleg met Antwerpen en met Brussel, de zaken bekijk om die tweede categorie te versnellen. Het gaat dus over de vervanging van de oude gevangenissen, Antwerpen, Vorst, Sint-Gillis en Berkendaal. Er zijn echter nog geen definitieve keuzes gemaakt. Het onderzoek in Antwerpen en in Brussel is aan de gang. Ik spreek dus over de zeven van de eerste categorie, die tegen 2012 moeten klaar zijn.

05.16 Bruno Stevenheydens (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, u spreekt over Antwerpen, maar ik stelde u concreet de vraag waarom wel werd gedacht aan het kmo-gebied in Beveren, maar niet aan het havengebied in Beveren. Kan ik daarop een antwoord krijgen?

05.17 Minister Stefaan De Clerck: Omdat ik een andere keuze heb gemaakt.

05.18 Bruno Stevenheydens (Vlaams Belang): Waarom? Waarom?

05.19 Minister Stefaan De Clerck: Waarom zijn de bananen krom?

De **voorzitter**: Mijnheer Stevenheydens, ik stel voor dat u uw spreektijd respecteert. Er staan vandaag meer dan zeventig vragen op de agenda. De vergadering is een uur bezig en wij hebben slechts vier van de meer dan zeventig vragen afgehandeld.

Collega's, uit respect voor elkaar, zodanig dat iedereen zoveel mogelijk aan bod kan komen, vraag ik u met aandrang om de spreektijd te respecteren en geen debat te organiseren. Dit zijn vragen en antwoorden.

Ik geef het woord aan de heer Van Hecke voor zijn repliek.

05.20 Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen!): Mijnheer de minister, ik heb begrepen dat het niet gaat over vervangingen, maar over extra capaciteit. Daaruit leid ik af, als het lukt, dat de oude gevangenis van Dendermonde nog zal blijven bestaan, aangezien het niet om vervanging gaat. We moeten er dan rekening mee houden dat dit een wijziging is van het plan en dat de oude gevangenis van Dendermonde toch nog zal blijven bestaan.

In uw antwoord valt mij op dat u zegt dat dertien consortia geïnteresseerd zijn. De privésector staat dus duidelijk al klaar en is misschien zelfs al aan het watertanden voor de mooie projecten die eraan komen. Ik vraag mij echter af hoe die consortia een dossier kunnen indienen als zij eigenlijk nog niet weten op welke plaatsen de gevangenissen zullen komen, hoe groot ze zullen zijn, enzovoort. U zegt namelijk dat pas als de locaties zijn vastgelegd aan drie tot vijf consortia zal worden gevraagd om een model te maken, om een concept uit te tekenen. Toch zijn er al dertien gegadigden, zich misschien een beetje blindstarend, die zich kandidaat stellende, althans zo begrijp ik het. Er moet dus toch wat geld mee te verdienen zijn, als zij zo aan uw deur staan te kloppen.

Aangaande het concept – ik heb u dat de vorige keer ook al gezegd – vind ik het enorm belangrijk, als u die stap zet. U weet dat wij niet zo'n grote voorstander zijn van de uitbreiding van de capaciteit. Als u gaat naar vervangcapaciteit of naar nieuwe capaciteit, en u moet nadenken over concepten, dan vraag ik dat er enorm veel aandacht wordt besteed aan de ruimte en aan de inrichting van de gevangenissen. Ik bedoel dan ruimte voor arbeid, ruimte voor vorming, ruimte voor ontspanning en dergelijke. Dat is bijzonder belangrijk. Het is een groot gebrek in de huidige gevangenissen. Ik hoop dat u dat als richtlijn zult meegeven aan de consortia die de concepten zullen uittekenen.

Ik heb nog een concrete vraag. U spreekt over de PPS-constructie, die met vier letters is afgekort en die wij ook kennen. We hebben de projecten in Antwerpen en Gent gekend inzake de rechtbanken en we hebben gezien dat die PPS-constructies enorm duur zijn geworden. Ik wil u daarom vragen of u al een kostprijsberekening hebt. U zegt dat het over vijftientig jaar zal gaan, maar wat zal ons dat kosten, en hoeveel meer kost het ons om voor zo'n formule te kiezen in plaats van het zelf te financieren of onmiddellijk te betalen?

Ik zou graag in de commissie ook eens een debat kunnen voeren over de financiering van de gevangenissen, met de cijfers op tafel. U gaat de factuur op die manier immers ook doorsturen naar de toekomst, wat de regering al doet in tal van dossiers.

Tot slot druk ik mijn hoop uit over de twee psychiatrische instellingen. Die dossiers zijn lopende, maar het gaat een beetje traag. Ik hoop dat dit zeer snel tot een goed einde wordt gebracht, want het is zeer belangrijk om daar snel geïnterneerden te kunnen onderbrengen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

06 Question de Mme Marie-Christine Marghem au ministre de la Justice sur "le tribunal de première instance de Tournai" (n° 13967)

06 Vraag van mevrouw Marie-Christine Marghem aan de minister van Justitie over "de rechtbank van eerste aanleg te Doornik" (nr. 13967)

06.01 Marie-Christine Marghem (MR): Madame la présidente, monsieur le ministre, je voudrais vous interroger à nouveau au sujet du tribunal de première instance de Tournai et évoquer avec vous votre projet – mais je souhaiterais que vous me le confirmiez – consistant à construire une nouvelle implantation.

06.02 Stefaan De Clerck, ministre: Cela pourrait être le vôtre!

06.03 Marie-Christine Marghem (MR): Restons modestes! S'il fallait attendre que j'en sois l'initiatrice, il faudrait peut-être attendre trop longtemps!

Monsieur le ministre, la question qui se pose est de savoir si, finalement, vous avez pris une décision en concertation avec la Régie fédérale des Bâtiments pour une option précise. En effet, soit on choisissait de rationaliser l'ensemble des implantations en diminuant leur nombre, soit de construire, sur un terrain encore à trouver à Tournai, une nouvelle implantation avec un palais de justice qui rassemblerait, comme c'est le cas à Anvers, l'ensemble des services judiciaires de l'arrondissement du tribunal de première instance de Tournai.

Il semble que nous allions bientôt nous atteler à ce travail. Comme tout le monde, je lis la presse et j'ai appris que vous vouliez faire des cadeaux en matière d'organisation judiciaire pour Noël à l'ensemble des intervenants judiciaires!

Dans ces conditions, pourriez-vous me dire comment vous comptez "articuler" l'implantation d'un tribunal de première instance qui rassemblerait tous les services? Ceci devrait générer pas mal de frais avec la nouvelle organisation des arrondissements qui consisterait à fusionner l'arrondissement du tribunal de première instance de Tournai dans le cadre d'un plus grand arrondissement et à déplacer le tribunal de première instance de Tournai à Mons.

06.04 Stefaan De Clerck, ministre: Où avez-vous lu cela?

06.05 Marie-Christine Marghem (MR): Je ne l'ai peut-être pas lu expressis verbis...

06.06 Stefaan De Clerck, ministre: Vous faites preuve de beaucoup de fantaisie!

06.07 Marie-Christine Marghem (MR): Si je ne l'ai peut-être pas lu expressis verbis, cela fait partie des options qui pourraient être envisagées, si on lit entre les lignes! C'est la raison pour laquelle j'aimerais vous entendre à ce sujet, monsieur le ministre.

06.08 Stefaan De Clerck, ministre: Madame Marghem, je constate la présence d'une grande délégation!

06.09 Marie-Christine Marghem (MR): C'est effectivement la grosse délégation!

06.10 Stefaan De Clerck, ministre: Au grand complet pour Tournai!

Un rapport final a été préparé en collaboration avec les magistrats locaux ainsi qu'avec le service Bâtiments de la Justice, département qui vous est bien connu. Ce rapport sera discuté sur place avec le service de mon collègue, Didier Reynders, et les services locaux de la ville de Tournai début novembre. J'imagine que vous pourriez être présente lors de cette rencontre, comme ce fut le cas lorsque nous avons visité les lieux. Une deuxième visite est donc envisagée.

Je me rallie à 200 % à ce rapport qui, selon moi, offre une solution à long terme pour l'hébergement des services judiciaires de Tournai. Il indique qu'un site unique est la meilleure solution à long terme. C'est clair! Toutefois, étant donné que l'hébergement actuel est en dessous de tout et est inacceptable en soi, des solutions temporaires devront être trouvées par la Régie des Bâtiments. Des travaux temporaires spécifiques de sécurité dans le palais de justice existant sont également prévus et seront encore entamés cette année-ci.

Pour ce qui est du choix du terrain, plusieurs possibilités existent et nous avons une préférence dont nous discuterons avec les magistrats sur place. Le délai nécessaire après la décision définitive sur le choix du terrain pour la réalisation finale du palais de justice peut être estimé à quelques années. Je parle de 2012 et de 2016. Je crois qu'il faut raisonnablement parler de sept ans pour la réalisation du projet total. Dans ce délai sont comprises toutes les actions (achat du terrain, mise à disposition, concours international d'architecture, adjudication de lots, financement, réalisation du bâtiment et aménagement du site). Une mise en différentes phases pourrait être envisagée vu la situation locale. Une grande partie de ces actions doit être concrétisée par la Régie des Bâtiments qui dépend toujours de M. Reynders. J'ignore si ce sera son projet ou le mien! Nous verrons bien! Quoi qu'il en soit, nous évoluons dans cette direction, à savoir le choix d'un seul site pour Tournai comme solution définitive.

Pour ce qui est des arrondissements, dans ma note, je parle effectivement d'une réorganisation des arrondissements et d'arrondissements plus grands. Je parle en termes de réseau de bâtiments. Pour moi, les bâtiments restent valables, tout comme les juges de paix, les tribunaux du travail ou du commerce, etc. En principe, tout cela reste avec une idée de proximité. Toutefois, il faut les mettre en réseau pour avoir une masse critique plus grande de manière à gérer d'une autre façon la totalité des bâtiments, du personnel, des mesures de sécurité, des mesures ICT, etc.

Ce n'est pas un raisonnement de fusion et de liquidation de l'un ou de l'autre mais une volonté de mettre en réseau tout ce qui existe pour être plus efficace dans le management et la coordination entre la proximité et la spécialisation, voire l'hyper-spécialisation. Gérer ces deux aspects, c'est le grand défi de la réforme que je voudrais, d'après les mots de *La Libre Belgique*, mettre sous le sapin.

06.11 Marie-Christine Marghem (MR): Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse. On ne peut que se réjouir à l'écoute de la première partie faisant état de la solution proposée pour les bâtiments judiciaires à Tournai. On sait bien que les délais de réalisation pour ce genre de bâtiments sont importants. J'ai l'impression d'avoir déjà entendu parler de cette visite début novembre: ce devrait être le 9. Je vais me renseigner. Il sera intéressant de revoir les intervenants et de voir si on a progressé dans le choix d'un site, notamment à la Régie fédérale des Bâtiments. Nous savons que ce n'est pas aussi simple; il y a quelques possibilités mais ce n'est pas forcément gagné d'avance.

Quant à la nouvelle configuration judiciaire, je me limiterai à vos paroles. Je relirai votre note et je vous interrogerai peut-être encore.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

07 Question de M. Xavier Baeselen au ministre de la Justice sur "le transfert éventuel de deux détenus de Guantánamo vers la Belgique" (n° 14505)

07 Vraag van de heer Xavier Baeselen aan de minister van Justitie over "de eventuele overbrenging van twee gedetineerden uit Guantánamo naar België" (nr. 14505)

07.01 Xavier Baeselen (MR): Madame la présidente, monsieur le ministre, la presse annonçait la potentielle arrivée sur le sol belge le 6 octobre prochain de deux ex-détenus de Guantanamo. Ce dossier est totalement différent de celui relatif à l'accueil en Belgique d'un autre ex-détenu de Guantanamo. Il s'agit ici d'un dossier judiciaire en cours, plus exactement de deux personnes qui ont été condamnées par défaut en Belgique.

Les Affaires étrangères belges ont précisé récemment que le rapatriement de ces deux détenus tunisiens avait été demandé par leurs avocats qui souhaitent qu'ils puissent être jugés en Belgique et éventuellement purger leur peine dans notre pays.

Monsieur le ministre, pouvez-vous me dire dans quel cadre légal ces détenus arriveront en Belgique? Quel sera leur statut? Quelle sera la procédure suivie? La Belgique a-t-elle officiellement donné suite à cette demande?

Quel est l'accompagnement prévu pour ces deux détenus tant en termes d'accueil qu'en termes de sécurité publique? J'ai cru comprendre que les États-Unis considéraient qu'il y avait des éléments de preuves assez importants concernant un des deux intéressés.

07.02 Stefaan De Clerck, ministre: Madame la présidente, j'ai pris contact avec le parquet fédéral qui suit le dossier. En effet, il convient d'opérer la distinction entre l'ex-détenu de Guantanamo dans le cadre des relations belgo-américaines et le dossier de ces deux personnes, parce que MM. Hakeemy Adel et Sliti Hisham sont, à l'heure actuelle, toujours détenus sur la base américaine de Guantanamo. Ils ont été condamnés par défaut le 30 septembre 2003 par le tribunal de première instance de Bruxelles à respectivement 5 et 4 ans d'emprisonnement avec arrestation immédiate pour des faits d'association de malfaiteurs, liés à des activités terroristes et de faux en écriture.

Par le biais de leurs avocats, ils ont formé opposition contre ce jugement en date du 12 août 2009. L'affaire a été remise au 6 octobre 2009 afin qu'elle soit à même d'être traitée.

Le parquet fédéral mettra tout en œuvre pour que ces deux condamnés puissent être présents lors de l'examen de leur recours devant le tribunal et adressera prochainement une demande d'extradition aux autorités américaines.

Dans l'hypothèse où la procédure d'extradition aboutit, les condamnés seront rapatriés en Belgique, privés de liberté et traduits devant le tribunal correctionnel, qui devra examiner la recevabilité et le bien-fondé de l'opposition. Il s'agit en fait d'une procédure normale. Il y a eu jugement et opposition. Par conséquent, on fait en sorte que les intéressés soient présents afin qu'un jugement contradictoire puisse être rendu sur la base des éléments du dossier.

07.03 Xavier Baeselen (MR): Monsieur le ministre, cette demande émane tant des avocats que de l'État belge, qui souhaite que ces détenus soient présents sur le sol belge pour leur jugement. Est-ce bien cela?

07.04 Stefaan De Clerck, ministre: Il faut toujours veiller à ce que les prévenus comparaissent devant le tribunal. Ainsi, en cas de condamnation, les suites peuvent être réservées pour exécuter le jugement.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

08 Questions jointes de

- **M. Xavier Baeselen au ministre de la Justice sur "le site internet 'Most Wanted'" (n° 14506)**

- **Mme Leen Dierick à la ministre de l'Intérieur sur "le site internet 'Most Wanted'" (n° 14922)**

08 Samengevoegde vragen van

- **de heer Xavier Baeselen aan de minister van Justitie over "de 'Most Wanted'-website" (nr. 14506)**

- **mevrouw Leen Dierick aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de 'Most Wanted'-website" (nr. 14922)**

08.01 Xavier Baeselen (MR): Madame la présidente, monsieur le ministre, il semble que la Belgique pourrait bientôt se doter d'un site internet de type "Wanted". En tout cas, M. Jacques De Lentdecker, avocat général près la cour d'appel de Bruxelles, a indiqué à des journaux flamands, au mois d'août, que le grand public serait bientôt appelé à fournir des renseignements sur des personnes recherchées afin de permettre leur arrestation.

Monsieur le ministre, pouvez-vous me dire quel est l'état d'avancement de ce projet? S'agit-il d'une idée lancée par un membre du parquet ou est-ce un projet porté par la Justice dans son ensemble, donc par votre administration? Quelles sont les éventuelles limites de ce type d'exercice? Quel serait le coût de ce site? Sera-t-il supporté par l'administration fédérale? Comment sera organisée la gestion d'un tel site internet, reprenant des informations? Qui gèrera concrètement ces informations?

08.02 Stefaan De Clerck, ministre: Monsieur le député, la police fédérale envisage en effet la publication d'une liste "Most Wanted" sur son site internet. Le service concerné de la police fédérale vérifie en ce moment, en collaboration avec les responsables du SPF Justice et des autorités judiciaires, si la création d'une telle liste sur le site de la police fédérale peut offrir une plus-value dans la traque de criminels en fuite.

Le dépistage de ces fugitifs au moyen d'internet n'est pas neuf. La police fédérale divulgue déjà depuis des années, dans certains cas, des descriptions et des photos de criminels fugitifs sur son site internet, et toujours à la demande des autorités judiciaires. Ces publications s'inscrivent dans le cadre de la divulgation des avis de recherche au grand public qui sont repris sous la rubrique "Recherchés". À l'instar des autres

pays, nous envisageons d'ajouter une liste "Most Wanted".

Les avis de recherche sur le site de la police fédérale connaissent un succès considérable. En 2008, 1 715 000 hits ont été enregistrés sur la page d'accueil du site où les avis de recherche sont mentionnés. Le nombre de visiteurs des différents programmes de recherche oscille entre 115 et 205 000 par rubrique.

La création d'une liste "Most Wanted" n'entraînera pas de frais supplémentaires. Le service "Avis de recherche" au sein de la police fédérale se charge de les publier sur internet, de les actualiser et de les rayer du site, conformément à l'arrêté royal du 14 décembre 2006 et à la directive ministérielle en vigueur, relative à la diffusion des avis de recherche par les médias.

Pour la liste "Most Wanted", la même procédure sera suivie. La sélection des dossiers "Most Wanted" sera dévolue au service "Fast Team" en concertation avec les autorités judiciaires et uniquement sur autorisation écrite.

C'est donc sur le site existant que nous allons ajouter une rubrique.

08.03 Xavier Baeselen (MR): Je remercie le ministre de sa réponse, qui me semble rassurante. À partir du moment où il est garanti que ces informations seront gérées correctement, cette procédure peut se révéler utile. Il n'y a pas de raison que la Justice ne profite pas des évolutions technologiques pour parfaire son œuvre.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

09 Questions jointes de

- **M. Xavier Baeselen au ministre de la Justice sur "la proposition du ministre de conserver toutes les communications électroniques durant deux ans" (n° 14507)**

- **M. Jean-Jacques Flahaux au ministre de la Justice sur "la durée de conservation des données en Belgique" (n° 14601)**

- **Mme Hilde Vautmans au ministre de la Justice sur "la conservation du trafic de données électroniques par les fournisseurs d'accès internet" (n° 14663)**

- **M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "les projets en matière de délai légal de conservation de l'enregistrement des activités en ligne" (n° 14690)**

09 Samengevoegde vragen van

- **de heer Xavier Baeselen aan de minister van Justitie over "het voorstel van de minister om alle elektronische communicatie gedurende twee jaar bij te houden" (nr. 14507)**

- **de heer Jean-Jacques Flahaux aan de minister van Justitie over "de termijn voor de bewaring van gegevens in België" (nr. 14601)**

- **mevrouw Hilde Vautmans aan de minister van Justitie over "het bewaren van het elektronisch dataverkeer door de internetproviders" (nr. 14663)**

- **de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de plannen inzake de wettelijke opslagtermijn van de registratie van onlineactiviteiten" (nr. 14690)**

09.01 Xavier Baeselen (MR): Monsieur le ministre, vous auriez exprimé votre volonté de voir conservées pendant deux ans toutes les communications électroniques (les courriels, les coordonnées, les liens et les moments de connexion). Il s'agirait d'en faire conserver une copie par les fournisseurs d'accès afin que la police et la justice puissent accéder aux banques de données de ces opérateurs. Vous auriez déjà préparé à cet effet un avant-projet de loi ainsi qu'un arrêté royal, d'après les informations publiées. Si la chose aboutit, le procureur du Roi ou le juge d'instruction devra justifier par écrit chaque recherche, ce qui me semble assez logique, et les abus seront sanctionnés.

Pourquoi une durée de deux ans alors qu'un tel délai dépasse largement la recommandation européenne en la matière? Il ne faut pas oublier que, s'il faut se réserver des moyens d'investigation, il faut aussi être attentif à l'impératif de protection de la vie privée, selon lequel des données ne peuvent pas être conservées ad vitam aeternam. Qui couvrira les frais d'hébergement de ces données? Qu'en est-il de la compatibilité d'un tel délai de conservation avec la législation sur le respect de la vie privée? Ce délai est-il acceptable au vu de la commission? Avez-vous reçu un avis de la commission sur votre avant-projet de loi?

09.02 Jean-Jacques Flahaux (MR): Monsieur le ministre, je vais corroborer certains points évoqués par

M. Baeselen. Sans revenir sur ce qu'il a dit, les magistrats estiment qu'un an de conservation des données devrait être une durée suffisante. Les usagers devront-ils payer d'une manière ou d'une autre les frais supplémentaires engendrés par la conservation des données, par exemple par une augmentation de l'abonnement? Ou alors y aura-t-il des crédits prévus par votre ministère, donc indirectement, par l'impôt payé par les citoyens?

Par ailleurs, qu'est-il prévu pour protéger le secret professionnel des communications entre avocat et client dans le cadre d'une enquête? Enfin, de manière plus générale, quelle est la position de la Commission de la Protection de la vie privée? Mais encore, que se passera-t-il pour les personnes dont les adresses IP ne se trouvent pas en Belgique, pour les messageries sur des sites non-belges et qui communiquent avec des personnes vivant en Belgique? Enfin, monsieur le ministre, de nombreuses voix se font entendre indiquant que les personnes ayant des échanges sur des dossiers sensibles ont parfaitement l'opportunité de crypter leur courrier, rendant ainsi leurs messages illisibles. Dès lors, il faudra sans doute que vous approfondissiez le projet pour tenir compte de tous ces paramètres. Quel est votre avis sur la question?

09.03 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, u hebt blijkbaar een voorontwerp van wet klaar dat internetproviders verplicht online-activiteiten gedurende twee jaar te registreren. Er komt kritiek vanwege de providers, die zeggen dat een opslag van twee jaar te lang zou zijn en dat de kosten onevenredig hoog zouden uitvallen.

Het gaat om zware criminaliteit en terrorisme, dus op zich hoeft dat voor mij geen argument te zijn. Toch had ik graag van u een toelichting gehad bij uw plannen. Bedraagt de termijn inderdaad twee jaar? Hebt u daarover overleg gepleegd met de verantwoordelijken van de internetproviders?

Klopt het – want dat is een element waarmee zij schermen dat wel wat indruk maakt op mij – dat slechts een klein gedeelte van het te onderzoeken internetverkeer tot op heden werd onderzocht, namelijk 4 procent? Dat is onrustwekkend weinig. Tenzij u mij zegt dat er zeer gericht wordt gezocht en dat die 4 procent zich in een welbepaald segment van het internetverkeer bevindt, waar zware criminaliteit en terrorisme getraceerd kunnen worden?

Als die 4 procent niet zou volstaan, mijnheer de minister, hebt u dan plannen het onderzoek te intensifiëren en uit te breiden zodat er geen verdere argumenten inzake die 4 procent kunnen worden ontwikkeld?

Ten slotte, gaat u de opslag volledig ten laste van de internetproviders leggen? Zij stellen dat u die ook ten laste kunt nemen, en dat de kosten uiteindelijk verhaald zullen worden op de consument.

09.04 Minister Stefaan De Clerck: In verband met dataretentie kan ik het volgende zeggen. Wij hebben de kranten van de vakantie gevolgd en wij zien nu aan de inhoud van de vragen wanneer jullie vertrokken zijn met vakantie...

Il a donc été décidé d'uniformiser la durée de conservation pour toutes les données. Le délai du projet déposé était de 24 mois, conformément à ce que prévoit la directive. Le nouveau projet de loi expose les motifs qui justifient un tel délai de conservation. Cependant, suite au deuxième avis de la Commission de la Protection de la vie privée, ce délai a été revu à la baisse et fixé à un an pour toutes les données.

Op 1 juli 2009 was er een tweede advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, zoals gepubliceerd op haar website. Het was een gunstig advies en dat is niet onbelangrijk. Terwijl het vroeger negatief zou zijn, volgde er nu een positief op het ontwerp. Er waren wel een aantal voorwaarden aan verbonden. Men vroeg rekening te houden met bepaalde opmerkingen: de beperking tot twaalf maanden, de parlementaire evaluatie van het voorontwerp van wet en het ontwerp van koninklijk besluit en een jaarlijks verslag aan het parlement door de bevoegde minister. Dat doen we uiteraard heel erg graag, maar de meest essentiële opmerking is wel die over de beperking tot twaalf maanden. Het voorontwerp van wet en het bijhorende ontwerp van koninklijk besluit werden op basis van deze opmerkingen aangepast.

De Commissie overweegt in verband met de bewaarduur, en ik citeer: "Vanuit het standpunt van Justitie is het uiteraard zo dat de bewaarduur van 24 maanden noodzakelijk is. De industrie wil daarentegen om diverse redenen deze bewaarduur zoveel mogelijk beperkt zien." En ik denk hier en daar ook een particulier. "De Commissie meent dat het in deze discussie niet onbelangrijk is om te kijken naar de initiële doelstellingen van de richtlijn, dewelke bestaat in de harmonisatie van de wetgeving in de lidstaten met

betrekking tot het bewaren van telecommunicatiegegevens voor operatoren. In dat opzicht lijkt de termijn van 24 maanden op dit moment overdreven gezien de in onze buurlanden Frankrijk, Nederland, Duitsland, Luxemburg, gangbare termijn van 12 maanden of minder. De Commissie meent dan ook dat de bewaartermijn van 12 maanden voldoende is. In dit opzicht is ook de vooropgestelde evaluatie van belang, waarbij de termijn in plus of in min zou kunnen worden aangepast indien daartoe noodzaak zou bestaan.”

Het compromis, uitgewerkt door de Commissie, wordt gevolgd. Er is een bewaarduur van 12 maanden die in de wet wordt vastgelegd. Daaraan gekoppeld volgt er twee jaar na de inwerkingtreding een evaluatie, waarbij desgevallend de termijn in plus of in min kan worden aangepast.

En ce qui concerne le secret professionnel, il faut attirer l'attention sur le fait que l'obligation de conserver des données s'applique uniquement aux données d'identification des utilisateurs finaux et aux données du trafic et de la localisation. Le contenu des communications n'est pas conservé.

Pour intercepter le contenu des communications, il faut faire appel à l'article 90ter du Code d'instruction criminelle dans lequel une protection particulière des avocats est prévue. Il s'agit d'une procédure différente de celle que nous voulons réaliser ici.

En ce qui concerne les adresses IP étrangères, il est clair que seuls les opérateurs belges seront soumis à cette loi. Le but de la directive européenne est que chaque pays de l'Union européenne conserve les données nécessaires, ce qui permet de réclamer toutes les données où qu'elles se trouvent en Europe. Les opérateurs belges ne peuvent stocker que les données qui ont servi pour faire de la transmission des communications. Pour les communications qu'ils réalisent, ils devront enregistrer l'identifiant des correspondants dans les communications même s'ils se trouvent à l'étranger. Les correspondants étrangers ne pourront pas être directement identifiés avec les données des opérateurs belges. Il faudra donc que les autorités judiciaires se tournent vers le pays où se trouve l'opérateur du correspondant étranger afin de pouvoir identifier la personne qui est derrière l'identifiant stocké chez l'opérateur belge.

En ce qui concerne le cryptage des données, je renvoie aux commentaires sur le secret professionnel.

Le fait que le contenu des messages soit crypté n'a pas d'impact sur l'efficacité de la mesure de conservation des données. Au contraire, plus les communications électroniques seront cryptées, plus la mesure d'interception sera inefficace et plus la Justice aura besoin des informations sur les données de communications.

La question du coût de ce projet est en cours de discussion. Une première concertation a déjà eu lieu avec le secteur des opérateurs, l'association ISPA. À présent que la Commission de la protection de la vie privée a donné le feu vert pour le projet, cet aspect est plus amplement développé en collaboration avec mon collègue Van Quickenborne qui est compétent en la matière. Il est cependant trop tôt et inopportun de déjà se prononcer sur le règlement des coûts.

Suite aux réunions que j'ai eues avec mon collègue, nous avons décidé de mener l'étude nécessaire et d'avancer le plus vite possible afin que le débat politique puisse avoir lieu. Entre-temps, nous préparons le dossier en vue de connaître la réalité des frais et l'organisation nécessaire auprès des opérateurs. Une fois la loi élaborée, il sera possible de fixer un prix correct pour les interventions des opérateurs.

09.05 Xavier Baeselen (MR): Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse détaillée. Il a effectivement été sage de suivre l'avis de la Commission de la Protection de la vie privée. Si, dans les pays qui nous entourent, la durée de conservation est d'un an, au regard du principe du respect de la vie privée, il est opportun de se limiter à la même période. Pour le reste, nous suivrons le dossier de près, car le parlement devra se pencher sur ces questions.

09.06 Jean-Jacques Flahaux (MR): Monsieur le ministre, je partage les propos tenus par M. Baeselen. Il restera la problématique du dossier financier. Mais nous aurons l'occasion d'en discuter avec le ministre Van Quickenborne.

09.07 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, de soep wordt blijkbaar niet zo heet gegeten als ze wordt opgediend.

De **voorzitter:** Dat is een zeer goede korte repliek.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 **Samengevoegde vragen van**

- de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de plannen tot overbrenging van Belgische gedetineerden naar Nederland" (nr. 14519)
- de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "het negatief advies van de inspecteur van financiën over het ontwerpverdrag met betrekking tot de huur van de gevangenis van Tilburg in Nederland" (nr. 14576)
- mevrouw Mia De Schamphelaere aan de minister van Justitie over "de huur van Nederlandse cellen" (nr. 14580)
- mevrouw Els De Rammelaere aan de minister van Justitie over "Belgische gevangenen in Nederlandse cellen" (nr. 14587)
- de heer Xavier Baeselen aan de minister van Justitie over "de opsluiting van Belgische gedetineerden in Tilburg" (nr. 14619)
- de heer Xavier Baeselen aan de minister van Justitie over "de huur van Nederlandse cellen" (nr. 14978)

10 **Questions jointes de**

- M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "le projet de transfert de détenus belges vers les Pays-Bas" (n° 14519)
- M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "l'avis négatif de l'inspecteur des finances concernant le projet de traité relatif à la location de la prison de Tilburg aux Pays-Bas" (n° 14576)
- Mme Mia De Schamphelaere au ministre de la Justice sur "la location de cellules aux Pays-Bas" (n° 14580)
- Mme Els De Rammelaere au ministre de la Justice sur "des détenus belges dans des prisons néerlandaises" (n° 14587)
- M. Xavier Baeselen au ministre de la Justice sur "l'incarcération de détenus belges à Tilburg" (n° 14619)
- M. Xavier Baeselen au ministre de la Justice sur "la location de cellules aux Pays-Bas" (n° 14978)

10.01 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, er is in dit dossier al heel wat te doen geweest voor maar ook tijdens het reces.

Eerst en vooral was er de commentaar van de regering dat het om communautair gedoe ging. Op het ogenblik dat minister Reynders zijn akkoord gaf en zei dat hij daartegen geen bezwaar had, kwam de Inspectie van Financiën met een rapport waarin stond dat de plannen te duur zijn.

Ook de vakbondsorganisatie ACOD gaf de kritiek dat het beter zou zijn gevangenisboten in te schakelen, omdat de zaak in Tilburg te duur zou worden. ACOD bekommert zich toch ook om het welzijn van de gedetineerden. De keuze van de gevangenisboten is altijd een heikel punt geweest, waarvoor niet is geopteerd.

U zou uiteindelijk extra advies hebben gevraagd om na te gaan hoe haalbaar de plannen nog zijn, mijnheer de minister.

Inmiddels is er ook uit Nederland al commentaar gekomen. Ik citeer: "Belgische aarzeling weegt mee op hervorming Nederlandse gevangenis." Indien de overbrenging naar Tilburg niet zou kunnen geschieden, moeten in Nederland vroeger dan gepland gevangenis sluiten en dat zet de werkgelegenheid van het personeelsbestand dan weer onder druk.

Mijnheer de minister, een zeer zware verantwoordelijkheid rust op uw schouders. U bent vanuit alle hoeken belaagd. Ik hoop dat u vandaag opnieuw boven water komt over deze plannen, hoe weinig doeltreffend ze volgens mij op korte termijn ook zullen zijn met slechts 500 gedetineerden. In ieder geval, ik hoop dat u vandaag klaarheid kunt scheppen

10.02 Els De Rammelaere (N-VA): Mevrouw de voorzitter, de problematiek is al uitgebreid toegelicht. In april hebt u al een toelichting gegeven over de mogelijkheid om gevangenis in Nederland te huren. Er hing een financieel plaatje aan vast. U zou ook het statuut van de gevangenen onderzoeken. Dan kwam het negatief verslag van de Inspectie van Financiën. Dan doken geruchten op dat het een communautair spel

aan het worden was.

Wat is daarvan aan, mijnheer de minister? Wat zijn de huidige plannen? In Nederland rommelt het nu ook. Eerst waren zij het eens. Nu bekijken zij dit ook alweer argwanend. Denkt u nog aan gevangenisboten? Kunt u de huidige stand van zaken weergeven?

10.03 Xavier Baeselen (MR): Monsieur le ministre, je ne reviendrai pas sur les différents éléments qui ont été développés. Je voudrais savoir si l'avis négatif rendu par l'Inspection des Finances sonne le glas de ce projet de traité entre la Belgique et les Pays-Bas? Le projet et le dispositif en question seront-ils retravaillés? Quand sera-t-il présenté à nouveau? Quels sont les reproches formulés par l'Inspection des Finances à l'égard de ce dossier? Combien coûte l'offre de services des Néerlandais?

10.04 Minister Stefaan De Clerck: Mevrouw de voorzitter, het verdrag tussen België en Nederland over de terbeschikkingstelling van de penitentiare inrichting van Tilburg voor de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen, die bij Belgische veroordelingen werden opgelegd, werden op de Ministerraad van 17 juli besproken. Op 6 juli bracht de inspecteur van Financiën van de FOD Justitie zijn advies uit. De Ministerraad besliste op 17 juli dat het advies van de Raad van State zou worden ingewonnen zoals in alle andere ontwerpen eigenlijk het geval moet zijn. Op 23 juli werd dit advies effectief gevraagd. Op 8 september bracht de Raad zijn definitief advies uit.

Overeenkomstig de notificatie van de Ministerraad van 17 juli wordt het advies van de Raad van State opnieuw besproken op de Ministerraad. Deze bespreking is nog niet georganiseerd omdat wij onze Nederlandse verdragspartij uiteraard de kans hebben gegeven om hun reactie te formuleren op het advies van de Raad van State. Thans voeren wij onderhandelingen met Nederland om de tekst van het verdrag in overeenstemming te brengen met het advies van de Raad van State en onze bemerkingen te formuleren bij enkele commentaren van de Raad van State. Het advies van de Raad van State wordt het voorwerp van een nieuwe Ministerraad in de maand oktober.

Wat het negatieve advies van de inspecteur van Financiën betreft en in het bijzonder zijn bemerking als moet de huur van pontons als alternatief worden overwogen voor de duurtijd van drie tot vier jaar, wens ik het volgende te verduidelijken. Er kan niet voldoende worden herhaald dat de in het verdrag voorgestelde regeling een overgangsregeling betreft. Het is dus niet de bedoeling van het verdrag om een bijkomende detentiecapaciteit te genereren boven op het masterplan dat ik daarnet heb toegelicht. Het is dus een tijdelijke inhuring. De redenering van de pontons is voor de Nederlanders alleen maar geldig in de mate dat wij die pontons zouden kopen, met andere woorden, dat wij de pontons definitief zouden integreren in ons gevangenisstelsel.

In deze visie is de piste van de pontons, of de detentieplatformen, voor mij geen beleidsoptie. De keuze voor de pontons staat lijnrecht tegenover het door de Ministerraad goedgekeurd masterplan.

En première instance, des pontons sont proposés à la vente.

En outre, un contrat de bail a été envisagé, mais uniquement pour une période de dix à vingt ans. La possibilité de louer les pontons pour une période de trois à quatre ans, comme l'inspecteur des Finances le suggère dans son avis du 6 juillet dernier, n'est pas envisageable.

Le coût de l'option achat ou location des pontons durant une période de dix ans est beaucoup trop élevé: 30 millions d'euros par ponton pour l'achat, avec une capacité de 288 places par ponton.

Pour avoir la même capacité qu'à Tilburg, il faut donc payer le double, à savoir 60 millions d'euros, pour une capacité de deux fois 288 places, mais les frais de démolition, de déplacement et de reconstruction des pontons ne sont pas compris.

Outre le coût excessivement élevé des pontons, le même montant ou un montant supérieur doit être déboursé pour le personnel et le fonctionnement, comme on le paie actuellement à Tilburg. Il faut ajouter à cela les frais supplémentaires pour amarrer les pontons, l'infrastructure, la sécurité.

Het vasteland aan de pontons moet dus ook helemaal ingericht worden, geseuriseerd worden. Dat zijn allemaal bijkomende kosten.

Pour une mise en service immédiate de ces pontons, le personnel requis devrait encore être recruté et formé. Ce n'est pas facile non plus alors qu'aux Pays-Bas, le personnel attend.

Stellen dat het zonder meer mogelijk zou zijn om pontons in de haven van Antwerpen of Luik te laten aanmeren houdt geen rekening met het tekort aan bedrijventerreinen in bedoelde havens noch met de technische problemen om gevaartes van meer dan negen meter hoog tot in het Belgische hinterland te verplaatsen en daar uit te bouwen op een quasi definitieve manier. Voor zover het technisch haalbaar zou zijn om de pontons naar een geschikte locatie te slepen, is het nog de vraag om die locatie te vinden voor een aanvaardbare prijs. De zoektocht naar geschikte locaties voor de vaste inrichtingen waartoe de regering in uitvoering van het masterplan heeft gekozen, heeft op zich al voldoende problemen berokkend.

De opties zijn dus wel overwogen. Ik heb de afweging gemaakt van alle voor- en nadelen van een tijdelijke huur voor drie jaar van een vaste gevangenis met personeel, helemaal geoutilleerd, in afwachting van onze nieuwe gevangenissen, versus de koop van twee pontons die men dan op het water moet leggen, waarvoor men bijkomend nog personeel moet aantrekken en waarvoor de kostprijs van het landgedeelte dat moet worden georganiseerd, moet worden gedragen. Bovendien is er dan het feit dat men definitief met pontons moet werken in plaats van gevangenissen. Die pontons zijn niet gemaakt voor een langere verblijfsduur. Dat zijn kleine, tijdelijke verblijfsmogelijkheden. Als ik die afweging maak, maak ik heel duidelijk de keuze voor de tijdelijke huur van een gevangenis in Nederland in afwachting van de bouw van onze gevangenissen hier in België. Ik verwijs naar het antwoord op de vorige vraag.

Ik heb dat antwoord nog eens bezorgd aan de inspecteur van Financiën. Ik heb mijn collega's in de regering de brief overhandigd van de christelijke vakbond die zegt daarmee akkoord te gaan evenals het vlugschrift van ABVV en FGVB die in vorige publicaties al hebben gezegd te pleiten voor het huren van een gevangenis in Nederland. Ik denk dus dat alle elementen aanwezig zijn.

Il m'a également été demandé quelle langue serait utilisée dans l'établissement de Tilburg. Considérant qu'il s'agira d'une succursale de l'établissement flamand de Wortel, la règle de base est la suivante: une personne qui est détenue dans une prison flamande peut entrer en ligne de compte pour celle de Tilburg, pour autant que les autres conditions soient remplies. Elles sont stipulées dans la convention, par exemple, ne pas faire l'objet d'un signalement aux Pays-Bas à des fins pénales. La langue utilisée dans l'établissement de Tilburg est en règle générale le néerlandais. Il est aussi prévu que des détenus francophones peuvent demander à y être transférés.

Het wordt als een afdeling begrepen. Dat is een gevangenis erbij.

Ik ga verder op de weg van de inhuurneming van een gevangenis in Nederland en ik hoop in de maand oktober met de teksten van het verdrag, aangepast aan bepaalde opmerkingen van de Raad van State, opnieuw naar de Ministerraad te gaan.

Een van de discussiepunten van de Raad van State is dat er naast het verdrag nog een samenwerkingsovereenkomst is, waarin allerlei kleine, praktische regelingen staan omtrent openingsuren en dergelijke. De Raad van State zegt dat die ook als verdragsregels moeten worden beschouwd en dus in het verdrag moeten worden opgenomen. Dat is een discussie over hoofd- en bijzaken. Men zegt dat alles in het verdrag moet worden opgenomen, maar de Nederlanders vinden dat niet zo leuk. Daarover gaat nu het debat.

Dat lijkt mij niet het meest essentiële verhaal. Principieel lijkt het mij mogelijk om met het advies van de Raad van State te werken, maar we zullen nu in eerste instantie de begrotingsbesprekingen afwachten, want, zoals u weet, heeft de huur van zo'n gevangenis een kostprijs. Daarom is het in eerste instantie, zeker voor de Nederlanders, ook een vraag naar de kostprijs. Als we dat doen, zal er ook voor moeten worden betaald. Voor de begroting 2010 moet in de nodige bedragen kunnen worden voorzien. Dat is duidelijk.

10.05 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, ik zou zeggen: opwaarts naar Nederland, zij het niet naar Bergen-op-Zoom maar naar Tilburg. Het zal er dus toch nog van komen, hoewel wij er even voor vreesden. Er komt echter toch iets op korte termijn.

Mijnheer de minister, uw voorganger, Jo Vandeuren, heeft inzake de pontons nooit een eerlijke kans gekregen. Hij heeft het masterplan in de steigers gezet. U gaat ermee door.

Ik hoor nu heel veel inhoudelijke opmerkingen over de pontons. Kritiek waarop ik eventueel op kan doorgaan en waarin ik mij zou kunnen vinden, heb ik echter nooit gehoord. Er wordt altijd verwezen naar Europese comités, die van oordeel zijn dat een en ander niet door de beugel kan. Ik begrijp nu waarom uw voorganger, Jo Vandeuren, heeft gespeeld op de asielzoekers die er vaak in de plaats van gedetineerden in werden gehuisvest. In feite is het debat op voornoemd punt niet "hygiënisch" kunnen worden gevoerd, indien ik het zo mag stellen.

U hebt nu echter de keuze gemaakt. Wij zullen afwachten.

Mijnheer de minister, ik blijf echter bij mijn kritiek dat CD&V niet doet wat zij destijds heeft beloofd op het vlak van het op korte termijn oprichten van gevangenissen. Wat in de plannen stond, was blijkbaar al niet realistisch. Op vier jaar tijd moet een gevangenis worden opgericht. Er werd gesproken van 2 500 bijkomende plaatsen op twee jaar tijd. Dat klopt dus niet. U kan uw belofte ter zake niet waarmaken.

Ik blijf erbij dat er op korte termijn te weinig gebeurt. Daarom zullen wij u moeten blijven belagen met vragen over vrijgelaten gedetineerden en over nieuwe feiten van gevangenen die niet in de gevangenis terechtkomen. Dergelijke toestanden zullen blijven duren. Daar zult u dan ook mee blijven worstelen en zult u tijdens de volgende verkiezingen op worden afgerekend.

10.06 Els De Rammelaere (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw uiteenzetting.

Mag ik uit uw uiteenzetting afleiden dat de opmerkingen van de Raad van State naar uw oordeel niet onoverkomelijk zijn en kunnen worden opgelost? Zullen er dus geen problemen de plannen in de weg staan?

10.07 Minister Stefaan De Clerck: Uiteraard overleggen wij nu op basis van de overwegingen van de Raad van State over de vraag op welke manier wij juridisch een en ander moeten beantwoorden en oplossen. Het overleg is nu bezig.

10.08 Els De Rammelaere (N-VA): Dat is dan voor het dossier-Nederland. Zal binnen de regering de problematiek op budgettair vlak kunnen worden opgelost?

10.09 Minister Stefaan De Clerck: Eerst moeten wij met Nederland de zaak bekijken en de elementen doornemen. Indien wij een akkoord met Nederland hebben, moeten wij de zaak zo vlug mogelijk opnieuw op de regeringstafel leggen, om de definitieve tekst van het verdrag goed te keuren, waarna wij met de tekst naar het Parlement kunnen komen. Ik kan zonder jullie immers niets doen.

Het verdrag moet in het Parlement worden ingediend. Ik weet niet hoe de procedure voor Kamer en Senaat zal zijn. Ik hoop echter zo vlug mogelijk naar het Parlement te kunnen komen.

10.10 Els De Rammelaere (N-VA): Ik hoop dat het akkoord zo vlug mogelijk in orde komt.

10.11 Minister Stefaan De Clerck: Zoals ik al zei, hangt een en ander natuurlijk ook gedeeltelijk af van de begroting. Er moet immers ook geld zijn om het plan te kunnen uitvoeren.

10.12 Xavier Baeselen (MR): Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse. On ne peut pas vous reprocher de tenter de trouver des solutions à la surpopulation carcérale. Ceci étant, dans le dossier relatif aux Pays-Bas, à la lecture des informations que vous nous avez transmises notamment sur l'avis du Conseil d'État et celui donné par l'Inspection des Finances, peut-être y a-t-il eu un peu de précipitation ou d'urgence de votre part. En effet, un certain nombre de remarques importantes ont été formulées, que ce soit par l'Inspection des Finances, comme vous l'avez rappelé, et par le Conseil d'État. Il s'agit de savoir jusqu'où il faut aller dans les détails au niveau du traité avec les Pays-Bas.

À un moment donné, la presse a prétendu que vous n'aviez pas suffisamment associé les Affaires étrangères dans ce dossier. J'imagine que ce fait n'est pas anodin. Qu'un pays "exporte" ses prisonniers, faute de pouvoir assumer lui-même sa responsabilité en la matière, doit être une première! Je ne vous vise pas personnellement. Le gouvernement, l'État en général doit assumer l'emprisonnement de ses détenus. En l'occurrence, la technique est quelque peu particulière. J'imagine dès lors que des questions d'ordre juridique se poseront. Cette prison sera-t-elle une parcelle de territoire belge sur le plan juridique? Ces

éléments doivent être réglés par voie de traités internationaux pour éviter tous les problèmes qui pourraient survenir en termes de compétences, de territorialité et autres. Prudence!

Présidente: Marie-Christine Marghem.

Voorzitter: Marie-Christine Marghem.

La **présidente**: La prudence est mère de la sûreté!

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

11 Samengevoegde vragen van

- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "het gunstregime voor de verdachte van de moord in het rusthuis van Ukkel" (nr. 14537)

- mevrouw Els De Rammelaere aan de minister van Justitie over "de verdachte van de overval in een rusthuis te Ukkel" (nr. 14552)

11 Questions jointes de

- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "le régime de faveur dont bénéficiait le suspect du meurtre commis à la maison de repos d'Uccle" (n° 14537)

- Mme Els De Rammelaere au ministre de la Justice sur "le suspect dans l'affaire du braquage d'une maison de repos à Uccle" (n° 14552)

11.01 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, door het lakse vrijlatingsbeleid wordt u voortdurend geconfronteerd met haast onaanvaardbare toestanden. Het is bijna waanzinnig wat er in Ukkel met Joffrey Pieters is gebeurd. Hij is een recidivist die voor heel zware feiten vastzat. Hij genoot het regime van halve vrijheid, ondanks het negatieve advies van het openbaar ministerie. Tijdens dat regime van halve vrijheid vond hij het leuk om tussendoor te gaan moorden. Het zijn gruwelijke feiten die men had kunnen voorkomen.

Ik diende een aantal vragen in op 18 augustus, maar in de krant van 19 augustus stonden meer gegevens, waardoor bepaalde van mijn vragen wegvallen.

We weten dat hij in 1997 reeds was veroordeeld voor een reeks diefstallen met geweld. In 2003 werd hij veroordeeld voor gewapende overvallen, gepaard gaande met gijzeling. Dat zijn zeer zware feiten. Ik weet niet of hij officieel als recidivist werd veroordeeld, maar hij was het duidelijk wel. En in 2009 genoot deze man beperkte detentie.

Ik beschik niet over alle gegevens, maar ik meen dat het volgende correct is. In 1997 werd hij tot zes jaar veroordeeld en daarvan zat hij twee jaar uit. In 1999 kwam hij vrij, al moest hij eigenlijk nog vier jaar zitten. In 2003 werd hij tot negen jaar veroordeeld. Als men die cijfers optelt dan zou hij pas in 2016 zijn straf helemaal hebben uitgezeten. Toch wordt hem in 2007, twee jaar na het uitzitten van de volledige eerste straf, al een gunstregime van beperkte vrijheid gegund, terwijl hij eigenlijk nog negen jaar te gaan had.

Weet men ondertussen al wie de fatale schoten in het rusthuis heeft gelost? De feiten die ik u gevraagd had zijn ondertussen bekend. Waren er destijds slachtoffers en werden die vergoed? Ook dat mag een rol spelen bij de toekenning van die gunstregimes. Als die vergoeding niet is gebeurd dan kan men zich nog meer vragen stellen bij de gunstbehandeling.

Waarom kreeg hij de gunstbehandeling van de beperkte detentie, ondanks het negatieve advies van het openbaar ministerie?

Waren er eerder incidenten of elementen die wezen op risico's? Zo ja, hoe werd daarop gereageerd?

11.02 Els De Rammelaere (N-VA): Mijnheer de minister, collega Laeremans heeft de feiten al toegelicht. Dit dossier legt de pijnpunten bloot van ons strafuitvoeringssysteem, zeker wat de beperkte detentie betreft.

Joffrey Pieters, die een strafrechtelijk verleden heeft om u tegen te zeggen kwam blijkbaar toch in aanmerking om overdag vrij te zijn. Wat is er eigenlijk juist gebeurd? Wat zijn de feiten? Hoe komt het dat een recidivist met zo'n strafrechtelijk verleden kon genieten van een gunstregime? Zijn er inschattingfouten gemaakt? Hoe is men te werk gegaan om hem dat regime toe te kennen? Welke maatregelen zullen er

worden genomen om in de toekomst te vermijden dat dergelijke feiten zich voordoen?

11.03 Minister **Stefaan De Clerck**: Collega's, in eerste instantie, betreur ik uiteraard de feiten en ik betuig mijn medeleven aan de slachtoffers en de familie. Dat is duidelijk.

Ik kan over het gerechtelijke dossiers nog niet veel zeggen, want ik heb niet alle informatie daarover. Eén van de verdachten van de roofmoord in het Brugmannrusthuis te Ukkel is een gedetineerde uit de gevangenis van Sint-Gillis, dat klopt. De feiten maken het voorwerp uit van een gerechtelijk onderzoek. Het is niet aan mij om hier nu alle elementen van het dossier te communiceren.

De verdachte waarover u het hebt, is een veroordeelde, die opgesloten zat voor drie veroordelingen, tot respectievelijk negen jaar, zes jaar en drie maand, wegens diefstal met geweld, bendevorming, gebruik of vertoon van wapens, en drugs. Zijn straf begon op 14 oktober 2003 en was bepaald om te verstrijken op 29 januari 2016. Hij was in de tijdsvoorwaarden voor een eventuele voorwaardelijke invrijheidstelling sinds 14 december 2006, en voor een regime van beperkte detentie en elektronisch toezicht sinds 15 juni 2006.

De betrokkene genoot van het regime van beperkte detentie sinds 16 juni 2009. Dit werd toegestaan door de strafuitvoeringsrechtbank te Brussel bij vonnis van 5 mei 2009. Voordien had hij ook al zesentwintig penitentiaire verlopen gehad, die zonder problemen waren verlopen. De beperkte detentie paste in een plan van geleidelijke terugkeer naar de maatschappij. Hij moest het regime benutten voor zijn halftijdse tewerkstelling bij een firma te Brussel en moest verder zijn tijd benutten met het zoeken naar voltijds werk. Ook het volgen van psychosociale begeleiding en het ondernemen van stappen voor de vergoeding van de burgerlijke partij behoorden tot zijn opdrachten, zoals bepaald door de strafuitvoeringsrechtbank.

Uit het verslag van de justitieassistenten van 13 juli 2009 bleek nog dat de beperkte detentie globaal gezien naar wens verliep. De betrokkene had effectief stappen gezet in functie van het vinden van bijkomende tewerkstelling.

Er deden zich tot de bewuste dag van de feiten geen noemenswaardige incidenten voor, op één discussie na, met een penitentiaire beambte, omtrent het fouilleren bij het binnenkomen. Daarvoor werd hij 's anderendaags door de directie terechtgewezen.

De beperkte detentie van een veroordeelde met straffen van meer dan drie jaar in totaal, behoort krachtens de wet op de externe rechtspositie tot de bevoegdheid van de strafuitvoeringsrechtbanken. De beperkte detentie is een strafuitvoeringsmodaliteit die gecreëerd is om een geleidelijke terugkeer naar de maatschappij mogelijk te maken.

Niemand kon op basis van de gegevens uit het dossier vermoeden dat de veroordeelde betrokken zou geraken bij een roofoverval op een rusthuis.

Dat zijn de elementen die ik u kan mededelen in deze droevige zaak.

11.04 **Bart Laeremans** (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, ik blijf nog heel wat vragen hebben, vooral inzake de timing. U zegt zelf dat hij veroordeeld werd op 14 oktober 2003 om definitief zijn straf uitgezeten te hebben in 2016. Hij had dus eigenlijk nog dertien jaar voor zich. Dan zegt u dat hij in 2006, na drie jaar van die dertien, eigenlijk al in aanmerking kwam voor voorwaardelijke invrijheidstelling. Daar heb ik het dus verschrikkelijk moeilijk mee. Wettelijk zal het misschien wel kloppen, wegens de zeer lakse wetgeving rond de voorwaardelijke invrijheidstelling.

Daar komt nog eens bij dat het, misschien niet juridisch, maar wel in de feiten, om recidive gaat. Hij werd in 1997 veroordeeld voor gewapende diefstallen. In 2003 werd hij opnieuw veroordeeld voor gewapende overvallen met geweld en gijzeling. Maar als u zegt dat hij in 2006 al vrij kon komen, dan betekent dit dat hij wettelijk niet als recidivist is beschouwd. Dat is dus fout. Er is iets fout met de wetgeving rond het recidiveren. Men wordt veel te moeilijk als recidivist beschouwd. Blijkbaar wordt dat veel te stringent bekeken. Dan krijgt men zulke aberraties waarbij mensen die nog ergere feiten plegen dan de eerste feiten, toch niet als recidivist worden gezien, en al na drie jaar in aanmerking komen voor voorwaardelijke invrijheidstelling. Dat is een aberratie en daar moet wat aan gebeuren. De wetgeving rond recidives moet minstens wijzigen. U moet daar wat aan doen.

U formuleert als conclusie dat niemand had kunnen vermoeden dat hij betrokken zou worden bij die

vreselijke feiten in dat rusthuis. Ook daarin vergist u zich, mijnheer de minister. Het openbaar ministerie vermoedde dat allicht, want het had negatief advies gegeven bij een gunstregime, bij een beperkte detentie. De goede raad van het openbaar ministerie werd echter in de wind geslagen. Dat vind ik zeer erg. Er is wel degelijk een duidelijke fout gemaakt door de strafuitvoeringsrechtbank.

Mijnheer de minister, u kunt dat leed niet meer ongedaan maken. Volgens mij moet de conclusie zijn dat dit soort van psychopaten – daarover gaat het duidelijk – wordt weggehouden uit de samenleving. Wat wij missen in ons strafrecht, dat zijn beveiligingsstraffen; straffen waardoor aan slachtoffers de zekerheid kan worden geboden dat een bepaald persoon voor twintig of dertig jaar, ja desnoods levenslang, niet meer aan de samenleving zal worden overgeleverd of in de samenleving kan komen. Die mensen hebben al hun krediet verkorven.

Ik kan begrijpen dat men mensen na één misdaad, na een ernstige misstap, een tweede kans geeft. Mensen die echter drie keer na elkaar worden veroordeeld, en binnenkort een vierde keer, nog altijd het perspectief geven dat zij ooit terug vrijkomen, dat vind ik misdadig.

Ons strafrecht beantwoordt nog altijd niet aan een humane, ik gebruik dat woord heel bewust vanuit het oogpunt van de slachtoffers, aanpak ten gunste van slachtoffers. Wij moeten de zekerheid bieden aan slachtoffers en hun familie dat dit soort van psychopaten nooit meer vrijkomt. In ons strafrecht kan dit jammer genoeg niet.

11.05 Els De Rammelaere (N-VA): Mijnheer de minister, ik ben het met u eens dat beperkte detentie moet worden aangewend om integratie van gedetineerden mogelijk te maken. Men moet echter uitkijken aan wie men dat verstrekt. Wij hebben duidelijk geen systeem op basis waarvan mogelijk recidivisme kan worden ingeschat. Het is daar duidelijk fout gelopen met alle gevolgen van dien. Het is ontoelaatbaar en een rechtstaat onwaardig dat dit kan gebeuren. Wij moeten zeer vlug opnieuw tot een evaluatie overgaan en nagaan hoe dit systeem moet worden aangepast, zodat dergelijke zaken absoluut niet meer gebeuren.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

12 Question de M. Xavier Baeselen au ministre de la Justice sur "les libérations conditionnelles" (n° 14562)

12 Vraag van de heer Xavier Baeselen aan de minister van Justitie over "de voorwaardelijke invrijheidstellingen" (nr. 14562)

12.01 Xavier Baeselen (MR): Mon intervention sera brève.

12.02 Stefaan De Clerck, ministre: En fait, je ne dispose pas de tous les chiffres.

12.03 Xavier Baeselen (MR): Monsieur le ministre, si vous vous engagez à répondre rapidement, je me contenterai d'une réponse écrite.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

13 Samengevoegde vragen van

- de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "de cumulatie van het ambt van magistraat met de uitoefening van een bezoldigd mandaat" (nr. 14570)

- de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de uitoefening van bezoldigde mandaten door leden van de magistratuur" (nr. 14593)

13 Questions jointes de

- M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "le cumul de la fonction de magistrat et de l'exercice d'un mandat rémunéré" (n° 14570)

- M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "l'exercice de mandats rémunérés par des membres de la magistrature" (n° 14593)

De **voorzitter:** De heer Landuyt is verontschuldigd.

13.01 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb eerst een voorafgaande opmerking voor ik mijn vraag stel. Ik heb er helemaal niets op tegen dat magistraten een mandaat uitoefenen in een raad van bestuur, zij moeten betrokken blijven in het maatschappelijk leven.

Mijn aandacht werd enige tijd geleden toch getrokken door een bericht waarin iemand, een burger, zich vragen stelde met betrekking tot de uitoefening van een mandaat in de raad van bestuur van een Limburgs ziekenhuis door een magistraat.

Is die wettelijk toegelaten? Ik vermoed dat dit wel kan.

De echte pertinente vragen handelen meer over de regels waaraan magistraten gebonden zijn. Is er bijvoorbeeld een onderscheid tussen de zetelende magistratuur en de staande magistratuur?

In hoeverre zijn korpschefs tot op heden bevoegd geweest om over de toelaatbaarheid van de uitoefening van dergelijke mandaten te oordelen? Valt dat buiten hun bevoegdheid en, zo ja, is iemand anders bevoegd?

Worden gegevens met betrekking tot de uitoefening van mandaten en cumuls tussen mandaten buiten de functie die men uitoefent als rechter of parketmagistraat bijgehouden? Als die worden bijgehouden, door wie gebeurt dat dan?

De volgende is misschien de meest interessante en pregnante vraag. Bestaat er enige vorm van bekendmaking op dit vlak? Wij moeten als volksvertegenwoordigers ook onze mandaten in het Belgisch Staatsblad laten publiceren. Hoe zit dat met de magistratuur?

13.02 Minister Stefaan De Clerck: Mevrouw de voorzitter, in artikel 293 van het Gerechtelijk Wetboek zijn de ambten van de rechterlijke orde onverenigbaar verklaard met de uitoefening van een bij verkiezing verleend openbaar ambt en met enige bezoldigde openbare functie of openbaar ambt van politieke of administratieve aard. In de gevallen bedoeld in artikel 294 van het Gerechtelijk Wetboek, kan de Koning, op voordracht van de minister van Justitie, afwijken van de regels bedoeld in artikel 293, zo ook wanneer het gaat om het beheer van een openbare instelling.

In toepassing van artikel 295 van het Gerechtelijk Wetboek wordt bij elke vraag om machtiging voorafgaandelijk het advies gevraagd van de korpschef. In toepassing van artikel 294, tweede en derde lid, wordt de maximumbezoldiging geregeld die aan de functie kan worden gekoppeld. De gegevens met betrekking tot de cumulatie van ambten worden door mijn administratie bijgehouden.

De benoemingen of aanstellingen van magistraten in commissies of raden worden meestal bekendgemaakt door de bevoegde administraties. Aangezien de machtigingen tot het uitoefenen van die functies niet relevant zijn voor de burger, worden ze niet bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

De magistraat in Limburg werd bij koninklijk besluit gemachtigd om de functie van voorzitter van de raad van bestuur van een ziekenhuis uit te oefenen, nadat hieromtrent het advies van zijn korpschef werd ingewonnen. Zowel de maximumduur van de uitoefening van de functie als het bedrag van de vergoeding werd bepaald in hetzelfde koninklijk besluit. De regels zijn dus correct nageleefd.

13.03 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Er is geen bekendmaking?

13.04 Minister Stefaan De Clerck: Neen.

13.05 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Dat is eigenaardig. Rechters behoren toch ook tot de machten, tot de trias politica. Als politieke ambtsdragers hun mandaten moeten bekendmaken, dan moet dat ook voor rechters gelden. Ik vind dat niet meer dan normaal. Dat is geen inbreuk op de privacy. Misschien dat men daarvan eens werk kan maken.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

14 Question de M. Xavier Baeselen au ministre de la Justice sur "les pyjamas et les serviettes en papier testés dans les prisons françaises" (n° 14572)

14 Vraag van de heer Xavier Baeselen aan de minister van Justitie over "de papieren pyjama's en handdoeken die in de Franse gevangenissen worden getest" (nr. 14572)

14.01 Xavier Baeselen (MR): Madame la présidente, monsieur le ministre, on en rit, mais le sujet est sérieux à deux égards: d'abord parce que le problème du suicide en prison est important, ensuite parce que les risques d'évasion le sont tout autant.

La France s'est penchée récemment sur cette question. La commission Albrand planche sérieusement sur la question de l'expérimentation de vêtements, de draps jetables et de couvertures indéchirables pour les personnes détenues en crise suicidaire aiguë et pour lutter contre les risques d'évasion. Ainsi, sur les 109 suicides intervenus dans les prisons françaises au cours de l'année 2008, 105 l'étaient par pendaison; dans plus de 50 % des cas, les détenus avaient utilisé des draps, des serviettes mises à disposition dans les cellules par l'administration pénitentiaire.

La commission française envisage cette piste de manière sérieuse, en préconisant une expérimentation avant toute décision définitive, et ce, dans un cadre préétabli extrêmement précis.

En Allemagne, l'emploi de linges déchirables existe dans certains établissements pénitentiaires, mais limité aux cellules où sont enfermés des détenus en crise suicidaire ou dépressive.

En Angleterre et au Pays de Galles, certains établissements pénitentiaires préconisent également, au cas par cas, de s'équiper de textiles de ce genre, permettant de lutter contre les risques de suicide et de tentatives d'évasion.

Monsieur le ministre, que pensez-vous de cette étude menée en France?

Comptez-vous faire étudier cette question par votre administration?

En Belgique, dans certains établissements pénitentiaires, le système est-il déjà utilisé pour certains détenus présentant de tels risques?

Si ce n'est pas le cas, pensez-vous initier une expérimentation en la matière?

14.02 Stefaan De Clerck, ministre: Madame la présidente, cher collègue, l'administration pénitentiaire a connaissance des projets français en la matière mais nous n'envisageons pas, pour le moment, d'utiliser ce genre de matériel en Belgique. Cela ne signifie pas que la problématique du suicide en milieu carcéral ne fasse pas l'objet de l'attention de la direction générale des prisons.

Dans le passé, j'ai déjà répondu à des questions concernant cette problématique et les actions que les prisons entreprennent afin de lutter contre les suicides.

L'utilisation de pyjamas et serviettes en papier n'est cependant pas une solution pour résoudre ce phénomène de manière concluante. En effet, les détenus ont dans leur cellule d'autres objets qu'ils pourraient utiliser pour se suicider.

Dans le cadre de cette problématique, d'autres aspects sont, selon notre administration, beaucoup plus importants: le comportement de l'entourage, la vigilance, l'écoute du personnel et des dispensateurs des soins psychosociaux, les contacts avec la famille, les proches, bref tout l'entourage social du détenu ainsi que l'accessibilité aux services spécialisés comme le télé-accueil.

Jusqu'à maintenant, nous n'avons pas fait appel à ce genre de mesure et nous n'avons pas l'intention de le faire. Mais je répète que nous sommes bien conscients de la problématique des suicides en prison.

14.03 Xavier Baeselen (MR): Monsieur le ministre, je prends acte du fait que vous n'estimez pas que cela puisse être une réponse parmi d'autres.

Sur base des expériences à l'étranger, j'estime, pour ma part, que l'on pourrait procéder à des évaluations pour certains détenus. Je ne dis pas qu'il faille généraliser cette mesure dans toutes les prisons. Mais lorsqu'un détenu présente un risque suicidaire important, il faut limiter au maximum les risques, notamment durant les périodes de crise dans certains secteurs de l'établissement pénitentiaire.

Mais je répète que j'ai pris note du fait que, pour l'instant, cela ne retient pas votre attention.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Voorzitter: Sabien Lahaye-Battheu.
Présidente: Sabien Lahaye-Battheu.

15 **Samengevoegde vragen van**

- de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de onmiddellijke recidive van een vrijgelaten serieverkrachter" (nr. 14596)
- mevrouw Mia De Schamphelaere aan de minister van Justitie over "de recidive van veroordeelden wegens seksuele misdrijven" (nr. 14665)
- de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "de niet uitvoering van straffen" (nr. 14615)
- de heer Raf Terwingen aan de minister van Justitie over "de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank" (nr. 14872)
- mevrouw Els De Rammelaere aan de minister van Justitie over "de nabehandeling van gedetineerden (seksueel delinquenten, agressieve gedetineerden)" (nr. 15168)
- mevrouw Carina Van Cauter aan de minister van Justitie over "de vrijlating van een verkrachter" (nr. 15183)

15 **Questions jointes de**

- M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "la récidive immédiate d'un violeur en série remis en liberté" (n° 14596)
- Mme Mia De Schamphelaere au ministre de la Justice sur "la récidive des condamnés pour faits de mœurs" (n° 14665)
- M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "la non-exécution des peines" (n° 14615)
- M. Raf Terwingen au ministre de la Justice sur "la mise à disposition du tribunal de l'application des peines" (n° 14872)
- Mme Els De Rammelaere au ministre de la Justice sur "le suivi des détenus (délinquants sexuels, détenus agressifs)" (n° 15168)
- Mme Carina Van Cauter au ministre de la Justice sur "la mise en liberté d'un violeur" (n° 15183)

15.01 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de feiten dateren al van half augustus. Een jonge vrouw werd in Sint-Niklaas op een heel brutale wijze verkracht. Men kan argumenteren dat dit nu eenmaal voorvalt, maar achteraf bleek dat de dader net was vrijgelaten en helemaal niet aan zijn proefstuk toe was. Hij had zich in 2004 al schuldig gemaakt aan verkrachting en nota bene precies op dezelfde plaats, in de deelgemeente Belsele.

Mijnheer de minister, was die dader in voorwaardelijke vrijheid gesteld of had hij zijn straf volledig uitgezeten? Ik meen dat hij zijn straf volledig had uitgezeten en dat hij geen gebruik had willen maken van begeleidende maatregelen om iets te doen aan zijn seksueel afwijkend gedrag. Hoe beoordeelt u het huidige systeem van begeleiding van seksuele delinquenten zelf, mijnheer de minister? Vindt u dat de strafmaat voor dergelijke misdrijven voldoende hoog is? Welke maatregelen zult u ter zake eventueel nemen? Welke maatregelen zult u willen nemen om delinquenten te verplichten begeleiding te volgen, zelfs als zij hun straf volledig uitzitten?

15.02 Raf Terwingen (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik had een vraag ingediend die eigenlijk losstaat van de kwestieuze feiten dat aan de grondslag lag van de vraag van de heer Schoofs. Ik had het in het algemeen over het ter beschikking stellen van de strafuitvoeringsrechtbank. Ik heb begrepen dat uw kabinet had gevraagd deze vragen samen te behandelen.

Mijnheer de minister, de terbeschikkingstelling van de regering werd afgeschaft door de wet van 26 april 2007 en vervangen door een terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbanken. Door het vonnisgerecht kon een bijkomende straf worden opgelegd, naast de hoofdstraf, met als bedoeling de maatschappij te beschermen tegen de veroordeelde.

Aan de regering, respectievelijk de strafuitvoeringsrechtbanken, wordt dan, nadat de betrokkene veroordeeld is, de mogelijkheid geboden om gedurende een bepaalde tijd nog een aantal bijkomende maatregelen te nemen jegens de veroordeelde om zo de maatschappij te beschermen. Op grond van artikel 23bis van de wet ter bescherming van de maatschappij kon de veroordeelde op grond van de artikelen 372, 373 enzovoort van het Strafwetboek bij vonnis of arrest van veroordeling ter beschikking van de regering worden gesteld gedurende een termijn van maximaal tien jaar na afloop van zijn straf, indien die meer dan een jaar uitstel bedroeg.

Concreet heb ik volgende vragen aan u, mijnheer de minister. Ten eerste, kunt u mij mededelen tegen hoeveel veroordeelden op grond van deze artikelen, die ik zojuist heb aangehaald, de terbeschikkingstelling werd uitgesproken gedurende de laatste vijf jaar? Kunt u mij meedelen voor welke soort misdrijven dit werd toegepast? Welk was de gemiddelde termijn van deze terbeschikkingstelling?

15.03 Els De Rammelaere (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dit zijn wel samengevoegde vragen, maar mijn vraag staat eigenlijk volledig los van het concrete geval dat de heer Schoofs aanhaalde. Mijn vraag werd ingediend naar aanleiding van een artikel dat begin deze week in de pers verscheen en waarbij eigenlijk aan de alarmbel werd getrokken door justitiehuizen en andere instellingen die gedetineerden moeten opvolgen die voorwaardelijk worden vrijgelaten.

Die mensen met heel erge problemen, doorgaans seksuele delinquenten of agressieve gedetineerden, wordt opgelegd dat zij een behandeling moeten volgen. Zij worden vrijgelaten, maar dan loopt het mis. Zij worden op een wachtlijst gezet want er is gewoon geen plaats meer. In het artikel stond dat voornamelijk het justitiehuis in Antwerpen deze situatie aanklaagt en zelfs een opnamestop tot december 2009 heeft ingevoerd. Dat is uiteraard rampzalig, in de eerste plaats voor die mensen zelf. Zij zien in dat zij een probleem hebben en willen daaraan werken, maar stoten dan eigenlijk op een muur. Zij kunnen geen kant uit en dat is uiteraard een groot probleem, omdat die mensen dikwijls hervallen.

Hoe zult u dit probleem concreet aanpakken? Is er een alternatief?

Er was blijkbaar nog een tweede probleempje: een taalkloof. De justitiehuizen kampen met een probleem aan tolken. Er bieden zich mensen aan die het Nederlands niet machtig zijn en die kunnen zo voor zelfs zeer banale dingen niet worden geholpen. Hoe zult u dat aanpakken?

15.04 Minister Stefaan De Clerck: Mevrouw de voorzitter, het is eigenlijk een relatief brede problematiek die hier wordt geschetst en waarop ik even wil ingaan. Het is een uitgebreid antwoord en ik heb er geen bezwaar tegen dat een kopie van de tekst wordt gegeven die bepaalde cijfers bevat die ik dan niet allemaal hoeft te citeren. Misschien kan door de diensten een kopie worden gemaakt, mevrouw de voorzitter.

De dader die in de nacht van 21 op 22 augustus laatstleden te Belsele Sint-Niklaas de verkrachting en aanranding der eerbaarheid pleegde, betreft inderdaad een 29-jarige ex-gedetineerde die anderhalve maand voordien werd ontslagen uit de gevangenis te Hoogstraten omdat hij een straf van vijf jaar volledig had uitgezeten voor feiten van diefstal, slagen en verkrachting. Deze straf van vijf jaar effectieve gevangenisstraf werd uitgesproken door het hof van beroep te Gent op 22 maart 2005. In eerste aanleg had de rechtbank te Dendermonde hem veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf, waarvan twee jaar met probatieuitsstel gedurende vijf jaar. De bijzondere probatievoorwaarde die werd opgelegd hield in dat hij zich moest laten begeleiden voor zijn agressieproblematiek.

Er is nogal wat media-aandacht geweest en een uitspraak van de heer Freddy Troch die zich in dat debat ook heeft gevoeld, maar het mediabericht zou correct zijn geweest mocht er geen beroep zijn geweest in de zaak. Het is de heer Troch vermoedelijk ontgaan dat het hof van beroep de beslissing in eerste aanleg had hervormd tot vijf jaar in effectieve hoofdgevangenisstraf, dus zonder deel met probatieuitsstel. De voorwaarde tot het volgen van een therapie met betrekking tot zijn agressieproblematiek bestond dus niet langer in zijn veroordeling.

Wat het detentietraject van de veroordeelde zelf betreft, werden door de psychosociale dienst van het penitentiair schoolcentrum te Hoogstraten samen met hem verschillende pistes verkend. Er werd gezocht naar zowel ambulante als residentiële behandelingen en begeleidingen, dit in meerdere regio's. In laatste instantie was er een optie op een centrum te Sint-Adries, Brugge. Hij genoot ook van vier uitgaansvergunningen in het kader van deze zoektocht naar een gespecialiseerd centrum. Bij verschillende centra ging hij op intake en een centrum voor ambulante geestelijke gezondheidszorg te Berchem leverde op 7 november 2007 een attest af waarbij betrokkene in aanmerking kwam voor behandeling in dit centrum.

Daartegen attesteerde het universitair forensisch centrum te Antwerpen dat een ambulante begeleiding niet aangewezen was en adviseerde een residentiële therapie. De strafuitvoeringsrechtbank van Antwerpen besliste bij vonnis van 15 mei 2007 tot de afwijzing van de voorwaardelijke invrijheidstelling omwille van het ontbreken van een concreet vooruitzicht op een gespecialiseerde residentiële behandeling voor zijn seksuele en agressieproblemen.

In juli 2008 formuleerde de directie van de gevangenis te Hoogstraten opnieuw een advies omtrent zijn aanvraag tot voorwaardelijke invrijheidstelling. In die periode gaf betrokkene echter te kennen geen voorwaarden meer te willen aanvaarden. Een laatste advies over voorwaardelijke invrijheidstelling dat negatief was dateerde van 30 april 2009. Betrokkene verklaarde immers opnieuw geen voorwaarden te willen aanvaarden en daarom een voorwaardelijke invrijheidstelling te weigeren. Hij bleek het vooral moeilijk te hebben met de voorwaarde tot woonverbod in Sint-Niklaas, plaats waar de feiten gepleegd waren. De veroordeelde verkoos dus vanaf een bepaald ogenblik het resterende deel van zijn straf volledig uit te zitten om op die manier aan een postpenitentiaire proeftermijn met voorwaarden te ontsnappen. Uit zijn detentieparcours blijkt nochtans dat hij in een eerste fase wel geïnteresseerd was in een voorwaardelijke invrijheidstelling, maar er werd geen residentiële instelling gevonden die hem kon begeleiden. Zo kwam hij vrij bij het strafeinde zonder verplichting tot het volgen van therapie of begeleiding. Hij recidiveerde anderhalve maand na zijn vrijlating. Aangezien betrokkene op strafeinde vrijkwam werd het justitiehuis in het dossier niet gevat. Hij was bij het justitiehuis te Dendermonde enkel gekend vanwege een enquêteopdracht in het kader van een aanvraag tot penitentiair verlof.

Over de periode van 1 januari 2008 tot 11 september 2009 werden 199 gedetineerden vrijgesteld die veroordeeld waren voor verkrachting en hun straf volledig hebben uitgezeten. Zij hebben nadien geen verplichte therapie gevolgd. Dit cijfer dient nog verhoogd te worden met diegenen die enkel veroordeeld werden voor aanranding der eerbaarheid.

Deze cijfers, waarvan de zaak-Brokken een illustratie is, legt een drievoudige problematiek bloot. Ten eerste is er een gebrek aan plaatsen in de gespecialiseerde residentiële centra voor seksuele delinquenten. Ten tweede is er een gebrek aan therapeutische behandeling tijdens de detentie zelf. Ten derde is er het fenomeen dat een stijgend aantal veroordeelden ervoor kiest om de straf volledig uit te boeten om op die manier aan de voorwaarden van een voorwaardelijke invrijheidstelling te ontsnappen.

Deze fenomenen dienen dringend verder aangepakt te worden. In het voorjaar heb ik de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid de opdracht gegeven een grondige evaluatie uit te voeren met betrekking tot de samenwerkingsakkoorden tussen de federale overheid en de Vlaamse en Franse Gemeenschap en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de begeleiding en behandeling van seksuele delinquenten. Deze evaluatie dient binnen het jaar afgerond te zijn.

In het raam van een doctoraal proefschrift aan de KU Leuven loopt ook een empirisch onderzoek naar het fenomeen van de gedetineerden die kiezen voor fonds de peine in de gevangenis van Andenne. Met andere woorden het fenomeen van de fonds de peine kent een steeds stijgend effect. Men blijft dus tot de laatste dag en die dag gaat men vrij naar buiten, met alle gevolgen van dien. Dit is dus het voorwerp van wetenschappelijk onderzoek in Leuven.

Ik kom aan de behandeling intra muros. De geleverde inspanningen die reeds werden gedaan met psychiatrische zorgequipes en de samenwerking met de centra voor geestelijke gezondheidszorg moeten verder worden uitgebreid en gespecialiseerd. Te veel nog blijft de detentie onbenut om te werken aan bepaalde problematieken.

De problematiek van gebrek aan gespecialiseerde ambulante en residentiële centra voor de behandeling van seksuele delinquenten wordt ons ook gesignaleerd vanuit de justitiehuisen en de gevangenissen. Het gebrek aan externe behandelplaatsen voor deze doelgroep werkt bovendien de overbevolking van de gevangenissen in de hand.

In verband met de residentiële opvangplaatsen kan ik zeggen dat in 2009 door de FOD Volksgezondheid conventies werden afgesloten voor de opvang van seksuele delinquenten in de psychiatrische instellingen te Beernem, Sint-Niklaas, Sint-Truiden en Doornik. Het gaat in totaal om 75 plaatsen die worden gefinancierd door het RIZIV, namelijk 32 intensieve behandelbedden, 15 PVT-bedden en 28 plaatsen voor beschut wonen.

Daarnaast lopen er momenteel ook onderhandelingen tussen het psychiatrisch centrum Sint-Amandus te Beernem en de gevangenis te Ruislede om een pretherapeutisch programma voor gedetineerden uit te voeren.

Naast therapieën is een medicamenteuze behandeling zoals chemische castratie een oplossing in bepaalde gevallen. Sinds kort wordt deze medicatie terugbetaald door het RIZIV zodat financiële motieven geen

beletsel meer kunnen zijn voor veroordeelden om deze behandeling te volgen. Chemische castratie kan echter vanuit medisch oogpunt niet veralgemeend worden aangewend.

Ik kom aan de taalbarrière in de justitiehuisen. Het is juist dat de justitiehuisen regelmatig worden geconfronteerd met justitiabelen die anderstalig zijn. Dit kan leiden tot praktische taalproblemen bij de uitvoering van de opdrachten van de justitieassistenten in het raam van het sociaal onderzoek of de justitiële begeleiding.

Dezelfde uitdaging stelt zich trouwens ook bij verdere doorverwijzing naar externe organisaties zoals hulpverleningsinstanties en prestatieplaatsen voor de uitvoering van een werkstraf.

In de gevallen waarin er beroep dient gedaan te worden op externe vertalers werken de justitiehuisen zoveel mogelijk samen met provinciale of lokale partners uit de socioculturele sector of integratiesector. Een meer structurele oplossing wordt momenteel onderzocht voor de piste van de gerechtskosten, althans voor de dossiers waarin de opdrachtgever een gerechtelijke overheid is. De taal kunnen spreken is natuurlijk een fundamenteel punt, ook hier in deze omgeving.

Zijn er nieuwe initiatieven? Op het vlak van strafmaat en systematische en verplichte therapie ben ik van oordeel dat er wel degelijk een wettelijk instrumentarium voorhanden is dat aan de rechtsinstanties de mogelijkheden biedt om in te spelen op individuele situaties.

Daarnaast is het ook zo dat zelfs binnen de context van een gespecialiseerde behandeling een nulrisico moeilijk te bereiken is. Vonnisgerechten, onderzoeksgerechten en strafuitvoeringsrechtbanken hebben binnen het huidige wettelijk arsenaal tal van mogelijkheden om het volgen van gespecialiseerde behandelingen te bevelen: vrijheid onder voorwaarden, probatie, voorwaardelijke invrijheidstelling, terbeschikkingstelling van de regering. Dat zijn allemaal stappen waar het kan worden opgelegd.

In het raam van de voorwaardelijk en voorlopige invrijheidstelling is voorafgaand een gespecialiseerd advies dwingend vereist. De wet van 1998 op de voorwaardelijke invrijheidstelling voorzag in een verplichte en gespecialiseerde behandeling. De huidige wet op de externe rechtspositie heeft dat veranderd en het volgen van een therapie afhankelijk gemaakt van de beslissingsbevoegdheid van de strafuitvoeringsrechtbanken.

Aan de veroordeelde die zijn volledige straf heeft uitgezeten, kan geen verplichte behandeling meer worden opgelegd, behalve in het raam van een terbeschikkingstelling van de regering. De voorwaarde daarvoor is wel dat de TBR uitgesproken door de bodemrechter.

In het geval van recidive en voor sommige seksuele misdrijven kan de rechter naast de gevangenisstraf een terbeschikkingstelling uitspreken voor 10, 15 of 20 jaar. Deze termijn begint te lopen nadat de hoofdstraf volledig werd ingeboet.

De minister van Justitie kan aan de TBR-gestelde een vrijstelling op proef toestaan mitst het naleven van voorwaarden.

Ik kan u ook de cijfers van de TBR geven. Ik zal u een kopie van de cijfers bezorgen van het aantal mensen dat daaraan werd onderworpen. Ik denk niet dat het nuttig is dat ik al die cijfers voorlees. U kunt de tekst misschien ronddelen, dan hebt u alle cijfers van hoeveel TBR's er zijn.

15.05 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dit is ontluisterend, waanzinnig en absurd. U zegt zelf wat ik in mijn repliek wou aanhalen. Ik hoop dat ik daaraan nog drie zaken kan toevoegen, waar wij het over eens zijn.

Ten eerste, ik hoop dat zo iemand als Brokken nooit meer op de samenleving wordt losgelaten. Wij hebben zelf een aantal wetsvoorstellen inzake zware misdrijven. Een daarvan is: three strikes and you are out. Daarmee willen wij zeggen dat na drie veroordelingen de deur voor goed dicht gaat. In deze gevallen vraag ik mij af of iemand als Brokken bij zijn eerste keer nog een tweede kans verdiende. Als ze hem die zouden geven, is het: two strikes and you are out.

Wat is ons systeem? Men mag de straf volledig uitzitten en dan wordt men losgelaten op de samenleving. Dat is bijna een vrijbrief geven om die perversie opnieuw bot te laten vieren. Dat is complete waanzin. Dat

kan niet in een beschaafde samenleving.

Daarmee is ook bewezen dat ons systeem van TBS, terbeschikkingstelling, volkomen ontoereikend is. Dat moet worden herbekeken en verstrengd.

Ik maak mij de bedenking: als 139 personen zomaar even kunnen beslissen dat ze niet aan de probatievoorwaarden willen voldoen en de straf gewoon willen uitzitten, droogweg, en als daarvan 5 procent – maar ik denk dat wij dicht tegen de 100 procent zitten – opnieuw wil beginnen en om die reden weigert een behandeling aan te gaan, dan zitten wij op dit ogenblik met 6 serieverkrachters. U bent dan als minister mee verantwoordelijk dat zij op straat loslopen.

Het zullen misschien wel 139 serieverkrachters zijn. Dat is ongelooflijk en bijna niet te vatten.

Daarstraks hebben wij ervoor gewaarschuwd dat wij nog met meerdere feiten zullen komen aandraven. Ik houd mij vast voor de volgende keer dat ik er nog maar eens op moet terugkomen, omdat nogmaals een halve of hele gek – halfgek zijn zij niet – nog maar eens een vrouw heeft verkracht en halfdood of helemaal dood heeft geslagen. Waar zijn wij in godsnaam mee bezig in het juridisch systeem van ons land?

15.06 Raf Terwingen (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik zal hier niet de discussie met de heer Schoofs aangaan. Ik deel op dat vlak zijn mening echter niet helemaal. Wanneer de veroordeelde zijn gevangenis- of andere straf heeft ondergaan, is dat inderdaad het einde van de straf. Dat is nu eenmaal het systeem. Wanneer tegelijkertijd met de straf de terbeschikkingstelling is uitgesproken, zal de veroordeelde ze ook moeten ondergaan.

Voornoemd principe is duidelijk. Het is een duidelijk, wettelijk principe, waarover verder niet kan worden geoordeeld. Dat is nu eenmaal het systeem.

Los van het voorgaande ging mijn vraag vooral over de terbeschikkingstelling en was ze vooral een vraag naar een aantal cijfers. Ik zie dat de gevraagde cijfers in het antwoord dat wij net op papier hebben gekregen, terug te vinden zijn. Ik zal ze analyseren en desgevallend nog op de zaak terugkomen.

Ik dank de minister niettemin voor zijn antwoord.

15.07 Els De Rammelaere (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank de minister voor zijn uitgebreid antwoord. Het is een hele boterham die wij hebben gekregen. Ik zal zijn antwoord rustig bekijken.

Ik ben het echter niet helemaal eens met de woorden van de heer Terwingen. Ik deel wel het standpunt van de heer Schoofs. Wij mogen er niet zo gemakkelijk van uitgaan dat, wanneer een straf is uitgezeten, ze ook gedaan is. Dat is inderdaad ons systeem. Wij moeten het debat ter zake echter ten gronde voeren. Het kan niet dat bijna 200 gedetineerden zomaar ervoor kiezen hun straf uit te zitten zonder therapie of zonder dat zij op hun verantwoordelijkheid worden gewezen. Dat kan gewoon niet in een maatschappij als de onze. Wij kunnen een dergelijke houding niet dulden.

Er moeten uiteraard, zoals ik al een paar keer in andere vragen heb aangehaald, de nodige middelen worden vrijgemaakt voor therapeutische behandeling tijdens de detentie. Wij komen altijd op hetzelfde terug. De nodige plaatsen in forensische instellingen moeten worden vrijgemaakt, zodat de betrokkenen uit de gevangenis kunnen worden gehaald, kunnen worden behandeld en op hun verantwoordelijkheid kunnen worden gewezen.

Voor voornoemde problematiek is een afzonderlijk debat op zijn plaats.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

16 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Hilâl Yalçın aan de minister van Justitie over "de beroering naar aanleiding van de dood van een gedetineerde in de gevangenis van Jamioulx" (nr. 14608)
- de heer Fouad Lahssaini aan de minister van Justitie over "de dood van een gedetineerde in de gevangenis van Jamioulx" (nr. 15021)

16 Questions jointes de

- **Mme Hilâl Yalçın** au ministre de la Justice sur "l'émoi suscité par le décès d'un détenu à la prison de Jamioulx" (n° 14608)

- **M. Fouad Lahssaini** au ministre de la Justice sur "le décès d'un détenu à la prison de Jamioulx" (n° 15021)

16.01 Fouad Lahssaini (Ecolo-Groen!): Madame la présidente, monsieur le ministre, le 8 août dernier, un détenu, citoyen turc de 31 ans, décédait à la prison de Jamioulx. Selon les informations relayées par la presse, cette personne avait fait l'objet d'une décision de placement en établissement de défense sociale, et non pas en prison. S'il bénéficiait d'autorisations de sortie, il n'avait pas été autorisé, après une de ses sorties, à réintégrer l'établissement de défense sociale et avait été emprisonné à Jamioulx.

La mort de ce jeune homme a suscité un large émoi en Turquie, mais est presque passée inaperçue dans notre pays. Les circonstances de son décès sont pourtant floues. Les premières rumeurs, rapidement démenties par la direction de la prison, évoquaient des violences exercées par des agents pénitentiaires. La version officielle privilégiait une déglutition qui aurait entraîné un étouffement mortel. L'affaire a été mise à l'instruction et une autopsie a montré que le détenu était décédé dans le cadre de l'intervention des agents pénitentiaires, au moment de son déplacement vers le cachot. Les trois agents pénitentiaires impliqués dans ces faits ont été entendus par la juge d'instruction mais n'ont pas été inculpés, ni même écartés.

Monsieur le ministre, comment justifiez-vous les déclarations contradictoires qui se sont succédé dans cette affaire? Sur quelles bases reposait le démenti diffusé par la direction de la prison?

Comment se fait-il que ce jeune homme placé dans un établissement de défense sociale se soit retrouvé en prison? Quelles sont les motivations qui ont présidé à cette décision?

Combien de détenus se sont-ils suicidés en prison et combien ont-ils trouvé la mort d'une autre manière depuis le début de cette année 2009?

Lorsque des agents pénitentiaires sont reconnus responsables de violences à l'égard de détenus au point de causer la mort de l'un d'entre eux, quelles sanctions (outre les éventuelles sanctions pénales) peuvent-elles être prises et par qui?

Vu les conditions actuelles de surpopulation de nos prisons, qu'en est-il des horaires des agents? Sont-ils régulièrement amenés à prêter des heures supplémentaires? Ont-ils l'occasion de prendre leurs jours de récupération et leurs congés?

Lorsqu'un tel drame se produit, quelles mesures sont-elles mises en place au sein de la prison au niveau de l'encadrement et du soutien des agents et des détenus?

16.02 Minister Stefaan De Clerck: Mevrouw de voorzitter, ook in dit verhaal wil ik meedelen dat ik het overlijden van de heer Mikail Tekin ten zeerste betreurt. Ik wil hierbij ook mijn medeleven betuigen aan de familie van deze man.

Selon les informations que j'ai reçues du procureur du Roi de Charleroi, auquel j'avais demandé un rapport, je peux vous dire ceci sur les faits qui se sont passés le 8 août 2009 à la prison de Jamioulx. Le 7 août 2009, vers 16 h 10, alors qu'ils se trouvent Grand-place à Farciennes à hauteur du centre culturel turc, deux policiers de la zone de police de Châtelet font l'objet d'outrages et de menaces de la part d'un individu identifié par la suite comme étant Tekin Mikail, interné et libéré à l'essai.

Privé de liberté et ramené dans les locaux de la police de Châtelet, Tekin semble avoir continué à proférer des menaces envers les policiers, à se rebeller et à faire de l'esclandre, notamment en se frappant volontairement la tête contre les barreaux de sa cellule, à un tel point qu'afin de se prémunir contre toute plainte future à leur encontre, les policiers décidèrent de filmer le comportement de l'intéressé et de constituer un dossier photographique.

Avisé de ces faits, le parquet de Charleroi a requis le passage d'un médecin pour examiner l'intéressé et tracer un réquisitoire de réintégration de Tekin dans l'annexe psychiatrique de la prison de Jamioulx. Le soir même, à 18 h 45, Tekin a été écroué à la prison de Jamioulx où il a été examiné par le docteur de la prison.

Le 8 août 2009, vers 9 h 30, à l'instar de tous les entrants à la prison, Tekin a été reçu par la directrice de l'établissement. Au cours de cet entretien, Tekin se serait montré énervé et agité, estimant qu'il n'avait pas sa place en prison, voulant réintégrer son domicile et menaçant que cela ne se passerait pas ainsi si on ne le laissait pas sortir. À la suite de ce comportement, Tekin a été reconduit à la cellule qu'il occupait à la section 9 de la prison.

Après un temps de réflexion, la directrice a décidé de prendre à l'égard de l'intéressé des mesures de sécurité particulières qu'elle a consignées par écrit et a chargé le chef surveillant de signifier ces mesures au détenu. Afin de remplir cette mission, accompagnée de deux agents pénitentiaires, elle se rend à la cellule occupée par Tekin dans laquelle elle pénètre vers 11 h 30. Selon la version de ces agents, à l'annonce des mesures prises à son égard, Tekin s'est fortement énervé, s'est avancé vers l'un d'entre eux, se penchant dans sa direction, éternuant et crachant.

Bien que mis en garde et menacé d'être placé dans une cellule de réflexion, Tekin aurait renouvelé la manœuvre, avançant le haut du corps pour se retrouver pratiquement front contre front avec l'agent pénitentiaire dans un geste de défi. Interprétant ce geste comme une tentative de coup de boule, l'agent pénitentiaire s'est esquivé et a profité du déséquilibre de Tekin pour l'attraper par la nuque et le sortir de sa cellule. On parvint à immobiliser Tekin au sol.

À la suite de l'appel à l'aide au moyen de la radio, les membres du service d'intervention arrivèrent sur les lieux et prêtèrent main forte pour maîtriser Tekin.

Il a été menotté et ses chevilles ont été entravées, avant d'être emmené à la cellule de réflexion qui se trouve à l'étage inférieur. À l'arrivée à la cellule de réflexion, on a constaté que Tekin était inanimé. On a donc ordonné le retrait des menottes et fait appel aux services de secours. Le médecin de l'établissement tentera en vain de réanimer la victime. Il sera relayé par le service du SMUR. Le médecin urgentiste du SMUR a constaté le décès de Tekin à 12 h 50.

Het parket en de wetsgeneesheer zijn ter plaatse gekomen.

Dans un premier temps, le médecin légiste crut à une mort naturelle par défaut de déglutition après un accès de colère.

Compte tenu des déclarations recueillies dans le dossier, le parquet décida de faire procéder à une autopsie afin de déterminer les causes exactes de la mort. À 19 h 30, le parquet a décidé la désignation d'un juge d'instruction. Celui-ci se charge de l'analyse complète du dossier.

Wat betreft de tegenstrijdige verklaringen die door de directie werden afgelegd, het volgende. In het administratief verslag van de gevangenisdirectie van Jamioux staat geen enkele vermelding dat de heer Tekin zou zijn overleden als gevolg van "het niet doorgeslikt krijgen". De analyse van de onderzoeksrechter kadert in een grondig onderzoek en is volop aan de gang.

Het aantal zelfmoorden in de gevangenis dit jaar ligt op twaalf. Daarnaast waren er drieëntwintig sterfgevallen. Gebeuren er tijdens de dienstuitoefening zaken waarvoor penitentiaire medewerkers verantwoordelijk kunnen dragen, dan wordt er naargelang de ernst een administratief onderzoek en/of een strafrechterlijk onderzoek opgestart. In het geval van een strafrechterlijke vervolging wordt het tuchtrechterlijk onderzoek opgeschort.

Men stelt in het geval waarvan sprake dat de overbevolking niets te maken heeft met het feit dat zich heeft voorgedaan. Bij een kritisch incident in de gevangenis wordt het betrokken personeel opgevangen door een opvangteam en de gedetineerden worden gevolgd door een psychosociale dienst. De familie van de slachtoffers wordt door de dienst Slachtofferopvang van de politie gecontacteerd en door de directie van de gevangenis. Voor elk van de betrokken partijen wordt bij incidenten in opvangprocedures voorzien.

16.03 Fouad Lahssaini (Ecolo-Groen!): Je remercie le ministre de sa réponse. J'espère que l'enquête aboutira et qu'elle parviendra à déterminer les raisons du décès de ce détenu.

S'agissant de la surpopulation, compte tenu de l'augmentation du nombre de suicides depuis plusieurs années, il y a de quoi se poser certaines questions, notamment sur le traitement que certains agents pénitentiaires infligent à des détenus. Même s'il n'existe pas de rapport direct, nous devons aussi nous

demander si les conditions de travail des agents pénitentiaires sont optimales. Bénéficient-ils d'une formation qui leur permettrait de réagir à des comportements imprévisibles, voire violents, de certains détenus?

Les agents qui sont intervenus après ce décès ont-ils été pris en charge? Ont-ils bénéficié d'un congé pour qu'ils puissent réfléchir à ce drame. Il serait étonnant qu'un tel acte reste sans effet sur la santé mentale des gardiens.

Cette question mériterait donc d'être abordée sous l'angle de la surpopulation carcérale et des conditions de travail des agents pénitentiaires.

Président: Raf Terwingen.

Voorzitter: Raf Terwingen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

17 Vraag van mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de minister van Justitie over "de veiligheid van het educatief personeel in gevangenissen" (nr. 14611)

17 Question de Mme Sabien Lahaye-Battheu au ministre de la Justice sur "la sécurité du personnel éducatif dans les prisons" (n° 14611)

17.01 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de minister, in samenwerking met externe onderwijspartners wordt in onze gevangenissen onderwijs georganiseerd voor de gedetineerden. Onlangs konden wij nog in de pers lezen dat een of vier gedetineerden, in Mechelen bijvoorbeeld, met succes volwassenenonderwijs volgt. Door het volgen van onderwijs werken de gedetineerden aan een beter zelfbeeld, een zinvolle detentieperiode en een hoopvolle toekomst. Externe leerkrachten staan in voor de cursussen die worden aangeboden.

Mijn vragen gaan uit van mijn bezorgdheid om hun veiligheid. Wordt een gedetineerde die les wil volgen binnen de gevangenis muren gescreend? Zo ja, op welke manier? Aan welke voorwaarden moet een gedetineerde voldoen voor hij zich kan inschrijven voor een cursus?

Welke gedetineerden worden eventueel uitgesloten wegens het misdrijf dat zij pleegden? Zijn de voorwaarden in alle gevangenissen dezelfde? Krijgen de leerkrachten voor zij aan de slag gaan enige training inzake het reageren in bepaalde crisissituaties die zich kunnen voordoen?

Ten laatste, op welke manier wordt de veiligheid tijdens het lesgeven gegarandeerd?

17.02 Minister Stefaan De Clerck: Mijnheer de voorzitter, het regime van de gedetineerden en de activiteiten waaraan ze kunnen deelnemen, wordt bepaald door de gevangenisdirecties. Als regel geldt dat in een gevangenis alle gedetineerden zich kunnen inschrijven voor het bestaande aanbod. Iedere aanvraag wordt individueel, volgens bepaalde criteria, beoordeeld. Zo kan de gevangenisdirectie bepaalde aanvragen weigeren op grond van veiligheidsoverwegingen. Ook in het kader van een bijzonder individueel veiligheidsregime kunnen bepaalde beperkingen worden opgelegd. Het is echter niet zo dat plegers van bepaalde misdrijven ambtshalve kunnen worden uitgesloten van het recht op opleiding. De basiswet gevangeniswezen laat dat trouwens ook niet toe, al zijn de desbetreffende artikelen nog niet in werking getreden.

Opleiding wordt beschouwd als een van de belangrijkste middelen om de tijd in detentie nuttig te besteden en om de maatschappelijke integratie voor te bereiden. In samenwerking met de Gemeenschappen worden inspanningen gedaan om aan gedetineerden maximaal de mogelijkheid te geven om opleidingen te volgen.

De veiligheid van de leerkracht wordt verzekerd volgens dezelfde regels als de veiligheid van iedereen die in de gevangenis werkzaam is, zoals de directie, de PSD en andere diensten. Ik heb trouwens geen kennis van bijzondere incidenten met leerkrachten.

Het organiseren van de veiligheid van de lessen behoort tot de verantwoordelijkheid van de lokale directies. Veel hangt af van de plaatselijke omstandigheden. Paalt het leslokaal aan een controlepost? Is er inrijmogelijkheid in het lokaal? Om hoeveel deelnemers gaat het? Welke categorie van gedetineerden is

aanwezig? In sommige gevallen is extra bewaking in het leslokaal vereist, in andere gevallen niet.

Er wordt niet zo ver gegaan dat alle leerkrachten systematisch een uitgebreide training ontvangen in het reageren op crisissituaties. Dat zou dan voor alle andere bezoekers ook moeten gebeuren, wat in de praktijk niet haalbaar is. In geval van incidenten, dient het gevangenispersoneel tussenbeide te komen en niet de leerkracht.

Bovendien dragen leraren juist bij tot de veiligheid in de gevangenis. Door het deelnemen aan zinvolle activiteiten zijn gedetineerden meer begaan met de voorbereiding van hun re-integratie en ze willen dat niet in het gedrang brengen door het veroorzaken van incidenten.

Voorzitter: Sabien Lahaye-Battheu.
Présidente: Sabien Lahaye-Battheu.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

18 Samengevoegde vragen van

- **de heer Bert Schoofs** aan de minister van Justitie over "de leegstaande gevangenis te Tongeren" (nr. 14641)
- **mevrouw Els De Rammelaere** aan de minister van Justitie over "de jeugdinstelling te Tongeren" (nr. 14642)
- **mevrouw Carina Van Cauter** aan de minister van Justitie over "de gevangenis van Tongeren" (nr. 15185)

18 Questions jointes de

- **M. Bert Schoofs** au ministre de la Justice sur "la prison vide de Tongres" (n° 14641)
- **Mme Els De Rammelaere** au ministre de la Justice sur "le centre pour jeunes délinquants de Tongres" (n° 14642)
- **Mme Carina Van Cauter** au ministre de la Justice sur "la prison de Tongres" (n° 15185)

18.01 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, enige tijd geleden kwam in het nieuws dat de gevangenis van Tongeren werd bewaakt door een twaalfstal cipiers zonder dat er jeugdige delinquenten opgesloten waren. U hebt verklaard dat die cipiers het gebouw aan het klaarmaken waren voor de uiteindelijke opvang van jeugdige delinquenten. Twaalf cipiers lijkt mij wat veel, maar misschien kan uw antwoord een kijk geven op wat er zoal staat te gebeuren wanneer een gevangenis wordt gerenoveerd om in gebruik te worden genomen, want dat zal in de toekomst nog voorkomen.

Welke werken dienden er op dat ogenblik nog te worden uitgevoerd en welke moeten nu nog worden uitgevoerd? Wanneer kunnen volgens u de eerste jeugddelinquenten in Tongeren worden opgesloten? Een vraag met meer politiek vlees aan het been: waarom hebt u niet geopteerd voor het onderbrengen van meerderjarige gedetineerden tot de gevangenis van Tongeren volledig klaar was voor de opvang van jeugddelinquenten, gezien er toch een enorm opvangtekort is en een enorm gebrek aan celcapaciteit?

18.02 Els De Rammelaere (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb analoge vragen over de gevangenis in Tongeren. Klopt het dat er nog werken moeten gebeuren? Binnen welke termijn zullen deze worden afgerond?

Wij hebben via de pers vernomen dat die gevangenis niet zou voldoen aan de normen van de administratie van de Bijzondere Jeugdzorg van de Vlaamse Gemeenschap. Klopt dit? Wat is het probleem? Hoe zult u daaraan tegemoetkomen? De vakbond stelde voor om in afwachting van de volledige afwerking enkel volwassen gedetineerden onder te brengen in de gevangenis. Zal hierop worden ingegaan?

18.03 Minister Stefaan De Clerck: Mevrouw de voorzitter, momenteel is er al personeel aanwezig in de jeugdinstelling te Tongeren. Het is een algemeen gebruik om personeelsleden aan te duiden alvorens over te gaan tot de opening. Zij worden ingezet om het gebouw te bewaken, omdat het al in grote mate is geïnstalleerd. Het gebouw moet veilig zijn, zowel overdag als 's nachts. De opening moet ook worden voorbereid. Er moet worden geholpen bij bepaalde werkzaamheden zoals het juist calibreren van camera's en andere veiligheidsvoorzieningen. Dit is hun job.

De opening is wel degelijk voor binnenkort gepland. Ik kan u medelen dat de jeugdinstelling te Tongeren

half november haar deuren zal openen. Momenteel wordt gewerkt aan de afwerking. Dit wil zeggen dat men nog bezig is de laatste werkzaamheden af te ronden. Zo worden momenteel nog een aantal deuren, tralies en roosters geplaatst, en worden er aanpassingen gedaan aan de veilige inkom. Tegen begin november zullen de werken worden afgerond. Momenteel wordt ook al het nodige materiaal besteld en gestockeerd om operationeel te zijn tegen de hierboven gestelde termijn.

Ook het personeelsdossier van zowel Justitie als Vlaanderen loopt zoals voorzien. Het is dus niet correct dat het begeleidende personeel nog moet worden aangeworven. De eerste jongeren kunnen vanaf half november in Tongeren worden opgevangen. Gelet op de korte termijn voor de opening en de noodzaak bepaalde werkzaamheden uit te voeren, heeft het geen zin om daar intussen nog gewone gedetineerden onder te brengen. Er wordt momenteel door de diensten van Justitie, de Regie der Gebouwen en Vlaanderen hard gewerkt om de jeugdinstelling snel te openen. Er is immers een grote nood om een grote instelling te openen voor deze specifieke doelgroep. Hiertoe is er een goede samenwerking opgezet met Vlaanderen. Volgens de berichten die ik van hen ontvang, zijn er geen problemen met de normen voor jongeren en kan de inrichting in gebruik worden genomen. Zij hebben met andere woorden bevestigd dat de Vlaamse normen werden gerespecteerd zodat er voor hen geen probleem is.

18.04 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, hoe zit het met de meerderjarige gedetineerden die niet worden opgenomen?

18.05 Minister Stefaan De Clerck: Het is en het blijft voor jongeren. Wij voorzien geen plaatsen voor gewone gedetineerden. Het is een jongeregevangenis.

18.06 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Ja, maar als er al twaalf bewakers zijn, dan kunnen er gerust ook bijvoorbeeld mensen zitten onder voorlopige hechtenis, of iets dergelijks.

18.07 Minister Stefaan De Clerck: Ik heb daarop al geantwoord dat ik dat niet zie zitten. Men is die gevangenis aan het outillieren. Materiaal wordt aangekocht. Er worden nog wat herstellingen uitgevoerd. Formeel kan de opening nog niet gebeuren omdat er nog bepaalde mineure, ondergeschikte werkzaamheden aan de gang zijn.

18.08 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Er staan nog ladders of zo klaar?

18.09 Minister Stefaan De Clerck: Ja, anti-helikopternetten, de tuin moet nog geïnstalleerd worden, men legt daar nog de laatste hand aan.

De opening is voorzien op 15 november. Ik dacht dat u mij zou feliciteren.

18.10 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Tussen droom en daad staan wetten in de weg, en praktische bezwaren. Maar we zijn dan toch blij dat er nog eens een gevangenis opengaat waar jeugddelinquenten kunnen worden opgesloten.

18.11 Minister Stefaan De Clerck: Eindelijk een positief woord. Bedankt.

18.12 Bert Schoofs (Vlaams Belang): The duty of the opposition, is to oppose.

De **voorzitter:** Positivisme en blijheid in deze commissie.

18.13 Els De Rammelaere (N-VA): Mijnheer de minister, uiteraard ben ik ook blij dat die gevangenis weldra opengaat, al blijf ik mij wel afvragen of daar nu al twaalf penitentiair beampten aan de slag moeten zijn om het gebouw te bewaken en de laatste dingen klaar te maken. Ik vind dat wel veel.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

19 Samengevoegde vragen van

- de heer **Robert Van de Velde** aan de minister van Justitie over "de zaak Belliraj" (nr. 14643)

- de heer **Bart Laeremans** aan de minister van Justitie over "de nieuwe evoluties in het dossier Belliraj" (nr. 15204)

19 Questions jointes de

- M. Robert Van de Velde au ministre de la Justice sur "l'affaire Belliraj" (n° 14643)

- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "les nouvelles évolutions dans le dossier Belliraj" (n° 15204)

19.01 Robert Van de Velde (LDD): Mijnheer de minister, dit is een zaak die al een tijdje aansleept en waarin op verschillende momenten tegenstrijdige communicatie, te veel of geen communicatie geweest is.

Onlangs verscheen een toch wel opmerkelijk artikel in het maandblad *MO*, geschreven door Kristof Clerix. Dat artikel is toch ontluisterend op een aantal vlakken, bijvoorbeeld op het vlak van de samenwerking tussen de verschillende diensten en de interne werking van de dienst Veiligheid van de Staat. Er zou zich een aantal geschillen en incidenten hebben afgespeeld tussen de verschillende diensten.

De schriftelijke versie van de vraag die ik heb ingediend bestaat – ik moet zelf even kijken – uit 17 verschillende onderdelen. Ik ga die heel kort overlopen. De essentie van de zaak is dat er spijkerhard moet worden aangetoond wat er van de zaak aan is. Wat heeft er zich afgespeeld en hoe kunnen wij het in de toekomst vermijden?

Ik merk bijvoorbeeld dat het Comité I zich duidelijk vragen heeft gesteld maar niet in staat is geweest ze op te lossen. Die punten moeten toch aangekaart kunnen worden.

Ik overloop heel snel mijn verschillende vragen.

Alain Winants, chef van de dienst Veiligheid van de Staat, meldt dat de spanningen die er zijn tussen de Belgische staatsveiligheidsdienst en de Marokkaanse onhoudbaar is geworden en dat het enkel faliekant kan aflopen. Wat is er aan de hand? Waarom zijn die spanningen zo hoog opgelopen? Is de antenne nog gesloten? Welke stappen worden ondernomen om het contact te herstellen?

De Marokkaanse ambassadeur verklaart in het artikel dat de spanningen terug te brengen zijn tot enkele spanningen tussen individuen. Welke rol heeft bijvoorbeeld André Jacob gespeeld? Klopt het wat de Marokkaanse ambassadeur verklaart?

De ambassadeur zegt ook dat Marokko – ook dat is erg frappant – na de aanslagen in Casablanca een namenlijst met terrorismeverdachten heeft bezorgd aan de verschillende Europese landen met de vraag die personen te volgen. Blijkbaar is die lijst niet overal au sérieux genomen. De Belgische inlichtingendienst heeft dat helaas ook niet gedaan.

Hij voegt er zelfs aan toe dat de aanslagen in Madrid, die erop volgden, misschien niet hadden hoeven plaatsvinden indien die lijst serieus was genomen. Dat is toch een straffe uitspraak.

Volgens het maandblad *MO* gaat er in september een samenwerkingsprotocol van start tussen de politie en de Veiligheid van de Staat. Wat is de inhoud van dat samenwerkingsprotocol? Met welke andere overheidsdiensten zal de Veiligheid van de Staat nog zulke protocollen afsluiten?

Dan was er ook een incident tussen de Staatsveiligheid en Marokko over een manifestatie die de DGED voor de Algerijnse ambassade had georganiseerd. Klopt dat? Wat is er daar precies gebeurd?

Daarnaast deed de federale politie in het raam van de zaak-Belliraj op 27 november huiszoeken. Er werden elf personen ondervraagd. Zes van hen legden verklaringen af over vergaande activiteiten van de DGED in België, over hoe de lange arm van Marokko valse geruchten verspreidde en Marokkanen in België chanteerde, intimideerde, bedreigde, fotografeerde en achtervolgde. Klopt dat? Kunt u daarover meer duidelijkheid verschaffen?

Alain Winants zei ook dat ze op hun initiatief met de Marokkanen over de heer B. hadden gesproken. Dat was toen hij meer fundamentalistische opvattingen kreeg. Hij was dus gekend in de relatie tussen onze dienst en de Marokkanen. Ik zou graag weten welke contacten de Veiligheid van de Staat en de Marokkaanse dienst door de jaren heen over Belliraj hebben gehad. Tussendoor, wanneer brengt de Veiligheid van de Staat het in december 2008 beloofde jaarverslag uit? Dat is er nog steeds niet.

Waarom heeft Albert Raes, voormalig secretaris-generaal van de Veiligheid van de Staat in 1989 in Marokko

de onderscheiding van de orde van Ouissam Alaouite gekregen? Klopt het dat hij de onderscheiding dankt aan zijn rol in het gezamenlijk initiatief van de Marokkaanse, Algerijnse en Belgische overheid rond Polisario?

Hoe staat het met de twee gerechtelijke onderzoeken die het Belgisch parket heeft opgestart in het raam van de zaak-Belliraj?

Belliraj is in Marokko onder meer veroordeeld voor zes moorden die hij volgens zijn verklaringen aan de Marokkaanse politie in België heeft gepleegd met verschillende handlangers die nog steeds in België wonen. Waarom arresteert België die personen niet? Hebt u inzage in het dossier? Weet u over wie het gaat? Zijn ze gearresteerd? Sorry. Heeft het parket intussen een afschrift van de veroordeling van Belliraj uit Marokko ontvangen en bestudeerd? Wat is de motivatie van het vonnis?

Wat de zes moorden betreft waarvoor Belliraj in Salé is veroordeeld, hoeveel pagina's tellen de oude moorddossiers in België? Volgens de *MO*-journalist Kristof Clerix gaat het om een achthonderdtal pagina's voor de zes moorden samen. Zijn die dossiers overgemaakt aan Marokko? Volgens de advocaat van Belliraj heeft hij slechts tientallen pagina's uit die dossiers mogen ontvangen.

Het federaal parket plant in september een nieuwe rogatoire commissie naar Marokko. Is die ondertussen vertrokken? Wat zal ze onderzoeken? Met wie zal ze contact opnemen? Wie zal ze ondervragen? Hoe is dat verlopen of hoe zal dat verlopen?

Tot slot, wanneer zal het Comité I alle voorlopige en definitieve onderzoeksrapporten over de zaak-Belliraj bezorgen aan het Parlement? Naar verluidt heeft het Comité I een rapport enkel aan de minister bezorgd en niet aan het Parlement. Waarom krijgt het Parlement daarin geen inzage?

Tot daar mijn vragen, mijnheer de minister. Een hele boterham.

19.02 Minister **Stefaan De Clerck**: Een heel brood, zou ik zeggen.

19.03 **Bart Laeremans** (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, in het verleden stelde ik systematisch vragen over Belliraj en systematisch kreeg ik bijna geen antwoorden.

Het artikel in *Mo* is zeer ontluisterend wat de activiteiten van de Marokkaanse inlichtingendiensten in België betreft. Het is puik journalistiek werk. Ik ben blij dat iemand het heeft gedaan want de traditionele kranten lieten het afweten in een dossier waarin zes politieke moorden aan elkaar samenhangen. Er is zelfs sprake van de Palestijnse terreurgroep Abu Nidal. Dat is zeer verontrustend, vooral omdat het gerecht jarenlang heeft geblunderd door geen verband te leggen tussen al deze verschillende dossiers.

Het artikel is vooral op het einde interessant, wanneer de journalist zijn conclusies formuleert. Hij citeert de Staatsveiligheid: "Na het fameuze vonnis op het proces van Belliraj in Marokko moet er duidelijkheid komen. België zal kleur moeten bekennen. Als het federaal parket geloof hecht aan de Marokkaanse piste dat Belliraj een moordenaar en een terrorist is, zal het zijn handlangers bij de moorden en andere criminele activiteiten moeten vervolgen".

Zij werden onderschept en gearresteerd. Nadien volgde de discussie over de al of niet uitlevering aan Marokko. Bij mijn laatste vragen in juli 2009 was dat nog niet duidelijk. Dat moest u nog beslissen. Daarover zal nu snel duidelijkheid moeten komen.

Winants pleit ervoor dat het federaal parket open kaart speelt, zegt het artikel verder. De man wordt geciteerd: "Ik denk dat het in belang is van iedereen dat er eindelijk inzicht wordt gegeven in die gerechtelijke dossiers, dat we weten wat er in Marokko en in België in het dossier staat en dat men dossiers naast elkaar legt".

Wij vragen nu al heel lang dat er aan het Parlement elementaire uitleg wordt verschaft. Blijkbaar blijft ook de Veiligheid van de Staat op haar honger zitten. Ik heb mij al een paar keer heel kwaad gemaakt op uw voorganger, de heer Vandeurzen, en ook op u, omdat u niet antwoordt op heel wat van onze vragen. Dit dossier baadt in geheimzinnigheid en dat kan niet blijven duren. Er zijn teveel redenen, ook internationaal, om klaarheid te scheppen.

Kunt u de precieze inhoud meedelen van die veroordelingen?

In welke mate is die veroordeling definitief en werd er rechtsgeldig beroep aangetekend? Zo ja, wanneer wordt die beroepsprocedure verwacht?

Hoeveel mensen werden er samen met Belliraj veroordeeld? Hoeveel landgenoten zijn er bij? Zijn er mensen die zich op ons grondgebied bevinden? Het zijn landgenoten, tussen aanhalingstekens, want het gaat om genaturaliseerde Marokkanen die ook nog Marokkaan zijn.

In welke mate hebben de zes moorden in ons land meegespeeld en doorgewogen bij die veroordeling?

Wordt de betrokkenheid van Belliraj bij al die moorden nu door onze diensten als vaststaand beschouwd na dit vonnis en in de mate dat dit vonnis definitief is?

Ten vijfde, wat is de stand van zaken in de lopende onderzoeken bij ons? Kunt u eindelijk duidelijkheid geven?

Is het juist dat de onderzoeken op een laag pitje werden gezet vanwege hogere belangen zoals ook dit artikel weer doet uitschijnen en zoals een van de advocaten van de slachtoffers heeft gezegd?

Is het juist dat die moorden werden gepleegd in opdracht van de Palestijnse terreurgroep Abu Nidal? Ik citeer opnieuw een van de conclusies in het artikel: "Cruciaal zal zijn of het federaal parket de financiële sporen in de zaak, de internationale geldstromen en witwaspraktijken tot op het bot heeft onderzocht." Ook daarover zou toch wel eens duidelijkheid mogen komen.

Ten zesde, waarop wordt er gewacht om de medeplichtigen in deze moordzaken voor de rechtbank te brengen? Ze zijn wel degelijk opgepakt geweest, maar zijn ondertussen allemaal weer vrij. Wat is er met die zevende persoon? Werden er voorwaarden opgelegd bij die invrijheidstelling? Hebt u ondertussen een beslissing genomen in die zaak van die zevende persoon, waarnaar u verwees op 2 juni?

Ten slotte, hoe verklaart u dat sinds februari 2008 geen enkele politiemann of medewerker van Justitie contact heeft opgenomen met de familie van de slachtoffers, bijvoorbeeld mevrouw Wibran? Ook dat is zo ontlusterend. Ook daar is iets volkomen aberrant en onlogisch. Normaal doen Justitie en politie dat sowieso. Hier laat men die mensen in de kou staan. Dat kan toch allemaal niet.

19.04 Minister **Stefaan De Clerck**: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik zal een antwoord geven, maar het is een heel brood met alle soorten bedenkingen gebaseerd op uw persoonlijke inlichtingendiensten en op de publicaties die u erbij haalt. Ik zal proberen op een aantal zaken te antwoorden, maar het verhaal is nog niet af.

In verband met de spanningen tussen DGST en de Veiligheid van de Staat moet ik verwijzen naar de antwoorden die op dat vlak op 17 december 2008 door de heer Jo Vandeuren zijn gegeven. Hij heeft alles uiteengezet. Ik moet dat niet herhalen. Hij heeft de omstandigheden geschetst. Vanuit die optiek hebben de DGST en de Marokkaanse autoriteiten daarna dan een significante stap gezet door in te gaan op onze vraag om de drie in opspraak gekomen agenten terug te roepen. Algemeen gesteld lijkt het ons nuttig om op te merken dat het niet noodzakelijk is dat een delegatie van een inlichtingendienst in Brussel aanwezig is opdat een uitwisseling van gegevens tussen diensten plaats zou kunnen vinden. Bovendien is de samenwerking tussen de Veiligheid van de Staat en de DGST, haar "defensieve" Marokkaanse zusterdienst, zonder onderbreking voortgezet.

De positieve stap van de DGED werd onlangs opgevolgd met een vergadering te Brussel. De dialoog beoogt de relaties tussen de DGED en de Veiligheid van de Staat in de toekomst te normaliseren. Vermits deze dialoog valt onder de wet betreffende de classificatie is het niet mogelijk om daarover meer details te geven. Ik stuur er in elk geval op aan dat deze normalisatie zeker plaats zou vinden.

Wat betreft de beweringen van de Marokkaanse ambassadeur in het desbetreffende artikel in het magazine *MO*, met name dat de spanningen tussen de Veiligheid van de Staat en DGED tot problemen tussen individuen terug te brengen zijn, is het ook daar, omwille van classificatie van informatie, juridisch niet mogelijk in detail op de specifieke rol van een inlichtingenofficier van de Veiligheid van de Staat in te gaan. Het lijkt evenwel zinvol eraan te herinneren, zoals ik zopas al aanhaalde, dat het louter bepaalde

onvriendelijke en tussen twee partnerlanden moeilijk te accepteren gedragingen zijn geweest die de Veiligheid van de Staat ertoe hebben genoopt om te vragen, aan te dringen en uiteindelijk resultaat te bekomen inzake het treffen van een aantal maatregelen, wat zij ook heeft gedaan.

De namenlijsten met de terrorismeverdachten, die door Marokko aan verschillende Europese landen is bezorgd, zouden, althans volgens de Marokkaanse ambassadeur, hebben toegelaten om aanslagen te voorkomen. Ik citeer uit het tijdschrift: "Misschien hadden de aanslagen in Madrid wel nooit plaatsgevonden, indien de namenlijsten wel waren opgevolgd". De bedoelde namenlijsten zouden volgens voorgaande stelling zijn genegeerd, niet enkel door de Veiligheid van de Staat maar ook door meerdere, andere inlichtingendiensten. Dat is volgens mij niet correct.

De Veiligheid van de Staat ontvangt regelmatig van vele landen, waaronder de twee Marokkaanse diensten, een bepaald aantal namen van personen die, in het kader van zijn door de wetgever toegekende bevoegdheden, zijn aandacht zouden kunnen wegdragen. Bedoelde lijsten maken het voorwerp uit van systematisch en zorgvuldig onderzoek. De pertinente informatie die hier uit onderzoek voortvloeit, wordt geregeld uitgewisseld met de partnerlanden.

Deze procedure was ook van toepassing voor de lijsten die door de Marokkaanse autoriteiten na de aanslagen in Casablanca waren opgestuurd. Zij waren in de eerste plaats het werk van Marokkanen die in Marokko verbleven en die geen directe band hebben met de latere aanslagen, zoals bijvoorbeeld de aanslagen in Madrid. De aanslagen in Madrid waren immers in de eerste plaats het werk van in Spanje verblijvende personen.

Laten uitschijnen dat België, de Veiligheid van de Staat en andere inlichtingendiensten wegens van nalatigheid medeverantwoordelijk zouden zijn voor de aanslagen in Madrid, lijkt, zeker in het licht van wat voorafgaat, een gewaagde en eigenlijk niet aanvaardbare bewering.

Ten slotte kan het nuttig zijn eraan te herinneren dat in het dossier in kwestie vele geruchten de ronde hebben gedaan. Zo werd bijvoorbeeld beweerd dat de FBI ijlings een team naar Marokko had gestuurd om Belliraj te ondervragen en DNA-tests uit te voeren, wat foutief is gebleken. Nadien werd beweerd dat de Veiligheid van de Staat achttien weken vóór de arrestaties door de Marokkaanse autoriteiten een volledig dossier over Belliraj zou hebben ontvangen. De feiten hebben aangetoond dat ook daar niets van aan was.

Inzake het samenwerkingsprotocol tussen de politie en de Veiligheid van de Staat en de andere, door de Veiligheid van de Staat gesloten of nog te sluiten protocollen, waarover u ook vragen stelt, zijn er recent een aantal vergaderingen geweest met de federale politie aangaande punctuele aangelegenheden. Deze vergaderingen kaderen echter niet in het uitwerken van een samenwerkingsprotocol tussen de Veiligheid van de Staat en de federale politie.

In afwachting van de goedkeuring van het wetsontwerp betreffende de methoden voor het verzamelen van gegevens door de inlichtingen- en veiligheidsdiensten en de verduidelijking van artikel 44 van de wet op het politieambt, bevindt de uitwerking van een samenwerkingsprotocol zich momenteel nog in het stadium van de onderhandelingen.

Aangaande het sluiten van een samenwerkingsakkoord bepaalt de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten nog een en ander, maar ik zal u een kopie geven van de tekst. Ik lees dat allemaal voor, maar in feite is dat allemaal technisch-juridische informatie. Ik geef u straks de tekst in zijn geheel.

In uitvoering van deze bepaling heeft de Veiligheid van de Staat onder andere samenwerkingsakkoorden gesloten met de sociale inspectie, met het college van PG's, met de Algemene Dienst voor Inlichtingen van de krijgsmacht enzovoort.

Is het juist dat er volgens MO een manifestatie voor de Algerijnse ambassade heeft plaatsgegrepen en dat deze door DGED werd georganiseerd? Ook daar is het omwille van classificatie niet mogelijk op deze vraag een antwoord te geven. Hoe dan ook, indien DGED inderdaad een manifestatie voor de Algerijnse ambassade heeft georganiseerd, hetgeen geplaatst zou kunnen worden in de context van de aandacht die van de Marokkaanse overheid uitgaat naar de kwestie van de Westelijke Sahara, dan zou het gaan om een ongepaste daad die om een oprechte verklaring van de betrokken correspondent vraagt.

Over de contacten tussen de Staatsveiligheid en de Marokkaanse diensten de afgelopen jaren, over Belliraj, is het onmogelijk voor de Staatsveiligheid, alweer omwille van de classificatie en van het respect voor de regel van de derdendienst, om een weergave te geven van alle gegevens uitgewisseld tussen de inlichtingendiensten aangaande het dossier van een welbepaald individu. Om die reden heeft de wetgever erin voorzien dat een dergelijke controle wordt uitgeoefend via het Comité I, dat zijn activiteit moet uitbouwen onafhankelijk van de wetgevende macht.

Wat betreft het jaarverslag van de Veiligheid van de Staat, het volgende. De voorbereiding wordt nu voortgezet. Het is nuttig om op te merken dat het niet om een gewoon jaarverslag gaat. Het gaat erom de burger legitiem te informeren betreffende de globale activiteit van de burgerlijke inlichtingendienst, met inachtneming van eenieders recht op privacy en van de bronnen van de dienst, met respect voor de voorschriften betreffende de classificatie en de regel van de derdendienst. Of nog, erover wakend dat lopende operaties van de dienst niet onnodig in gevaar worden gebracht.

Het is dus een kwestie van een delicaat evenwicht te vinden tussen het informeren van de burger en de goede werking van de dienst. Deze evenwichtsoefening rechtvaardigt ten volle dat dit jaarrapport later verschijnt dan dat van de andere federale overheidsdiensten, temeer omdat het gaat om een nieuwe oefening voor de Veiligheid van de Staat. Terzijde kan worden opgemerkt dat het verlangen naar transparantie vrijwillig is, vermits geen enkele wettelijke beschikking de Veiligheid van de Staat tot het opmaken van een dergelijk document verplicht.

Waarom werd door Marokko aan Albert Raes, voormalig administrateur-directeur-generaal van de Veiligheid van de Staat de Orde van Ouissam Alaouite uitgereikt? Dat moet u niet aan mij vragen, maar aan Albert Raes zelf. Ik heb daarover in elk geval geen informatie. De Veiligheid van de Staat beschikt niet over gegevens betreffende de motieven die het koninkrijk Marokko ertoe hebben gebracht de heer Raes deze onderscheiding toe te kennen.

In het kader van de gerechtelijke onderzoeken deelde het federaal parket mij het volgende mee. De gerechtelijke onderzoeken naar de zes moorden en naar de terroristische groep rond Belliraj zijn nog altijd hangende. Men herhaalt mij dat het goede verloop van de aan de gang zijnde strafonderzoeken en het principe van het geheim van het strafonderzoek niet toelaten om meer details te verschaffen. Uiteraard heeft het federaal parket geen kennis van een onderzoek, geopend naar de houding van agenten van Marokkaanse inlichtingendiensten op Belgisch grondgebied.

De Belgische gerechtelijke overheden hebben nog geen kopie ontvangen van het vonnis waarbij Belliraj Abdelkader werd veroordeeld. Een rogatoire opdracht is in voorbereiding en zal worden uitgevoerd op een tot op heden niet nader bepaalde datum. Die datum moet nog worden vastgelegd in overleg met de bevoegde Marokkaanse overheden. Naar aanleiding van deze nog uit te voeren rogatoire opdracht zal onder andere een kopie van het vonnis worden gevraagd. Een nadere analyse van het vonnis zal desgevallend nieuwe concrete elementen aan het licht brengen met betrekking tot eventuele medeplichtigen van Belliraj Abdelkader.

Het is intussen ook bekend dat eind oktober de beroepsprocedure doorgaat. Eind oktober wordt de zaak opnieuw in beroep behandeld.

De Marokkaanse overheden hebben de volledige kopie van ons dossier ontvangen. Zij hebben meerdere honderden bladzijden gekregen. In het kader van de uitleveringsprocedure is thans nog een persoon aangehouden.

Het advies werd reeds verleend door de kamer van inbeschuldigingstelling te Brussel. Een ander persoon dient eerstdaags te verschijnen voor de kamer van inbeschuldigingstelling te Antwerpen in het kader van het beroep dat deze persoon had ingesteld tegen de beslissing van de raadkamer, waarbij het exequatur van het internationaal aanhoudingsbevel werd verleend. Ik hoop dat daar binnenkort een uitspraak komt.

Wat de toezichtverslagen van het Comité I betreft, kan ik u meedelen dat het comité reeds twee tussentijdse rapporten heeft opgesteld over de zaak-Belliraj, ten behoeve van de begeleidingscommissie van de Senaat en van het Comité I. De rapporten werden in deze commissie besproken.

Ten eerste, de uitspraak eind oktober in het dossier-Belliraj is voor mij belangrijk. Ten tweede, ik ga wellicht begin november naar Marokko, omdat ik over een aantal problemen met de Marokkaanse overheden van

gedachten wil wisselen, ook met het oog op de normalisatie van bepaalde betrekkingen tussen beide landen en bepaalde discussies die zich in het verleden hebben voorgedaan.

Ten derde, ik doe er nu alles aan om de relaties met het Parlement, de begeleidingscommissie en het Comité I in de Senaat, te normaliseren. Daar is immers een dispuut ontstaan over de mededeling van gegevens en de werking. Ik wil dat over het dossier-Beliraj in de begeleidingscommissie in volle openheid wordt gesproken. Daarvoor moeten een aantal schikkingen in de Senaat worden getroffen. Daarover heb ik begin oktober overleg met de voorzitter van de Senaat en met een aantal senatoren om te kijken op welke manier wij ook daar de situatie opnieuw perfect kunnen organiseren, zodat in een parlementaire context in de Senaat voor de begeleidingscommissie rond het dossier-Belliraj door alle diensten in alle openheid alle informatie kan worden besproken.

19.05 Robert Van de Velde (LDD): Mevrouw de voorzitter, ik zal mijn repliek kort houden.

Mijnheer de minister, een aantal zaken moet mij toch eventjes van het hart vooraleer wij de volledige tekst van het antwoord zullen doornemen.

Ten eerste, op gebied van de relationele problemen meen ik dat u een belangrijk punt over het hoofd ziet, met name dat in dergelijke relaties de menselijke factor effectief een zeer belangrijke rol speelt. Dat kan ter zake belangrijke gevolgen hebben. Het zou dus verstandig zijn om die relationele elementen eens goed uit te diepen, om na te gaan hoe mensen in hun functie werken, reageren en ageren.

Met betrekking tot de lijst van de namen die door de Marokkaanse inlichtingendienst werd verstrekt, zegt u dat u denkt dat die niet op die manier werd behandeld. Ik heb niet gevraagd wat u dacht, ik heb gevraagd naar feiten. Wat is er met die lijst gebeurd? Wie heeft zich ermee bezig gehouden? Hoeveel onderzoeken hebben er plaatsgevonden, enzovoort? Die feiten krijgen wij hier duidelijk niet.

Het is duidelijk dat er een heel scherm aan mogelijke beschermingen wordt opgetrokken tussen dit Parlement en de waarheid, de classificatie, het onderzoek dat lopende is, enzovoort. Het is normaal dat er naar de waarheid in dat dossier wordt gegraven. Het feit dat het jaarverslag van de Veiligheid van de Staat op zich laat wachten, is in deze zaak symptomatisch, omdat het eigenlijk doet inzien dat de informatieverstrekking, de doorlooptijden voor informatie en het doorgeven van de informatie, duidelijk te wensen overlaat.

Wanneer u zegt dat u begin november naar Marokko zult gaan, dan doet mij dat alleen maar plezier, want dat betekent dat het dossier ter harte wordt genomen. Ik heb met u evenwel nog zo'n afspraak. Ik hoop dat u effectief doet wat u zegt en dat we niet, zoals bij Taouil, moeten vaststellen dat er heel veel kan gebeuren. U had ook beloofd Taouil te zullen ontmoeten, maar we moeten nog zien of dat effectief is gebeurd.

In elk geval, ik denk dat het erg belangrijk is dat u die opvolging doet. Het geeft ook aan dat het dossier serieus genoeg is om op te volgen. We zullen begin november samen met u bekijken wat er verandert.

19.06 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, ik ben opnieuw zeer ontevreden met uw antwoord. U verwijst in grote mate naar het Comité I, waar de vele debatten zich afspelen over de Veiligheid van de Staat en de controle daarop. Ik wil nogmaals benadrukken dat wij op dat vlak een van de meest ondemocratische landen zijn van West-Europa, omdat alleen de meerderheidspartijen in het begeleidingscomité zitten en niet de oppositie. Dat bestaat nergens anders in Europa, hier wel. Dat is een gebrek aan transparantie en controle om u tegen te zeggen. Dat is zeer ondemocratisch. Deze legislatuur zal dat niet meer ongedaan worden gemaakt, maar ik hoop dat u in de volgende legislatuur, als u nog eens in de Senaat zit, ertoe bijdraagt dat het niet meer gebeurt. Het is immers de Senaat zelf die de leden politiek aanduidt en naar willekeur allemaal mensen van de meerderheid kiest. Dat is werkelijk onaanvaardbaar.

Ten tweede, inhoudelijk herhaalt u iedere keer opnieuw hetzelfde zinnetje over het onderzoek naar de moorden: "Het goede verloop laat niet toe dat er meer informatie over het onderzoek naar buiten wordt gebracht". Mijnheer de minister, het is werkelijk het enige dossier dat ik ken – gedurende veertien jaar parlementair mandaat heb ik al wat zien passeren – waarover men zo geheimzinnig doet. In alle andere belangrijke, omstreden dossiers heeft men via persconferenties en persmagistraten heel vaak de media, de publieke opinie en het Parlement ingelicht, maar hier doet men dat niet. Daarvoor moet er dus een zeer grondige reden zijn. Ik ben echt benieuwd om die te kennen, want het is bijna onvoorstelbaar dat men niets wil lossen. Ik begrijp niet dat men in een dossier met zes politieke moorden alles achter gesloten deuren

houdt, waarbij we ons voortdurend op lekken moeten baseren. U doet er dan nog schamper over dat wij onze bronnen hebben. Het is jammer dat wij niet op een behoorlijke manier worden ingelicht.

Ik vind het ook heel eigenaardig dat u op 1 oktober in dit Parlement komt verklaren dat het vonnis nog zal worden opgevraagd. Het vonnis waarin Belliraj tot levenslang is veroordeeld, dateert van 28 juli. Dat is twee maanden geleden. Waarom werd dat nog niet opgevraagd? Ik denk dat het federaal parket er toch alle belang bij had om alle argumenten te kennen op basis waarvan hij werd veroordeeld. U zegt dat er nog volop onderzoek gebeurt. Ik wil dat wel geloven, maar dan zou men dat arrest toch wel kunnen gebruiken in dat onderzoek? Ik begrijp niet dat het nog niet is opgevraagd en dat u hier na twee maanden komt vertellen dat het zal worden opgevraagd.

Het gaat over zo'n belangrijk dossier, met zes politieke moorden. Hij wordt op basis daarvan allicht in belangrijke mate mee veroordeeld, maar het vonnis moet nog worden opgevraagd. Dat getuigt van een onvoorstelbare traagheid en inefficiëntie. Dat verwacht men in de middeleeuwen, maar toch niet vandaag, nu men met een druk op een knop een e-mail kan sturen om dat soort zaken op te vragen.

Het Marokkaanse gerecht heeft in heel dit dossier tot nu toe blijk gegeven van een geweldige efficiëntie, een geweldige snelheid en wij etaleren ons als de risee van Europa. Wij laten ons werkelijk met een achterlijkheid kenmerken die niet meer aanvaardbaar is. Ofwel zet men veel te weinig mensen en middelen in op dit dossier en zijn er ook te weinig mensen, ofwel bestaat daadwerkelijk de onwil om dit dossier tot een goed einde te brengen. Ik blijf op mijn honger. Ik blijf dit dossier mysterieus vinden. Hier is iets mis mee. Ik heb vandaag nog altijd geen indicatie wat dit zou kunnen zijn.

Ik heb een concrete, bijkomende vraag. U zei iets van een exequaturprocedure die voor de kamer van inbeschuldigingstelling komt en waarover nog onduidelijkheid bestaat. Betekent dit dat voor die zevende persoon een uitleveringsbevel was uitgevaardigd? Dit is mij niet duidelijk.

19.07 Minister **Stefaan De Clerck**: Ik heb gezegd dat men eerstdaags verschijnt voor de kamer van inbeschuldigingstelling te Antwerpen in het raam van het beroep dat is ingesteld tegen de beslissing van de raadkamer waarbij het exequatur van het internationaal aanhoudingsbevel werd verleend.

19.08 **Bart Laeremans** (Vlaams Belang): Dit gebeurt overeenkomstig een uitlevering aan Marokko.

19.09 Minister **Stefaan De Clerck**: Er is hiertegen beroep aangetekend.

19.10 **Bart Laeremans** (Vlaams Belang): Een beroep tegen uw beslissing?

19.11 Minister **Stefaan De Clerck**: Ja.

19.12 **Bart Laeremans** (Vlaams Belang): U hebt die zevende persoon zelf willen uitleveren. Dit is een nieuw element dat wij vandaag hebben kunnen vernemen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

20 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw **Els De Rammelaere** aan de minister van Justitie over "een technicus in Brugse gevangenis" (nr. 14670)

- mevrouw **Carina Van Cauter** aan de minister van Justitie over "de uitsluiting van een onderhoudstechnicus uit de gevangenis van Brugge" (nr. 15184)

20 **Questions jointes de**

- Mme **Els De Rammelaere** au ministre de la Justice sur "la présence d'un technicien à la prison de Bruges" (n° 14670)

- Mme **Carina Van Cauter** au ministre de la Justice sur "l'exclusion à la prison de Bruges d'un technicien d'entretien" (n° 15184)

20.01 **Els De Rammelaere** (N-VA): Mijnheer de minister, mijn vraag gaat over de gevangenis van Brugge. In de pers verscheen begin september een bericht dat een externe technicus die daar al 18 jaar werkte, plots aan de deur werd gezet op verdenking van het binnensmokkelen van drank en drugs. De betrokkene

zegt in de pers dat er nooit een onderzoek werd gevoerd en dat hij zelfs nooit ondervraagd is geweest.

Ik heb daarover twee vragen.

Ten eerste, klopt deze informatie? Hoe zijn de feiten aan het licht gekomen?

Ten tweede, het gaat volgens de pers over een externe technicus. Hoe zit het met het interne personeel? Werden er in het verleden reeds interne onderzoeken gevoerd naar vermeende wanpraktijken? Indien dat het geval is, wat waren de resultaten ervan?

20.02 Minister **Stefaan De Clerck**: Mevrouw, de directie van de gevangenis te Brugge heeft op basis van de ontvangen informatie aan het bedrijf gevraagd de betrokken werknemer niet meer naar de gevangenis af te vaardigen. Het ging om een voorzorgsmaatregel, niet om een sanctie. Daar het om een individueel dossier gaat, kan ik er niet zomaar in detail op ingaan. Volgens de gegevens die mij werden meegedeeld is de betrokken medewerker nergens formeel van beschuldigd. Een en ander wordt door de bevoegde instanties nog onderzocht.

Wat het gevangenispersoneel betreft, wanneer de directie van een gevangenis op de hoogte wordt gesteld van het binnensmokkelen van verboden voorwerpen door een personeelslid, zal zij de voorgeschreven administratieve procedure opstarten, hetzij met het oog op een ordemaatregel, hetzij met het oog op een tuchtrechtelijke procedure, of beide. Wanneer bovendien strafrechtelijke feiten werden gepleegd, wordt er aangifte gedaan bij het parket.

In het verleden hebben dergelijke situaties zich spijtig genoeg al voorgedaan. Dit gaf telkens aanleiding tot tuchtrechtelijke sancties, waarvan de zwaarste de afzetting is, naast een eventuele strafrechtelijke veroordeling.

20.03 **Els De Rammelaere** (N-VA): Ik heb verder geen vragen. Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

21 Interpellatie van de heer **Filip De Man** tot de minister van Justitie over "de voorzitter van de Moslimraad" (nr. 353)

21 Interpellation de M. **Filip De Man** au ministre de la Justice sur "le président de l'Exécutif des Musulmans de Belgique" (n° 353)

21.01 **Filip De Man** (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, deze interpellatie handelt over de beruchte voorzitter van de Moslimraad. Ik zet even een paar feiten op een rijtje. Die imam werd in 2005 verkozen met 1 360 stemmen. Dat is niet onbelangrijk. Dat betekent dat hij misschien toch niet echt dé vertegenwoordiger is van de moslims. Hij werd toen verkozen tot lid van de Moslimraad, het zogeheten representatieve orgaan van de moslims. Ik zeg zogeheten omdat u en ik hebben vastgesteld indertijd dat er toch wel een belangrijke boycot gaande was, vooral vanuit de Marokkaanse gemeenschap.

Op dat ogenblik heeft de Veiligheid van de Staat een negatief advies uitgebracht toen die Nordin Taouil werd voorgedragen voor de Moslimexecutieve. Vanuit de Moslimraad zijn er twee vertakkingen. Er is de algemene vergadering en er is de executieve. Die man is geen lid kunnen worden van de Moslimexecutieve.

Diezelfde persoon blijkt tot op vandaag toch voorzitter van de Moslimraad te zijn. Dat is ook niet niets. Ik stel mij dus vragen, omdat ook gebleken is dat hij in de voorbije jaren zijn leven – om het zo te zeggen – niet bepaald heeft verbeterd. Er zijn veel bewijzen dat hij nog steeds een aantal fundamentele democratische principes in vraag stelt, minstens in vraag stelt, zo al niet met de voeten treedt. Ik geef u de voorbeelden. U moet dat natuurlijk cumulatief zien. Elk op zich zijn ze misschien niet zwaarwichtig genoeg om iemand een sanctie op te leggen, maar cumulatief bekeken wel.

Ten eerste, hij doceert in de centrale moskee van Brussel een naar verluidt strenge Saoedische interpretatie van de islam. Dat werd bijvoorbeeld gemeld door *De Standaard* op 26 november 2004.

Ten tweede, verschillende bronnen bevestigen dat hij tot een conservatieve strekking behoort die zich in de

media gematigd toont, maar achter gesloten deuren veel extremere meningen ventileert. Dat was ook te lezen in *De Standaard* van 26 juni 2009.

Ten derde, de heer Taouil vindt, naar aanleiding van de beroering rond de Mohammed-cartoons die in een Deense krant verschenen, dat moslims het recht hebben om landen economisch te boycotten. Dat las ik dan weer in *De Standaard* van 11 februari 2006.

Ten vierde, naar aanleiding van diezelfde Deense spotprenten organiseerde de heer Taouil een vrij provocatieve moslimwake, pal voor de Antwerpse kathedraal. In Antwerpen is er blijkbaar nergens anders plaats. Het kwam tot ware rellen. De sfeer was opgehitst. Er werden 57 vandalen aangehouden, maar de imam waste zijn handen in onschuld. Een onverdachte bron in *De Morgen* van 13 maart 2006, het Turkse CD&V-gemeenteraadslid Ergün Top, sprak van een provocatie en een politiek statement.

Ten vijfde, de heer Taouil meende onder andere dat een mannelijke geneesheer geen moslima mag onderzoeken. Hij hangt ook op dit vlak een zeer verkrampde visie aan. Inzake de evolutieleer hebben we in de *Zevende Dag* allemaal mogen meemaken hoe hij daar volledig uit de bocht ging.

Ten zesde, in het weekblad *Knack* van 10 december 2008 zien we dat de heer Taouil de imam was die in de El Muslimin-moskee in Antwerpen jongeren ronselde voor een opleiding in de madrassa's in Pakistan en Algerije. In 2006 werd de heer Taouil als imam van deze moskee vervangen omdat zijn aanwezigheid een beletsel was voor de erkenning en bijhorende subsidiëring van die El Muslimin-moskee. Toen hij zich terugtrok kwam die er wel. De Vlaamse regering betaalt nu wel, maar volgens *Knack* zou hij achter de schermen de touwtjes nog altijd strak in handen houden.

Ten zevende, nadat het hoofddoekenverbod in het Antwerpse Koninklijk Atheneum en in Hoboken werd afgekondigd, zagen we Nordin Taouil de gemoederen van de moslimouders ophitsen door ze te vragen uit protest hun kinderen vanaf 1 september thuis te houden, en dit tot het hoofddoekenverbod werd ingetrokken. Later had hij dan weer een andere versie. Dat is ons meerdere keren opgevallen. Naderhand ontkent hij graag iets gezegd te hebben.

Ten achtste, de baas van de Veiligheid van de Staat zei heel duidelijk: Nordin Taouil is een moslimextremist. We hebben die uitspraak van een zeer hoge ambtenaar op televisie telkens opnieuw gezien. Hij zegt dat het een extremistische moslim van salafistische, wahabistische strekking die militant actief is in salafistische kringen en opleidingen organiseert voor jonge Belgische moslims in radicale Koranscholen, de zogeheten madrassa's in Pakistan.

Ik heb daar natuurlijk wel enkele vragen bij als ik telkens opnieuw mag lezen dat die man voorzitter is van de Moslimraad. Mijnheer de minister, kunt u mij antwoorden op de vraag of de Veiligheid van de Staat al deze feiten bevestigt? Mijn vraag is een beetje achterhaald want dit is eigenlijk al duidelijk gezegd. Bent u van plan om op basis van al deze gegevens de voorzitter van de Moslimraad af te zetten? Als u dat niet kan, mijnheer de minister, welke overheid in dit land kan dan wel optreden?

21.02 Minister **Stefaan De Clerck**: De heer Taouil is inderdaad voorzitter van de algemene vergadering van de moslims van België volgens een door deze vergadering bepaalde eigen methodiek en regels. Dit is een interne kwestie die buiten onze officiële structuren valt. Op grond van het beginsel van de onafhankelijkheid van de eredienst ten aanzien van de Staat kan ik daar ook niet in optreden.

De betrekkingen tussen de burgerlijke overheden en de vertegenwoordigers van de islamitische eredienst vinden plaats via het Executief van de Moslims van België waarvan de leden werden erkend bij KB van 30 maart 2009. Ik wijs erop dat de leden titularis zijn van een mandaat in het executief van de moslims van België aangesteld bij KB van 9 mei 2008. De geldigheid van dit besluit was beperkt in de tijd tot 31 maart 2009. Teneinde de overheden de mogelijkheid te bieden het beheer van het executief, alsook het proces van de vernieuwing van de vertegenwoordiging van de moslimgemeenschap bij de overheden te evalueren, werd dit op die manier bevestigd.

Op 30 juni 2008 en op 20 februari 2009 is de algemene vergadering van de moslims van België samengekomen. Er kon een akkoord worden bereikt over de benoeming van nieuwe leden. Er werd mij een lijst met 17 leden bezorgd. Het Executief van de Moslims van België bestaat uit een Nederlandstalig college, voorgezeten door een ondervoorzitter en een Franstalig college, eveneens voorgezeten door een ondervoorzitter. De voorzitter van het executief ziet toe op de samenhang van de namens het Executief van

de Moslims van België genomen beslissingen. De samenstelling werd meegedeeld bij brief van 2 maart 2009 aan de voorzitter van het Executief van de Moslims in België.

Waarom zeg ik dat allemaal? Welnu, de heer Taouil is niet in die lijst vermeld. Dat is ook de reden waarom ik eigenlijk akkoord ben gegaan met het feit dat de heer Winants daarover een verklaring heeft afgelegd. Ik heb namelijk ook meteen de druk willen vergroten op de Executieve, om te functioneren in die gehele problematiek. Dat is immers mijn natuurlijke tegenspeler in de beoordeling en de bespreking van problemen van overheid ten aanzien van een andere gemeenschap, in dezen de islamgemeenschap. De moeilijkheid is dus dat de Executieve niet goed functioneert. De dialoog met de Executieve verloopt niet vlot. Nochtans – ik herhaal het hier weer – zijn dat normaal gezien de mensen met wie ik moet kunnen spreken. Nu probeer ik met hen de draad weer op te nemen, ondanks de problemen die er zijn inzake het normaal functioneren.

Het voorzitterschap van de Executieve van de Moslims wordt nu waargenomen door de heer Ugurlu Semsettin.

De Veiligheid van de Staat is zich ervan bewust dat in sommige media berichten circuleren over de mogelijke ronselactiviteiten door de heer Nordine Taouil in de moskee El Muslimin voor de koranscholen, gelegen in Pakistan en Algerije. Echter, de Veiligheid van de Staat ligt niet aan de basis van die berichtgeving. De dienst wenst zich niet uit te spreken over de waarachtigheid van de bewering, verschenen in de pers. Bovendien kan de Veiligheid van de Staat zich evenmin uitspreken over de mogelijke actuele banden van de heer Taouil met de moskee El Muslimin.

Er is een uitspraak gedaan. Er werd gezegd wat er kon worden gezegd. De Executieve is de officiële instantie, en de heer Taouil is daar niet bij betrokken. Ten aanzien van zijn functie als voorzitter heb ik geen enkele rechtstreekse lijn om iets te doen.

Voor de rest gelden de klassieke bepalingen, strafrechtelijke of andere, die moeten kunnen functioneren, mocht er iets ondernomen moeten worden. Doch, dat doet volgens mij in dit kader niets ter zake. Er is geen procedure opgestart, bij mijn weten, op basis van een of ander van de feiten door u aangehaald.

Het is mijn ambitie om de problematiek van de “pacificatie” ten aanzien van de moslimgemeenschap via de Executieve nog eens te proberen te normaliseren. Dat is mijn enige ambitie als minister van Justitie. Ik heb die verantwoordelijkheid en ik zal die nog eens opnemen, alhoewel het bijzonder moeilijk is om daar een normaal of vlot gesprek te hebben. Ook de samenstelling is van die aard dat bepaalde gemeenschappen oververtegenwoordigd zijn ten opzichte van andere. Dat is mijn enige insteek op vandaag.

21.03 Filip De Man (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, ik kan ergens niet goed volgen. Er is een moslimraad en u zult toch niet ontkennen dat die moslimraad met zijn executieve en zijn algemene vergadering ressorteert onder uw departement. Dat ressorteert onder de FOD Justitie. Als zij verkiezingen organiseren is het toch niet de minister van Landsverdediging of de minister van...

21.04 Minister Stefaan De Clerck: (...)

21.05 Filip De Man (Vlaams Belang): Ik wist natuurlijk van tevoren dat u met die slimmigheid zou aankomen, dat u zich bezighoudt met de executieve en dat u daar kunt ingrijpen en niet bij de algemene vergadering. Volgens mij klopt dat niet. De FOD Justitie is verantwoordelijk voor de erediensten en daar valt zowel de algemene vergadering als de executieve onder.

Er is tevens het voorbeeld van jaren geleden, ik denk in 1995. Toen was een aantal mensen verkozen en de Veiligheid van de Staat heeft toen gezegd dat 29 van de 68 verkozenen banden hadden met radicaal islamitische verenigingen. Een voorganger van u heeft dat gezegd. Men heeft op dat ogenblik gezegd dat die mensen niet in aanmerking konden komen om naar de executieve te gaan. Als men dat gedaan heeft voor kandidaten voor de executieve, moet men dat ook kunnen doen voor een kandidaat-voorzitter van de moslimraad. Dat is immers een belangrijke functie. Die man kan zich de pretentie aanmeten dat hij spreekt namens de hele moslimgemeenschap in dit land. Ik weet dat u een groot voorstander bent van een Europese islam, net zoals de heer Keulen en anderen. Ik geloof daar helemaal niet in.

21.06 Minister Stefaan De Clerck: (...)

21.07 Filip De Man (Vlaams Belang): Een Belgische islam? Daar kan ik om twee redenen al niet voor zijn.

Eerlijk gezegd, mijnheer de minister, als u daar al zo voor bent en als het regime daar al zo voor is, dan zou men toch verstandig moeten zijn en zo iemand van die plaats wegnemen. Als u nu beweert dat u daar als minister van Justitie, verantwoordelijk voor de erediensten, verantwoordelijk voor die verkiezingen en verantwoordelijk voor de moslimraad, niet kunt ingrijpen – voor subsidiëring en dies meer – dan is dat een politiek besluit omdat u natuurlijk een aantal groepen in die moslimgemeenschap niet wil schofferen.

U bent in feite niet bepaald moedig. Ik wil niet onbeleefd zijn, maar ik vind u bent niet bepaald moedig. U zou moeten ingrijpen. U zou de betrokkene, waarvan heel duidelijk door een van uw hoogste ambtenaren is verklaard dat hij een gevaarlijk man is, moeten afzetten.

Ik zal dus een motie indienen om voor diens afzetting te pleiten.

Moties

Motions

De **voorzitter**: Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Filip De Man en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Filip De Man
en het antwoord van de minister van Justitie,
vraagt het ontslag van de huidige voorzitter van de Moslimraad."

Une motion de recommandation a été déposée par M. Filip De Man et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Filip De Man
et la réponse du ministre de la Justice,
demande la destitution immédiate du président de l'Exécutif des Musulmans de Belgique."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heer Raf Terwingen.

Une motion pure et simple a été déposée par M. Raf Terwingen.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

22 Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de lacune in de wet waardoor een Belgische kinderverkrachter kan huwen met de moeder van één van zijn slachtoffers" (nr. 14686)

22 Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "la lacune dans la loi permettant à un pédophile belge d'épouser la mère d'une de ses victimes" (n° 14686)

22.01 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, naar verluidt neemt de Belgische justitie geen akte van veroordelingen van Belgische pedofielen die zich vestigen in Aziatische pedofielenparadijzen. Een schrijnend geval is een zevenenvestigjarige Belgische pedofiel die huwde met de moeder van zijn laatste slachtoffer en daarbij duidelijk verklaarde dat het helemaal niet om de moeder te doen was, maar wel om haar zoon met wie hij al seksuele betrekkingen had gehad. Deze man was niet aan zijn proefstuk toe. Hij verkrachtte gedurende meerdere jaren tientallen jongeren in instellingen in Cambodja en dat onder het mom van medewerkerschap van een Belgische ngo.

Mijnheer de minister, kunt u een verklaring geven voor het feit dat België geen akte neemt van dergelijke veroordelingen? U hebt maatregelen aangekondigd: welke zullen dat zijn? Meer concreet misschien: hebt u een idee hoe u dergelijke zaken kunt vermijden in de toekomst?

22.02 Minister Stefaan De Clerck: Mevrouw de voorzitter, het recht om te huwen wordt niet beperkt door het bestaan van een gerechtelijke voorgeschiedenis, welke deze ook mag zijn. De huwelijksvrijheid wordt gewaarborgd door artikel 16 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, door artikel 12 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Universele Vrijheden, en artikel 23, lid 2 en lid 3 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten en omvat inhoudelijk gezien het recht om vrij van dwang te kunnen huwen, maar vooral de dimensie om vrije toegang te hebben tot het

huwelijk.

Geen van deze verdragsbepalingen waarborgt een onvoorwaardelijk of absoluut recht om te huwen. Het recht om te huwen wordt enkel gewaarborgd binnen de perken, aangebracht door het nationale recht. De nationale regelingen mogen evenwel niet de essentie of substantie van het recht zelf aantasten, bijvoorbeeld door aan een persoon of een personengroep het recht om te huwen te ontfeggen. Bovendien mag de uitoefening van het recht om te huwen niet op een discriminatoire wijze worden beperkt.

Het recht voor strafrechtelijk veroordeelden om te huwen wordt dus beschermd door verschillende internationale verdragen.

Ook de Belgische wetgeving bevat geen bepaling die het recht om te huwen ontfegt aan strafrechtelijk veroordeelden. Ook gedetineerden hebben trouwens in principe het recht om te huwen. Zo werd bijvoorbeeld door de Europese commissie voor de rechten van de mens de weigering van de toelating tot huwen aan een gedetineerde die tot vijf jaar gevangenisstraf werd veroordeeld en ten vroegste na vijftien maand kon vrijkomen en de verplichting van een tot levenslang veroordeelde om zijn huwelijk uit te stellen tot na de voorwaardelijke invrijheidsstelling, als een schending van artikel 12 van het EVRM beschouwd.

Hoewel niet uitdrukkelijk gevraagd, vindt u hieronder ook de basis waarop buitenlandse veroordelingen in het Belgisch strafregister kunnen worden opgenomen. Daarin is dus wel voorzien: artikel 590 voorziet ook in een bepaling dat beslissingen van buitenlandse rechtscollages kunnen worden overgenomen in het Belgische strafregister.

Theoretisch is het dus mogelijk dergelijke veroordelingen op te nemen in ons strafregister. Daar er in casu geen verdrag bestaat met Cambodja is dat niet het geval. Zoals hogervermeld zijn gerechtelijke anteceden ten geen reden tot beperking van het huwelijksrecht zodat zelfs indien er een verdrag was, en zelfs indien de gegevens daadwerkelijk gestaafd waren, dit toch geen belang zou hebben voor het recht op huwen. Het recht op huwen is nog altijd absoluut.

22.03 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Het mag dus, zelfs als die man zegt te zullen huwen met de moeder van zijn slachtoffer, zodat hij kan doen wat hij wil doen.

22.04 Minister Stefaan De Clerck: Als de moeder van het slachtoffer zegt dat zij wil huwen...

22.05 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Hij heeft zelfs verklaard dat hij met die jongen zelf wil huwen. Ik vraag mij af hoe het zit met de vrije wil van die moeder en van die kinderen. Waarschijnlijk leven die mensen in zeer achtergestelde omstandigheden in Cambodja. Wij hebben al meer gehoord over misbruiken op dat vlak.

Misschien moet er over dat absolute recht toch eens worden nagedacht wanneer de openbare orde op een dergelijke manier in gevaar wordt gebracht. Dan moet er worden ingegrepen.

Hopelijk komt er een verdrag met dergelijke pedofielenparadijzen zodat door de uitwisseling van gegevens dergelijke figuren hun slag niet kunnen slaan, of minstens niet meer openlijk kunnen verklaren wat deze man aan gruwelijke zaken heeft verklaard in de context van zijn geplande huwelijk.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

23 Samengevoegde vragen van

- de heer **Bert Schoofs** aan de minister van Justitie over "de ontsnapping van een gedetineerde uit de gevangenis van Marneffe" (nr. 14687)
- mevrouw **Carina Van Cauter** aan de minister van Justitie over "de ontsnapping uit de halfopen gevangenis van Marneffe" (nr. 15182)

23 Questions jointes de

- **M. Bert Schoofs** au ministre de la Justice sur "l'évasion d'un détenu de la prison de Marneffe" (n° 14687)
- **Mme Carina Van Cauter** au ministre de la Justice sur "l'évasion du centre de semi-détention de Marneffe" (n° 15182)

23.01 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, op 31 augustus 2009 was er een ontsnapping tussen alle, andere ontsnappingen. De ontsnapping kwam er echter uit een halfopen gevangenis.

Het frappante was dat, althans volgens berichtgevingen, dergelijke ontsnappingen wel vaker voorkomen.

Mijnheer de minister, hoeveel van dergelijke, halfopen gevangenissen bestaan er? Blijkbaar kunnen gevangenen enigszins gemakkelijker ontsnappen, aangezien ontsnappingen er vaker voorkomen.

Worden dergelijke inrichtingen echt minder beveiligd, in die zin dat de gedetineerden best mogen gaan lopen, omdat het toch maar halfopen gevangenissen zijn?

23.02 Minister Stefaan De Clerck: Mevrouw de voorzitter, op 31 augustus 2009 was er effectief een ontsnapping uit de halfopen inrichting van Marneffe.

Tegen 11 u 20 stelde de verantwoordelijke van de schrijnwerkerij de afwezigheid van de betrokken gedetineerde vast. Onmiddellijk werd in de inrichting een algemeen appel gehouden. De gezochte bleef echter spoorloos.

Hij werkte nochtans al gedurende twee maanden in de werkplaats. Het ging om een veroordeelde die, wegens de grote overbevolking aldaar, vanuit de gevangenis van Jamioulx was overgebracht.

Er werd vermoed dat de ontvluchting verband zou kunnen hebben met zijn relatieproblemen met zijn echtgenote.

De betrokkene diende een straf tot eind 2012 uit te zitten. In januari 2010 zou hij echter al in de tijdsvoorwaarden voor een eventuele voorwaardelijke invrijheidstelling komen.

De betrokken gedetineerde is nog niet opnieuw gevat.

Er bestaan vier open of halfopen inrichtingen in België, namelijk in Ruiselede, Hoogstraten, Marneffe en Saint-Hubert.

Ontsnappingen uit dergelijke inrichtingen gebeuren statistisch vaker dan uit een gesloten, beveiligde inrichting, maar dit moet relatief worden gezien. Uit Marneffe ontsnapten in 2005, 2006, 2007 en 2008 respectievelijk 9, 5, 2 en 8 gedetineerden. Voor 2009 lag het cijfer op 31 augustus op 6 personen.

Op 21 september ontsnapte eveneens een gedetineerde, ditmaal vanuit een cursus tuinbouw.

Algemeen gesproken daalt het aantal ontvluchtingen uit de open inrichtingen de laatste jaren. 76 in 2005, 58 in 2006, 29 in 2007, 40 in 2008 en tot hertoe 27 in 2009.

Open inrichtingen zijn inrichtingen met een geringe beveiliging, gebaseerd op een gemeenschapsregime en minieme dwangmiddelen. Het doelpubliek van deze gevangenissen zijn primaire veroordeelden en veroordeelden die op het einde van hun gevangenisparcours komen en die werken aan hun maatschappelijke herintegratie via opleidingen.

Het gaat principieel om gedetineerden van wie men de kans op ontvluchting gering acht. De inrichtingen hebben dus geen hoge omheiningen of tralies aan de vensters. Een deel van die inrichtingen bestaat trouwens uit landbouwakkers waarop de gedetineerden werken, en kunnen dus niet echt infrastructureel worden beveiligd.

Alles is dus gebaseerd op de selectiecriteria die worden gehanteerd en op inschattingen van het ontvluchtingrisico. Hierbij kan echter nooit een absolute zekerheid worden gegeven. Het spreekt voor zich dat deze inrichtingen alles in het werk moeten stellen om ontvluchtingen maximaal te voorkomen.

23.03 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, vandaar de terminologie open en halfopen instellingen. Alleen is deze gedetineerde niet half gevlucht, maar helemaal.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

24 Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de problemen in verband met de algemene wetgevingswebsite 'Justel'" (nr. 14688)

24 Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "les problèmes relatifs au site internet de législation 'Justel'" (n° 14688)

24.01 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, in de zomer waren er problemen met de overheidswebsite Justel. Ik zou graag een toelichting krijgen welke maatregelen u wil nemen om de oorzaken die aan de problemen ten grondslag liggen, weg te nemen. Zijn die problemen inmiddels opgelost? De website kreeg toch vrij goede kritiek op het vlak van performantie. Het is dan ook spijtig als hij plat ligt.

24.02 Minister Stefaan De Clerck: Het probleem dat de verantwoordelijken van het Belgisch Staatsblad die de informatiedatabank beheren, hebben vastgesteld, is dat de lijst met types van documenten beschikbaar op de interface voor opzoeken, die toegankelijk is voor het publiek, onvolledig was. Dat was vooral voor de fiscale codes het geval. Dat probleem werd begin september opgelost.

Afgezien van de opzoeken met betrekking tot die fiscale codes, die nochtans beschikbaar waren via andere zoekcriteria dan die van het typedocument, werd in deze periode geen enkele andere klacht ontvangen en geregistreerd in verband met de inhoud.

Waarschijnlijk liggen toegangsproblemen tot het netwerk van buitenaf aan de oorsprong van het idee dat de dienst niet meer beschikbaar was tijdens de vakantieperiode. We zouden graag de aard van de klachten kennen ten aanzien van de inhoud van de databank, die aan de oorsprong liggen van de parlementaire vraag van collega Schoofs. Bij gebrek aan gedetailleerde klachten over de voorgevallen problemen, is het moeilijk nu al maatregelen te nemen om die op te lossen. Bij het Belgisch Staatsblad stelt men mij voor te informeren naar meer details over eventuele problemen. Wat was eigenlijk het probleem?

24.03 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, ik zal daarover nog een schriftelijke vraag stellen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 18.00 uur.

La réunion publique de commission est levée à 18.00 heures.